ትንቢተ ኢሳይያስ (Isaiah)

ምዕራፍ 1።

1፤ በይሁዳ ነገሥታት በዖዝያንና በኢዮአታምበአካዝና በሕዝቅያስ ዘመን ስለ ይሁዳና ስለ ኢየሩሳሌምያየው የአሞጽ ልጅ የኢሳይያስ ራእይ።

2፤ እግዚአብሔር ተናግሮአልና ሰሚያት ስሙ ምድርምአድምጪ፤ ልጆችን ወለድሁአሳደግሁም፥ እነርሱም አመጹብኝ።

3፤ በሬ የገዣውን አህያምየጌታውን ጋጣአወቀ፤ እስራኤል ግን አላወቀም፥ ሕዝቤምአላስተዋለም።

4፤ ኃጢአተኛ ወገንና በደል የተሞላበት ሕዝብ፥ የክፉዎች ዘር፥ ርኩሰትን የምታደርጉ ልጆች ሆይ፥ ወዮላችሁ! እግዚአብሔርን ትተዋል የእስራኤልንምቅዱስ አቃልለዋል ወደ ኋላቸውምእየሄዱ ተለይተዋል።

5፤ ደግሞስ ዓመፃ እየጨመራችሁ ለምን ገና ትቀሰፉላችሁ? ራስ ሁሉ ለሕመምልብምሁሉ ለድካምሆኗል።

6፤ ከእግር ጫማአንስቶ እስከ ራስ ድረስ ጤፍ የለውም፤ ቀስልና እበጥ የሚመገልምነው፤ አልፈረጠሙም፥ አልተጠነም፥ በዘይትምአልለዘበም።

7፤ ምድራችሁ ባድማናት፤ ከተሞቻችሁ በእሳት ተቃጥለው፤ እርሻችሁንምበፊታችሁ ሌሎች ይበሉታል፤ ባዕድ እንዳፈረሳት ምድር ባድማሆነች።

8፤ የጽዮንምሴት ልጅ በወይን ቦታእንዳለ ዳስ፥ በዱባ አትክልትምእንዳለ ጎጆ፥ እንደተከበበችምከተማሆና ቀረች።

9፤ የሠራዊት ጌታእግዚአብሔር ዘርን ባያስቀርልን ኖሮ፥ እንደ ሰዶምበሆንነ እንደ ገሞራምበመሰልነ ነበር።

10፤ እናንተ የሰዶምአለቆች ሆይ፥ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፤ እናንተ የገሞራ ሕዝብ ሆይ፥ የአምላካችንን ሕግ አድምጡ፦

11፤ የመሥዋዕታችሁ ብዛት ለእኔ ምን ይጠቅመኛል? ይላል እግዚአብሔር፤ የሚቃጠለውን የአውራበግ መሥዋዕትንና የፍሪዳን ስብጠግቤያለሁ፤ የበሬና የበግ ጠቦት የአውራ ፍየልምደምደስ አያሰኘኝም።

12፤ በእኔ ፊት ልትታዩ ብትመጡይህን የመቅደሴን አደባባይ ሞገጣችሁን ከእጃችሁየሚሻ ማን ነው?

13፤ ምናምንቴውን ቁሮባን ጨምራችሁአታምጡ፤ ዕጣን በእኔ ዘንድአጸያፊ ነው፤ መጣቻችሁንና ሰንበታችሁን በጉባኤ መሰብሰባችሁን አልወድድም፤ በደልንምየተቀደሰውንምጉባኤአልታገሥም።

14፤ መጣቻችሁንና በዓላቶቻችሁን ነፍሴ ጠልታለች፤ ሸክምሆነ ውሎኛል፥ ልታገሣቸውምደክሜለሁ።

15፤ እጃችሁንምወደ እኔ ብትዘረጉ ዓይኔን ከእናንተ እሰወራለሁ፥ ልመናንምብታበዙ አልሰማችሁም፤ እጆቻችሁ ደምተሞልተዋል።

16፤ ታጠቡ ሰውነ ታችሁንምአንጹ፤ የሥራችሁን ክፋት ከዓይኔ ፊት አስወግዱ፤ ክፉ ሥድረግን ተዉ፥

17፤ መልካምመሥራትን ተማሩ፥ ፍርድን ፈልጉ፥ የተገፋውን አድኑ፥ ለደህ አደጉ ፍረዱለት ስለ ማበለቲቱም ተሟገቱ።

18፤ ኑና እንዋቀስ ይላል እግዚአብሔር፤ ኃጢኣታችሁ እንደ አለላ ብትሆን እንደ አመዳይ ትነጻለች፤ እንደ ደምመብትቀላ እንደ ባዘቶ ትጠራለች።

19፤ እሺ ብትሉ ለእኔ ምብትታዘዙ፥ የምድርን በረከት ትበላላችሁ፤

20፤ እምቢ ብትሉ ግን ብታምፁም፥ ሰይፍ ይበላችኋል፤ የእግዚአብሔር አፍ ይህን ተናግሮአልና።

21፤ ፍርድ ሞልቶባት የነበረውየ ታመነ ችይቱ ከተማእንዴት ጋለሞታ ሆነ ች! ጽድቅ አደሮባት ነበር፥ አሁን ግን ገዳዮች አሉባት።

22፤ ብርሽ ወደ ዝገት ተለወጠ፤ የወይን ጠጅሽ ከውሃ ጋር ተደባለቀ።

23፤ አለቆችሽ አመጻኞችና የሌቦች ባልንጀሮች ሆኑ፤ ሁሉ ጉቦ ይወድዳሉ፥ ዋጋምለማገኘት ይሮጣሉ፤ ለደህ አደጉ አይፈርዱም፥ የማበለቲቱምመጣት ወደ እነ ርሱ አይደርስም።

24፤ ስለዚህ የእስራኤል ኃያል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። በጠላቶቼ ላይ ቀጣዬን እፈጽማለሁ፥ የሚቋቋመኝንምእበቀላለሁ።

25፤ እጄንምበአንቺ ላይ አመጣለሁ፥ ዝገ ትሽንምበጣምአነ ጻለሁ፥ ቆርቆሮሽንምሁሉ አወጣለሁ፤

26፤ ፈራጆችሽንምእንደ ቀድሞአማካሪዎችሽንምእንደ መጀመሪያውጊዜ መልሼ አስነ ሣለሁ፤ ከዚያምበኋላ የጽድቅ ከተማየ ታመነ ችምከተማተብለሽ ትጠሪያለሽ።

27፤ ጽዮን በፍርድ ከእርሷምየ ሚሞሉ በጽድቅ ይድናሉ።

28፤ በደለኞችና ኃጢኣተኞች ግን በአንድነ ት ይሰበራሉ፥ እግዚአብሔርንምየ ሚተዉይጠፋሉ።

29፤ በወደዳችኋት የአደባር ዛፍ ታፍራላችሁና፥ ስለ መረጣችኋትምአትከልት እፍረት ይይዛችኋልና፤

30፤ ቅጠልዋ እንደ ረገፈ ዛፍ፥ ውሃ ምእንደሌለባት አትክልት ትሆናላችሁና።

31፤ ኃይለኛውምእንደ ተልባ ጫፈት፥ ሥራውምእንደ ጠለሸት ይሆናል፤ አብረውምይቃጠላሉ እነ ርሱንም የሚያጠፉ የለም።

ምዕራፍ 2።

1፤ የአሞጽ ልጅ ኢሳይያስ ስለ ይሁዳና ስለ ኢያሩሳሌምያየ ውቃል።

2፤ በዘመኑምፍጻሜየ እግዚአብሔር ቤት ተራራ በተራሮች ራስ ላይ ጸንቶ ይቆማል፥ ከኮረብቶችምበላይ ከፍ ከፍ ይላል፥ አሕዛብምሁሉ ወደ እርሱ ይሰበሰባሉ።

3፤ ሕግ ከጽዮን የእግዚአብሔርምቃል ከኢየሩሳሌምይወጣልና ብዙዎች አሕዛብ ሄደው። ኑ፥ ወደ እግዚአብሔር ተራራ፥ ወደ ያዕቆብ አምላክ ቤት እንውጣ፤ እርሱምመንገዱን ያስተምረናል፥ በጎዳናውምእንሄዳለን ይላሉ።

4፤ በአሕዛብምመካከል ይፈርዳል፥ በብዙ አሕዛብምላይ ይበይናል፤ ሰይፋቸውንምማረሻ ጦራቸውንምማጭድ ለማድረግ ይቀጠቅጣሉ፤ ሕዝብምበሕዝብ ላይ ሰይፍ አያነሣም፥ ሰልፍምከእንግዲህ ወዲህ አይማሩም።

5፤ እናንተ የያዕቆብ ቤት ሆይ፥ ኑ፥ በእግዚአብሔር ብርሃን እንሂድ።

6፤ ሕዝብህን የያዕቆብን ቤት ትተሃልና፤ ይኸውምየምሥራቅን ሰዎች አሞልቶ ተሞሉ፥ እንደ ፍልስጥኤማውያንምምዋርተኞች ሆኑ፥ ከባዕድ ልጆችምጋር ስለ ተባበሩ ነው።

7፤ ምድራቸውብርና በወርቅ ተሞልታለች፥ ለማግበዞቻቸውምፍጻሜየ ለውም፤ ምድራቸውምደግሞበፈረሶች ተሞልታለች፥ ለሠረገሎቻቸውምፍጻሜየ ለውም።

8፤ ምድራቸውደግሞበጣዖታት ተሞልታለች፤ ጣዖቻቸውምላደረጉት ለእጃቸውሥራ ይሰግዳሉ።

9፤ ታናሹምሰውዝቅ ብሎአል፥ ጨዋውምተዋርዶአል፤ ኃጢአታቸውንምይቅር አትበላቸው።

10፤ ከእግዚአብሔር ማስደንገጥና ከግርማውክብር የተነሣ ወደ ድንጋይ ዋሻ ግባ፥ በመሬትምወስጥ ተሸሸግ።

11፤ ከፍ ያለችውምየሰውዓይን ትዋረዳለች፥ የሰዎችምኵራት ትወድቃለች፥ በዚያምቀን እግዚአብሔር ብቻውን ከፍ ከፍ ይላል።

12፤ የሠራዊት ጌታየእግዚአብሔር ቀን በትዕቢተኛውና በኵራተኛውሁሉ ላይ ከፍ ባለውምላይ ይሆናል፥ እርሱምይዋረዳል፤

13፤ ደግሞምበረጅመትከፍ ባለውበሊባኖስ ዝግባ ሁሉ ላይ፥ በባሳንምዛፍ ሁሉ ላይ፥

14፤ በረጅማምተራራ ሁሉ ላይ፥ ከፍ ባለውምኮረብታ ሁሉ ላይ፥

15፤ በረጅማምግንብ ሁሉ ላይ፥ በተመሸገውምቅጥር ሁሉ ላይ፥

16፤ በተርሴስምመርከብ ሁሉ ላይ፥ በሚያማምሩ ጣዖታትምሁሉ ላይ ይሆናል።

17፤ ሰውምሁሉ ይዋረዳል፥ የሰውምኵራት ይወድቃል፥ በዚያምቀን እግዚአብሔር ብቻ ከፍ ከፍ ይላል።

18፤ ጣዖቶቻቸውምሁሉ ፈጽመውይጠፉሉ።

19፤ እግዚአብሔርምምድርን ያናውጥ ዘንድ በተነሣጊዜ ሰዎች ከማስደንገጡ ከግርማውክብሩ የተነሣ ወደ ድንጋይ ዋሻና ወደ ምድር ንቃቃት ወስጥ ይገባሉ።

20፤ በዚያን ቀን ሰውይሰግድላቸውዘንድ ያበጃአቸውን የብሩንና የወርቁን ጣዖቶቹን ለፍልፈልና ለሌሊት ወፍ ይጥላል።

21፤ እግዚአብሔርምምድርን ያናወጥ ዘንድ በተነ ሣጊዜ ከሚሸደንገጠ ከግርማውክብር የተነ ሣ ወደ ድንጋይ ዋሻና ወደ ተሰነ ጠቁ ዓለቶች ወስጥ ይገ ባሉ።

22፤ እስትንፋሱ በአፍንጫውወስጥ ያለበትን ሰውተወት፤ እርሱ ስለ ምን ይቈጠራል?

ምዕ ራፍ 3።

1፤ እነ ሆ፥ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ከኢያ ሩሳሌምና ከይሁዳ ድጋፍንና ብርታትን፥ የእንጀራን ድጋፍ ሁሉ የ ውኃወንም ድጋፍ ሁሉ፥

2፤ ኃያሉንም፥ ተዋጊወንም፥ ፈራጁንም፥ ነ ቢዩንም፥ ምዋርተኛወንም፥

3፤ ሽማግሌወንም፥ የ አምሳ አለቃወንም፥ ከበርቴወንም፥ አማክሪወንም፥ ብልሁንምሠራተኛ፥ አስማት አዋቂወንምይነ ቅላል።

4፤ አለቆቻቸውእንዲሆኑ ብላቴኖችን አስነ ሣባቸዋለሁ፥ ሕፃ ናቶችምይገ ዙአቸዋል።

5፤ ሕዝቡም፥ ሰውበሰውላይ ሰወምበባልንጀራውላይ፥ ይገ ፋፋል፤ ብላቴናወምበሽማግሌውላይ የ ተጠቃወም በከበርቴውላይ ይከራል።

6፤ ሰወምበአባቱ ቤት ወስጥ ወንድማ ይዞ። አንተ ልብስ አለህ አለቃምሁንልን ይህችምባድማከእጅህ በታች ትሁን ሲለው፥

7፤ በዚያ ቀን ድምፁን ከፍ አድርጎ። እኔ በቤቴ ወስጥ እንጀራ ወይምልብስ የ ለኝምና ባለ መድኃኒት አልሆንምና፤ በሕዝቡምላይ አለቃ አታደርጉኝምይላል።

8፤ የ ከብሩን ዓይን ያስቈጡዘንድ ምላሳቸውና ሥራቸውበእግዚአብሔር ላይ ነ ውና ኢያ ሩሳሌምተፈታች ይሁዳም ወደቀ።

9፤ የ ፊታቸውምእፍረት ይመሰክርባቸዋል፤ እንደ ሰዶምምኃጢኣታቸውን ያወራሉ፥ አይሠውሩአትም። በራሳቸው ላይ ክፉ ነ ገርን ሠርተዋልና ለነ ፍሳቸውወዮ!

10፤ የ ሥራቸውን ፍሬ ይበላሉና ጻድቁን። ሚልካምይሆንልሃል በሉት።

11፤ እንደ እጁሥራ ፍዳውይደረግበታልና ለበደለኛ ወዮ! ክፉምደርሶበታል።

12፤ ሕዝቤንስ አስገ ባሪዎቻቸውይገ ፉአቸዋል፥ አስጨቈቀዎችምይሠለጥኑባቸዋል። ሕዝቤ ሆይ፥ የ መሩአችሁ ያስቱአችኋል የ ምትሄዱበትንምመንገ ድ ያጠፉሉ።

13፤ እግዚአብሔር ለፍርድ ተነ ሥቶአል በሕዝቡምላይ ሊፈርድ ቆሞአል።

14፤ እግዚአብሔር ከሕዝቡ ሽማግሌዎችና ከአለቆቻቸውጋር ይፋረዳል፤ የ ወይኑን ቦታ የ ጨሳችሁ እናንተ ናችሁ፤ ከደሆች የ በዘበዛችሁት በቤታችሁ አለ፤

15፤ ሕዝቤንምለምን ታደቅቁአቸዋላችሁ? የድሆቸንስ ፊት ለምን ትፈጫልችሁ? ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር።

16፤ ደግሞምእግዚአብሔር እንዲህ አለ። የጽዮን ቄነ ጃጅት ከፍተዋልና፥ አንገታቸውንምእያሰገጉ በዓይናቸውምእያጣቀሱ፥ ፈንጠርምእያሉ፥ በእግራቸውምእያቃጨሉ ይሄዳሉና

17፤ ስለዚህ ጌታየጽዮንን ቄነ ጃጅት አናት በበህነት ይመታል፥ እግዚአብሔርምጎፍረተ ሥጋቸውን ይገልጣል።

18፤ በዚያምቀን ጌታየእግር አልቦውን ክብር፥ ሞቢብንም፥ ጨረቃየሚሳለውንምጌጥ፥ የጆሮ እንጥልጥሉንም፥

19፤ አንባሩንም፥ ሻሸፈኖውንም፥ ቀጸላውንም፥

20፤ ሰንሰለቱንም፥ መቀነቱንም፥ የሽቱውንምዕቃ፥

21፤ አሸንክታቡንም፥ የእጅና የአፍንጫቀለበቱንም፥

22፤ የዓመት በዓልንምልብስ፥ መሐናጸፊያውንም፥ ልግምጣገላውንም፥ ከረጢቱንም፥

23፤ ሻንተዋቱንም፥ ከጥሩ በፍታየተሰራውንምልብስ፥ ራስ ሚነሪያውንም፥ ዓይነ ርግቡንምያስወግዳል።

24፤ እንዲህምይሆናል፤ በሽቱ ፋንታግማት፥ በመታጠቂያውምፋንታገመድ፥ ጠጕርንምበመቀስ ፋንታ በህነት፥ በመሐናጸፊያ ፋንታሜቅ፥ በወበትምፋንታጠባሳ ይሆናል።

25፤ ጐልማሶችሽ በሰይፍ፥ ኃያላንሽምበወኒያ ይወድቃሉ።

26፤ በሮችዋ ያዝናሉ ያለቅሱሜል፤ እርስዋምብቻዋን በምድር ላይ ትቀመጣለች።

ምዕራፍ 4።

1፤ በዚያምቀን ሰባት ሴቶች። የገዛ እንጀራችንን እንበላለን የገዛ ልብሳችንንምእንለብሳለን፤ ስምህ ብቻ በእኛ ላይ ይጠራ፥ ሚነደባችንንምአርቅ ብለውአንዱን ወንድ ይይዙታል።

2፤ በዚያምቀን የእግዚአብሔር ቀጣቂጥ ለጌጥና ለክብር ይሆናል፥ ከእስራኤልምወገን ላመለጡሰዎች የምድሪቱን ፍሬ ለትምክሕትና ለወበት ይሆናል።

3፤ 4፤ ጌታምየጽዮንን ቄነ ጃጅት እድፍ ባጠበ ጊዜ፥ የኢያሩሳሌምንምደምበፍርድ መንፈስና በሚቃጥል መንፈስ ከመካከልዋ ባነጻ ጊዜ፥ በጽዮን የቀረ በኢያሩሳሌምምየተረፈ፥ በኢያሩሳሌምለሕይወት የተጻፈ ሁሉ፥ ቅዱስ ይባላል።

5፤ እግዚአብሔርምበጽዮን ተራራ ላይ ባለ ሚጺሪያ ሁሉ በጉባኤአቸውምላይ በቀን ዳመናንና ጪስን በሌሊትም የሚቃጠለውን የእሳት ብርሃን ይፈጥራል፤ በክብርምሁሉ ላይ መጋረጃ ይሆናል።

6፤ በቀን ከመቅት ለጥላ፥ ከዐውሎነፋስና ከዝናብምለማጢያና ለመሸሸጊያ ጎጆ ይሆናል።

ምዕራፍ 5።

1፤ አሁን ስለ ወዳጂና ስለ ወይን ቦታውለወዳጂ ቅኔ እቀኛለሁ። ለወዳጂ በፍሬያ ሙኮረብታ ላይ የወይን ቦታ ነበረው።

2፤ በዙሪያውቈፈረ፥ ድን ጋዮችን ምለቅሞአወጣ፥ ምርጥ የሆነ ወን ምአረግ ተከለበት፥ በመካከሉምግን ብሠራ፥ ደግሞምየመጮመቂያ ጉድጓድ ሚነበት፤ ወይንን ምያፈራ ዘንድ ተመኰ ፥ ዳሩ ግን ሆምጣጣ ፍሬ አፈራ።

3፤ አሁንምእናንተ በኢያሩሳሌምየ ምትኖሩ የይሁዳ ሰዎች ሆይ፥ በእኔና በወይኑ ቦታዬ መካከል እስኪ ፍረዱ።

4፤ ለወይኔ ያላደረግሁለት፥ ከዚህ ሌላ አደርግለት ዘንድየ ሚ ባኝ ምንድር ነ ው? ወይንን ያፈራል ብዬ ስትመኰ ስለ ምን ሆምጣጣ ፍሬ አፈራ?

5፤ አሁንምበወይኔ ላይ የ ሚደርገ ወን እነ ግራችኋለሁ፤ አጥሩን እነ ቅላለሁ፥ ለሚ ሚያምይሆናል፤ ቅጥሩንምአፈርሳለሁ፥ ለመራገ ጫም ይሆናል።

6፤ ባድማአደርገ ዋለሁ፤ አይቈረጥም፥ አይከፉከትም፤ ኵርንችትና እሾህ ይበቅልበታል፤ ዝናብንም እንዳያዘንበት ዳመና ዎችን አዝዛለሁ።

7፤ የ ሠራዊት ጌታ የእግዚአብሔር ወይን ቦታ እርሱ የእስራኤል ቤት ነ ው፥ የደስታውምአትክልት የይሁዳ ሰዎች ናቸው፤ ፍርድን ተስፋ ያደርግ ነበር፥ እነ ሆምደምጭስስ ሆነ ፤ ጽድቅንምይተሞኰ ነበር፥ እነ ሆምጩ ጩኸት ሆነ ።

8፤ ስፍራ እስከሚቀር ድረስ እናንተምበምድር ላይ ብቻችሁን እስክትቀሣኩድረስ፥ ቤትን ከቤት ጋር ለሚያያዙ እርሻንምከእርሻ ጋር ለሚቀራርቡ ወዮላቸው!

9፤ የ ሠራዊት ጌታእግዚአብሔር በጆሮዬ እንዲህ አለ። በእውነ ት ብዙ ታላቅና ሚልካምቤት ባድማይሆናል፥ የ ሚቀመጥበትምአይገኝም።

10፤ ከወይኑ ቦታአሥር ጥሚድ በሬ ካረሰውአንድየ ባዶስ ሚፈሪያ ብቻ ይወጣል፤ አንድየ ቆሮስ ሚፈሪያ ዘር አንድየ አፍ ሚፈሪያ ብቻ ይሰጣል።

11፤ ስካርን ለመከተል በጥዋት ለሚሄዱ፥ የወይን ጠጅምእስኪያቃጥላቸውእስከ ሌሊት ድረስ ለሚዘገዩ ወዮላቸው!

12፤ መሰንቆና በገና ከበሮና እምቢልታምየ ወይን ጠጅምበግብኖቸውአለ፤ የእግዚአብሔርን ሥራ ግን አልተመለከቱም፥ እጁምያደረገ ችወን አላስተዋሉም።

13፤ ስለዚህ ሕዝቤ ወደ ምርኮ ሄዱ፥ ጌታን አላወቁትምና፤ ከበርቴዎቻቸውምተራቡ፥ ሕዝባቸውምተጠሙ።

14፤ ሲኦልምሆድዋን አስፍታለች፥ አፍዋንምያለ ልክ ከፍታለች፤ ከበርቴዎቻቸውና አዛወንቶቻቸው ባለጠጎ ቻቸውምደስተኞቻቸውምወደ እርስዋ ይወርዳሉ።

15፤ ሰውምይጎሰቀላል፥ ሰውምይዋረዳል፥ የ ትዕቢተኞችምዓይን ትዋረዳለች፤

16፤ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ግን በፍርድ ከፍ ከፍ ብሎአል፥ ቅዱሱም አምላክ በጽድቅ ተቀድሶአል።

17፤ የበግ ጠቦቶች በሚሜርያቸውወስጥ ይሰሜራሉ፥ እንግዶችምየሰቡትን ባድማይበላሉ።

18፤ በደልን በምናምንቴ ገመድ፥ ኃጢኣትንምበሰረገላ ሚሪያ ወደ ራሳቸውለሚከቡ። እናይ ዘንድ ይቸኩል፥

19፤ ሥራውን ምያፋጥን፤ እናውቃትምዘንድየእስራኤል ቅዱስ ምክር ትቅረብ፥ ትምጣለሚኡ ወዮላቸው!

20፤ ክፉውን መልካምመልካመን ክፉ ለሚኡ፥ ጨለማውን ብርሃን ብርሃኑንምጨለማለሚያደርጉ፥ ጣዙፋዬ መራራ መራራውን ምጣዱጭለሚያደርጉ ወዮላቸው!

21፤ በዓይናቸውጥበበኞች በነ ፍሳቸውምአስተዋዮች ለሆኑ ወዮላቸው!

22፤ የወይን ጠጅ ለማጠጣት ኃያላን የሚያስከረውን ምለሚጠባለቅ ጨካኞች ለሆኑ፤

23፤ በደለኛውን ስለ ጉቦ ጻድቅ ለሚያደርጉ፥ የጻድቁንምጽድቅ ለሚያስወግዱበት ወዮላቸው!

24፤ ስለዚህ የእሳት ወላፈን ቃርሚያን እንደሚበላ፥ እብቅምበነ በልባል ወስጥ እንደሚጠፉ፥ እንዲሁ የእነርሱ ሥር የበሰበሰ ይሆናል ቡቃያቸውምእንደ ትቢያ ይበንናል፤ የሠራዊት ጌታየእግዚአብሔርን ሕግ ጥለዋልና፥ የእስራኤልምቅዱስ የተናገረውን ቃል አቃልለዋልና።

25፤ ስለዚህ የእግዚአብሔር ቀጣበሕዝቡላይ ነድዶአል እጁንምበላያቸውዘርግቶ መትቶአቸዋል፤ ተራሮችም ተንቀጠቀጡ፥ ሬሳቸውምበአደባባይ መካከል እንደ ጉድፍ ሆኖአል። በዚህምሁሉ እንኳ ቀጣውአልተመለሰችም፥ ነገር ግን እጁ ገና ተዘርግታ ትኖራለች።

26 ለአሕዛብምበሩቅ ምልክትን ያቆማል፥ ከምድርምዳርቻ በፉጨት ይጠራቸዋል፤ እነሆም፥ እየ ተጣደፉ ፈጥነ ው ይመጣሉ።

27 ደካማ ስንኩል የለባቸውም፥ የሚንቀላፋና የሚተኛምየለም፤ የወገባቸውምመቀነ ት አይፈታም፥ የጫማቸውምማዘቢያ አይበጠስም።

28 ፍላጾቻቸውተስለዋል፥ ቀስቶቻቸውምሁሉ ተለጥጠዋል፤ የፈረሶቻቸውምኮቴ እንደ ቋጣሪ የሰረገ ሎቻቸውም መንኩራኩር እንደ ዐውሎ ነፋስ ይቈጠራል።

29 ጩኸታቸውእንደ አንበሳ ነው፥ እንደ አንበሳ ደቦሎችምያገሣሉ፤ ንጥቂያንምይዘውያገ ሣሉ፥ ይወስዱትማል፥ የሚድንምየለም።

30 በዚያምቀን እንደ ባሕር መትመምይተምመጣቸዋል፤ ወደ ምድርምቢመለከቱ፥ እነሆ፥ ጨለማ መከራ አለ፤ ብርሃንምበደመናዎችዋ ወስጥ ጨልሞአል።

ምዕራፍ 6።

1፤ ንጉሥዖዝያን በሞተበት ዓመት እግዚአብሔርን በረጅምና ከፍ ባለ ዙፋን ላይ ተቀምጦ አየሁት፥ የልብሱም ዘርፍ መቅደሱን ሞልቶት ነበር።

2፤ ሱራፌልምከእርሱበላይቆመውነበር፥ ለእያንዳንዱምስድስት ክንፍ ነበረዉ፤ በሁለት ክንፍ ፊቱን ይሸፍን ነበር፥ በሁለቱምክንፍ እግሮቹን ይሸፍን ነበር፥ በሁለቱምክንፍ ይበር ነበር።

3፤ አንዱምለአንዱ፡ ቅዱስ፥ ቅዱስ፥ ቅዱስ፥ የሠራዊት ጌታእግዚአብሔር፤ ምድር ሁሉ ከክብሩ ተሞልታለች እያለ ይጮኽነበር።

4፤ የመድረክምመሠረት ከጫዋኸውድምፅ የተነሣ ተናወጠ፥ ቤቱንምጢስ ሞላበት።

5፤ እኔም፡ ከንፈሮቼ የረከሱብኝ ሰውበመሆኔ ፥ ከንፈሮቻቸውምበረከሱብቸውሕዝብ መካከል በመቅጣዓይኖቼ የሠራዊትን ጌታንጉሣን እግዚአብሔርን ስለ አዩ ጠፍቻለሁና ወዮልኝ! አልሁ።

6፤ ከሱራፌልምአንዱእየበረረ ወደ እኔ መጣ፥ በእጁምከመሠዊያውበጉጠት የወሰደውፍምነበረ።

7፤ አፌንምዳሰሰበትና። እነሆ፥ ይህ ከንፈሮችህን ነክቶአል፤ በደልህምከአንተ ተወገደ፥ ኃጢኣትህም ተሰረየልህ አለኝ።

8፤ የጌታንምድምፅ። ማንን እልካለሁ? ማንስ ይሄድልናል? ሲል ሰማሁ። እኔም፡ እነሆኝ፥ እኔን ላከኝ አልሁ።

9፤ እርሱም፡ ሂድ፥ ይህን ሕዝብ። መስማትን ትሰማላችሁአታስተውሉምማ፤ ማየ ትንምታያላችሁአትመለከቱምም በላቸው።

10፤ በዓይናቸውእንዳያዩ፥ በጆሮአቸውምእንዳይሰሙ በልባቸውምእንዳያስተውሉ፥ ተመልሰውም እንዳይፈወሱ፥ የዚህን ሕዝብልብአደንድን፥ ጆሮአቸውንምአደንቀፎ፥ ዓይናቸውንምጨፍን አለኝ።

11፤ እኔም፡ ጌታሆይ፥ እስከ መቼ ድረስ ነው? አልሁ። እርሱምመልሶ እንዲህ አለ። ከተሞች የሚኖባቸውን አጥተውእስኪፈርሱ ድረስ፥ ቤቶችምሰውአልቦ እስኪሆኑ ምድርምፈጽሞባድማሆና እስከትቀር ድረስ፥

12፤ እግዚአብሔርምሰዎችን እስኪያርቅ፥ በምድርምመካከል ወድማውሚዜት እስኪበዛ ድረስ ነው።

13፤ በእርስዋምዘንድአሥረኛ እጅ ቀርቶ እንደ ሆነ እርሱ ደግሞይቃጠላል፤ በተቈረጡጊዜ ጉቶቻቸውእንደ ቀሩ እንደ ግራርና እንደ ኮምጣል ዛፍ ሆኖ፥ ጉቶውየተቀደሰ ዘር ይሆናል።

ምዕራፍ 7።

1፤ እንዲህምሆነ ፤ በይሁዳ ንጉሥበያዝያን ልጅ በኢዮአታምልጅ በአካዝ ዘመን የሶርያ ንጉሥረአሶን የእስራኤልምንጉሥየ ሮሜልዩ ልጅ ፋቁሔኢያ ሩሳሌምን ሊውጉ ወጡ፥ ሊያሸንፉአትምአልቻሉም።

2፤ ለዳዊትምቤት። ሶርያ ከኤፍሬምጋር ተባብረዋል የሚል ወሬ ተነገረ፤ የእርሱምልብየ ሕዝበምልብየዱር ዛፍ በነፋስ እንድትናወጥ ተናወጡ፡

3፤ እግዚአብሔርምኢሳይያስን አለው። አንተና ልጅህ ያሱብአካዝን ትገናኙት ዘንድበልብስ አጣቢውእርሻ መንገድ ወዳለውወደ ላይኛውየ ኩሬ ማስኖ ጫፍ ውጡ፤

4፤ እንዲህምበለው። ተጠበቅ፥ ዝምምበል፤ ስለ እነ ዚህ ስለሚጤሱ ስለ ሁለት የእንጨት ጠለሸቶች፥ ስለ ሶርያና ስለ ረአሶን ስለ ሮሜልዩምልጅ ቍጣአትፍራ፥ ልብህምአይድከም።

5፤ 6፤ ሶርያና ኤፍሬምየሮሜልዩምልጅ። ወደ ይሁዳ እንወጣእናስጨቌቀውም፥ እንስበረውም፥ የጣብኤልንም ልጅ እናንግሥበት ብለውከፋት ስለ መከሩብህ፤

7፤ ጌታእግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ይህ ምክር አይጸናምና አይሆንም።

8፤ የሶርያ ራስ ደማስቆ ነው፥ የደማስቆምራስ ረአሶን ነው፤ በስድሳ አምስት ዓመት ውስጥ ኤፍሬም ይሰባበራልና ሕዝብአይሆንም፤

9፤ የኤፍሬምምራስ ሰማርያ ነው፥ የሰማርያምራስ የሮሜልዩ ልጅ ነው። ባታምኑ አትጸኑም።

10፤ እግዚአብሔርምደግሞአካዝን እንዲህ ብሎተናገረው።

11፤ ከጥልቁ ወይምከከፍታውቢሆን ከአምላክህ ከእግዚአብሔር ምልክትን ለምን።

12፤ አካዝም። አልለምንም፥ እግዚአብሔርንምአልፈታተንምአለ።

13፤ እርሱምአለ። እናንተ የዳዊት ቤት ሆይ፥ ስሙ፤ በውኑ ሰውን ማድከማቸሁ ቀላል ነውን? አምላኬን ደግሞ የምታደክሙ

14፤ ስለዚህ ጌታራሱ ምልክት ይሰጣቸኋል፤ እነሆ፥ ድንግል ትፀንሳለች፥ ወንድ ልጅምትወልዳለች፥ ስሙንም አማኑኤል ብላ ትጠራዋለች።

15፤ ክፉን ለመጥላት መልካሙንምለመምረጥ ሲያውቅ ቅቤና ማር ይበላል።

16፤ ሕፃኑ ክፉን ለመጥላት መልካሙን ለመምረጥ ሳያውቅ የፈራሃቸውየሁለቱ ነገሥታት አገር ባድማትሆናለች።

17፤ እግዚአብሔርምኤፍሬምከይሁዳ ከተለየበት ቀን ጀምሮ ያልመጣውን ዘመን በአንተና በሕዝብህ በአባትህም ቤት ላይ ያመጣል፤ እርሱምየአሦር ንጉሥመጣቸው ነው።

18፤ በዚያምቀን እንዲህ ይሆናል፤ እግዚአብሔር በግብጽ ወንዝ ዳርቻ ያለውን ዝምበበአሦርምአገር ያለውን ንብበፉጨት ይጠራል።

19፤ ይመጡምል፥ እነርሱምሁሉበበረሃ ሸለቆ በድንጋይምዋሻ ወስጥ በእሾህ ቀጭጦሁሉ ላይ በሚሞርያወም ሁሉ ላይ ይሰፍራሉ።

20፤ በዚያምቀን እግዚአብሔር ከወንዙ ማዶ በተከራየ ውምላጭብአሦር ንጉሥየራሱንና የእግሩን ጠጕር ይላጨዋል፤ ምላጩምጠፍጣ ደግሞይበላል።

21፤ በዚያምቀን እንዲህ ይሆናል፤ ሰውአንዲት ጊደርን ሁለት በጎችንምያሳድጋል፤

22፤ ከሚሰጡት ወተት ብዛት የተነሣ ቅቤ ይበላል፤ በአገሪቱምመካከል የቀረ ሁሉ ቅቤና ማር ይበላል።

23፤ በዚያምቀን እንዲህ ይሆናል፤ ሺህ ብር የተገመተ ሺህ የወይን ግንድ በነበረበት ስፍራ ሁሉ ለኩርንችትና ለእሾህ ይሆናል።

24፤ ከርንችትና እሾህ በምድር ሁሉ ላይ ነውና በፍላጻና በቀስት ወደዚያ ይገባሉ።

25፤ በመቄፈርያም ወደ ተቈፈሩ ኮረብቶች ሁሉ ከከርንችትና እሾህ ፍርሃት የተነሣ ወደዚያ አትሄድም፤ ነገር ግን የበሬ ሚኻኤያና የበግ መራገጫይሆናል።

ምዕራፍ 8።

1፤ እግዚአብሔርም፡ ታላቅ ሰሌዳ ወስደህ። ምርኮ ፈጥኖ ፥ ብዝበዛ ቸኩሎ ብለህ በሰውፊደል ጻፍበት።

2፤ የታመኑትን ሰዎች ካህኑን ኦርዮንና የበራክዩን ልጅ ዘካርያስን ምስክሮች አድርግልኝ አለኝ።

3፤ ወደ ነቢይቱምቀረብሁ፤ እርስዋምፀነሰች ወንድ ልጅንምወለደች።

4፤ እግዚአብሔርም፡ ሕፃኑ አባቱንና እናቱን መጮራት ሳያውቅ የደማስቆን ሀብትና የሰማርያን ምርኮ በአሦር ንጉሥፊት ይወስዳልና ስማት። ምርኮ ፈጥኖ ፥ ብዝበዛ ቸኩሎ ብለህ ጥራውአለኝ።

5፤ እግዚአብሔርምደግሞተናገረኝ እንዲህምአለኝ።

6፤ ይህ ሕዝብበቀስታየሚፈሰውን የሰሊሆምን ውኃ ጠልቶአልና፥ ረአሶንንና የሮሜልዩንምልጅ ወዶአልና ስለዚህ፥

7፤ እነሆ፥ እግዚአብሔር ብርቱና ብዙ የሆነ ውኃ የወንዝ ውኃ፥ የአሦርን ንጉሥና ክብሩን ሁሉ፥ ያመጣቸዋል፤ መስኖውንምሁሉ ሞልቶ ይወጣል፥ በዳሩምሁሉ ላይ ይፈስሳል፤

8፤ እየጉረፈምወደ ይሁዳ ይገባል፤ እያጥለቀለቀምያልፋል፥ እስከ አንገትምይደርሳል፤ አማኑኤል ሆይ፥ የክንፉ ማዘርጋት የአገርህን ስፋት ትሞላለች።

9፤ አሕዝብ ሆይ፥ እወቁና ደንግጡ፤ እናንተምምድራችሁ የራቀ ሁሉ፥ አድምጡ፤ ታጠቁምም ደንግጡ፤ ታጠቁ፤ ደንግጡ።

10፤ ተመካከሩ፥ ምክራችሁምይፈታል፤ ቃሉን ተናገሩ፥ ቃሉምአይጸናምና፤ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነውና።

11፤ እግዚአብሔርምበጽኑ እጅ እንዲህ ተናገረኝ፥ በዚህምሕዝብ መንገድ አንዳልሄድ አስጠነቀቀኝ፥ እንዲህምአለኝ።

12፤ ይህ ሕዝብ። ዳለት ነውበሚሉት ሁሉ። ዳለት ነውአትበሉ፤ ሚፈራታቸውንምአትፍሩ፥ አትደንግጡ።

13፤ ነገር ግን የሠራዊት ጌታእግዚአብሔርን ቀድሱት፤ የሚያስፈራችሁና የሚያስደነግጣቸሁምእርሱ ይሁን።

14፤ እርሱምለመቅደስ ይሆናል፤ ነገር ግን ለሁለቱ ለእስራኤል ቤቶች ለዕንቅፋት ድንጋይና ለሚሰናከያ ዓለት፥ በኢያሩሳሌምምለሚኖሩ ለወጥመድና ለአሽክላ ይሆናል።

15፤ ብዙዎችምበእርሱ ይሰናከላሉ፥ ይወድቁማል፥ ይሰበሩማል፥ ይጠመዱማል፥ ይያዙማል።

16፤ ምስክሩን እሰር፤ በደቀ መዛሙርቴምመካከል ሕጉን አትም።

17፤ ከያዕቆብምቤት ፊቱን የሚሰውን እግዚአብሔርን እጠበቃለሁ፥ እተማመንበትማለሁ።

18፤ እነሆ፥ እኔና እግዚአብሔር የሰጠኝ ልጆች ለእስራኤል በጽዮን ተራራ ከሚኖረውከሠራዊት ጌታ ከእግዚአብሔር ዘንድ ምልክትና ተአምራት ነን።

19፤ እነርሱም፡ የሚጮኹትንና ድምፃቸውን ዝቅ አድርገውየሚገሩትን መናፍስት ጠሪዎችንና ጠንቋዮችን ጠይቁ ባሉአችሁጊዜ፥ ሕዝቡከአምላኩ ማጠየቅ አይገባውምን? ወይስ ለሕያዋን ሲሉ ሙታንን ይጠይቃሉን?

20፤ ወደ ሕግና ወደ ምስክር ሂዱ! እንዲህምያለውን ቃል ባይናገሩ ንጋት አይበራላቸውም።

21፤ እነርሱምተጨቁቀውና ተርበውያልፋሉ፤ በተራበምጊዜ ተቈጥተውንጉሣቸውንና አምላካቸውን ይረግማሉ፥ ወደ ላይምይመለከታሉ፤

22፤ ወደ ምድርምይመለከታሉ፥ እነሆምም፥ መከራና ጨለማየሚያስጨቅምጭጋግ አለ፤ ወደ ድቅድቅምጨለማ ይሰደዳሉ።

ምዕራፍ 9።

1፤ ነገር ግን ተጨቃለነበረች ጨለማአይሆንም፡ በመጀመሪያውዘመን የዛብሎንንና የንፍታሌምን ምድር አቃለለ፤ በኋለኛውዘመን ግን በዮርዳኖስ ማዶ በባሕር መንገድ ያለውን የአሕዛብን ገሊላ ያከብራል።

2፤ በጨለማየሄደ ሕዝብ ብርሃን አየ፤ በሞት ጥላ አገርምለኖሩ ብርሃን ወጣላቸው።

3፤ ሕዝብን አብዝተሃል፥ ደስታንምጨምረህላቸዋል፤ በመከር ደስ እንደሚሉቸው፥ ሰዎችምምርኮን ሲካፈሉ ደስ እንደሚሉቸውበፊትህ ደስ ይላቸዋል።

4፤ በምድያምጊዜ እንደ ሆነ የሸክማን ቀንበር የጫንቃውንምበትር የአስጨቋቸውንምዘንግ ሰብረሃል።

5፤ የሚረግጡየሰልፈኞች ጫማሁሉ፥ በደምምየተለወሰ ልብስ ለቃጠሎይሆናል፥ እንደ እሳት ሚቃጠያምሆኖ ይቃጠላል።

6፤ ሕፃን ተወልዶልናልና፥ ወንድልጅምተሰጥቶናልና፤ አለቅነ ትምበጫንቃውላይ ይሆናል፤ ስሙምድንቅ መካር፥ ኃያል አምላክ፥ የዘላለምአባት፥ የሰላምአለቃተብሎይጠራል።

7፤ ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዘላለምድረስ በፍርድና በጽድቅ ያጸናውና ይደግፈውዘንድበዳዊት ዙፋንና በመንግሥቱ ላይ አለቅነቱ ይበዛል፥ ለሰላማምፍፃሜየለውም። የእግዚአብሔር ቅንዓት ይህን ያደርጋል።

8፤ ጌታበያዕቆብላይ ቃልን ሰደደ፥ በእስራኤልምላይ ወደቀ።

9፤ 10፤ በትዕቢትና በልብ ኩራት። ጡቡ ወድቆአል፥ ነገር ግን በተመቀረ ደንጋይ እንሠራለን፤ የሾላ ዛፎች ተቈርጠዋል፥ ነገር ግን ዝግባን እንተካባቸዋለን የሚሉበኤፍሬምና በሰሜን የሚኖሩ ሕዝብሁሉ ያወቃሉ።

11፤ ስለዚህ እግዚአብሔር በጽዮን ተራራላይ ተቋቋሚያስነሣበታል፥

12፤ ጠላቶቹን ሶርያውያንንምከምሥጴ፥ ፍልስጥኤማውያንንምከምዕራብ ያንቀሳቅስበታል፤ እስራኤልንም በተከፈተ አፍ ይበሉታል። በዚህምሁሉ እንኳ ቀጣውአልተመለሰችም፥ ነገር ግን እጁ ገና ተዘርግታ ትኖራለች።

13፤ ሕዝቡ ግን ወደ ቀሠፋቸውአልተመለሱም፥ የሠራዊትንምጌታእግዚአብሔርን አልፈለጉም።

14፤ ስለዚህ እግዚአብሔር ራስና ጅራትን፥ የሰሌኑን ቅርንጫፍና እንግጫውን በአንድ ቀን ከእስራኤል ይቆርጣል።

15፤ ሽማግሌውና ከበርቴውእርሱ ራስ ነው፤ በሐሰትምየሚያስተምር ነቢይ እርሱ ጅራት ነው።

16፤ ይህን ሕዝብ የሚመሩ ያስቱአቸዋል፤ ተመሪዎቹምይጠፉሉ።

17፤ ሰውሁሉ ዝንጉና ክፉ ሠሪ ነውና፥ አፍምሁሉ ስንፍናን ይናገራልና ስለዚህ ጌታ በጉልማሶቻቸውደስ አይለውም፥ ለድህ አደጎቻቸውና ለማለቶቻቸውምአይራራም። በዚህምሁሉ እንኳ ቀጣውአልተመለሰችም፥ ነገር ግን እጁ ገና ተዘርግታ ትኖራለች።

18፤ ክፋት እንደ እሳት ይቃጠላል፤ ኩርንችቱንና እሾሁን ይበላል፤ ጫፍቅ የሆነ ወንምዳር ያቃጥላል፥ ጪም ተትጉልጉሎእንደ ዓምድ ይወጣል።

19፤ በሠራዊት ጌታ በእግዚአብሔር ቀጣምድር ተቃጥላለች፤ ሕዝቡምእሳት እንደሚላውእንጨት ሆኖአል፤ ሰውምለወንድሙአይራራም።

20፤ ሰውበቀኙ በኩል ይነ ቅላል ይራበዋል፤ በግራምበኩል ይበላል አይጠግብምም፤ እያንዳንዱምየክንዱን ሥጋ ይበላል፤

21፤ ምናሴ ኤፍሬምን ኤፍሬምምናሴን ይበላል፤ እነርሱ በአንድነት የይሁዳ ጠላቶች ይሆናሉ። በዚህምሁሉ እንኳ ቀጣውአልተመለሰችም፥ ነገር ግን እጁ ገና ተዘርግታ ትኖራለች።

ምዕራፍ 10።

1፤ 2፤ ጣለቶችምቅሚያቸውእንዲሆኑ፥ ድህ አደጎችንምብዝበዛቸውእንዲያደርጉ፥ የድህወን ፍርድ ያጣምሙ ዘንድ፥ የችግረኛወንምሕዝቤን ፍርድ ያጉድሉ ዘንድ የግፍን ትእዛዛት ለሚጽዙ፥ ክፉንምጽሕፈት ለሚጽፉ ወዮላቸው!

3፤ በተጎበኛችሁበት ቀን፥ መከራምከሩቅ በሚመጣበት ዘመን ምን ታደርጉ ይሆን? ለረድኤትስ ወደ ማን ትሸሻላችሁ? ክብራችሁንስ ወዴት ትተወታላችሁ?

4፤ ከእስረኞች በታች ይጉላ በሳሉ፥ ከተገደሉትምበታች ይወድቃሉ። በዚህምሁሉ እንኳ ቀጣውአልተመለሰችም፥ ነገር ግን እጁ ገና ተዘርግታ ትኖራለች።

5፤ ለቀጣዬ በትር ለሆነ ፥ የመዓቴምጨቢገር በእጁላለ ለአሦር ወዮለት!

6፤ እርሱንምበዝንጉ ሕዝብ ላይ እልካለሁ፥ ምርኮወንና ብዝበዛወንምይወስድ ዘንድ እንደ አደባባይምጭቃ የተረገጠያደርጋቸውዘንድ በምቄጣቸውሰዎች ላይ አዝዘዋለሁ።

7፤ እርሱ እንዲሁ አያስብም፥ በልቡምእንዲህ አይመክለወምና፤ ነገር ግን ማጥፋት፥ ጥቂት ያይደሉትንም አሕዛብን መቅረጥ በልቡ አለ።

8፤ እንዲህ ይላል። መኳንቴ ሁሉ ነገሥት አይደሉምን? ካልኖ እንደ ከርከሚሽ አይደለችምን?

9፤ ሐማት እንደ አርፋድ አይደለችምን? ሰማርያስ እንደ ደማስቆ አይደለችምን?

10፤ የተቀረጹ ምስሎቻቸውከኢያሩሳሌምና ከሰማርያ ምስሎች የበለጠትን የጣዖቶችን መንግሥት እጇ እንዳገኘች፥

11፤ በሰማርያና በጣዖቶችዋምእንዳደረግሁ፥ እንዲሁስ በኢያሩሳሌምና በጣዖቶችዋ አላደርግምን?

12፤ ስለዚህ እንዲህ ይሆናል፤ ጌታ ሥራውን ሁሉ በጽዮን ተራራና በኢያሩሳሌምላይ በፈጸመጊዜ የአሦርን ንጉሥየ ከሩ ልብ ፍሬን የዓይኑንምከፍታ ትምክሕት ይገብኛል።

13፤ እርሱ እንዲህ ብሎአልና። አስተዋይ ነኝና በእጄ ኃይልና በጥበቤ አደረግሁት፤ የአሕዛብን ድንበሮች አራቅሁ፥ ሀብታቸውን ምዘረፍሁ፥ እንደ ጀግና ምሆኜ በምድር የተቀማጡን አዋረድሁ፤

14፤ እጀምየ አሕዛብን ኃይል እንደ ወፍ ቤት አገኘች፤ የተተወምእንቁላል እንደሚሰበሰብ እንዲሁ እኔ ምድርን ሁሉ ሰበሰብሁ፤ ክንፉን የሚያራግብ አፉንምየ ሚከፍት የሚጮኽምየ ለም።

15፤ በውኑ መጥረቢያ በሚቈርጥበት ሰውላይ ይመካልን? ወይስ መጋዝ በሚሰበውላይ ይጓደዳልን? ይህስ፥ በትር የሚነሣውን እንደ መቅ ቅነ ቅ ዘንግምእንጨት ያይደለውን እንደ ማነሣት ያህል ነው።

16፤ ስለዚህምየ ሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር በወፍራሞች ላይ ክሳትን ይልካል፤ ከክብሩምበታች ቃጠሎውእንደ እሳት መቃጠል ይነ ድዳል።

17፤ የእስራኤልምብርሃን እንደ እሳት ቅዱስምእንደ ነበልባል ይሆናል፤ እሾሁንና ኵርንችቱን በአንድ ቀን ያቃጥላል ይበላዋልም።

18፤ ከነ ፍስምእስከ ሥጋ ድረስ የዳፉንና የሚፈራውን እርሻ ክብር ይበላል፤ ይህምየ ታመመሰው እንደሚለስል ይሆናል።

19፤ የቀሩትምየ ዳር ዛፎች በቀጭር ጥቂት ይሆናሉ፥ ታናሽ ብላቴናምይጽፋቸውዘንድ ይችላል።

v20፤ በዚያምቀን እንዲህ ይሆናል፤ የእስራኤል ቅሬታ ከያዕቆብምቤት የዳኑት ከእንግዲህ ወዲህ በመቱአቸው ላይ አይደገፉም፤ ነገር ግን በእስራኤል ቅዱስ በእግዚአብሔር ላይ በእውነት ይደገፋሉ።

21፤ የያዕቆብምቅሬታ ወደ ኃያል አምላክ ይምላሳሉ።

22፤ እስራኤል ሆይ፥ የሕዝብህ ቁጥር እንደ ባሕር አሸዋ ቢሆን ቅሬታውይመለሳል። ጽድቅ የተትረፈረፈበትም ጥፋት ተወስኖአል።

23፤ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔርምያለቀ የተቈረጠነገርን በምድር ሁሉ መካከል ይፈጽማል።

24፤ ስለዚህ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። በጽዮን የምትኖር ሕዝቤ ሆይ፥ አሦር በበትር
ቢመታህ፥ ግብጽምእንዳደረገ ዘንጉን ቢያነሣብህ አትፍራው።

25፤ ቀጣጌ እስከፈጸምመዓቴምእስኪያጠፉቸውድረስ ጥቂት ጊዜ ቀርቶአልና።

26፤ የሠራዊት ጌታእግዚአብሔርምምድያምን በሐሬብ ዓለት በኩል እንደ መታውጅራፍ ያነሣበታል፤ በትሩም
በባሕር ላይ ይሆናል፥ በግብጽምእንዳደረገ ያነሣዋል።

27፤ በዚያምቀን ሸክመከጫንቃህ ቀንበሩምከአንገትህ ላይ ይወርዳል፤ ቀንበሩምከወፍረት የተነሣ
ይሰበራል።

28፤ ወደ አንጋይ መጥቶአል፤ በሜዶን በኩል አልፎአል፤ በማክማሽ ወስጥ ዕቃውን አኑሮአል፤

29፤ በመተላለፊያ አልፎአል፤ በጌባ ሚዳሪያውነ ወ፤ ራማደንግጣለች፤ የሳኦል ጊብዓ ከብልላለች።

30፤ አንቺ የጋሊምልጅ ሆይ፥ በታላቅ ድምፅሽ ጩኺ፤ ላይሳ ሆይ፥ አድምጪ፤ ዓናቶት ሆይ፥ መልሽላት።

31፤ መድቤና ሸሽታለች፤ በግቤርምየሚኖሩ ቤተ ሰቦቻቸውን አሸሽተዋል።

32፤ ዛሬ በኖብይቆማል፤ በጽዮን ሴት ልጅ ተራራ በኢያሩሳሌምኮረብታ ላይ እጁን ያንቀሳቅሳል።

33፤ እነሆ፥ የሠራዊት ጌታእግዚአብሔር ቅርንጫፎቹን በሚያስፈራ ኃይል ይቈርጣል፤ በቁመት የረዘሙትም
ይቈረጣሉ፥ ከፍ ያሉትምይዋረዳሉ።

34፤ ጫፍቅ የሆነ ወንምዳር በብረት ይቈርጣል፥ ሊባኖስምበኃያሉ እጅ ይወድቃል።

ምዕራፍ 11።

1፤ ከእሴይ ግንድ በትር ይወጣል፥ ከሥሩምቀጭጥ ያፈራል።

2፤ የእግዚአብሔር መንፈስ፥ የጥበብና የማስተዋል መንፈስ፥ የምክርና የኃይል መንፈስ፥ የእውቀትና
እግዚአብሔርን የመፍራት መንፈስ ያርፍበታል።

3፤ እግዚአብሔርን በመፍራት ደስታውን ያያል። ዓይኑምእንደምታይ አይፈርድም፥ ጆሮውምእንደምትሰማ
አይበይንም፤

4፤ ነገር ግን ለደሆች በጽድቅ ይፈርዳል፥ ለምድርምየዋሆች በቅንነት ይበይናል፤ በአፉምበትር ምድርን
ይመታል፥ በከንፈሩምእስትንፋስ ክፉዎችን ይገድላል።

5፤ የወገቡመታጠቂያ ጽድቅ፥ የጎኑምመቀነት ታማኝነት ይሆናል።

6፤ ተኵላ ከበግ ጠቦት ጋር ይቀመጣል፥ ነብርምከፍየል ጠቦት ጋር ይተኛል፤ ጥጃና የአንበሳ ደቦል ፍሪዳም
በአንድነት ያርፋሉ፤ ታናሽምልጅ ይመራቸዋል።

7፤ ላምና ድብ አብረውይሰማራሉ፥ ግልገሎቻቸውምበአንድነት ያርፋሉ፤ አንበሳምእንደ በሬ ገለባ ይበላል።

8 የሚበወምሕፃን በእባብጕድጓድላይ ይጫወታል፥ ጡት የጣለወምሕፃን በእፉኝት ቤት ላይ እጁን ይጫናል።

9 በተቀደሰውተራራዬ ሁሉ ላይ አይጐዳምአያጠፉምም፤ ውኃ ባሕርን እንደሚከድን ምድር እግዚአብሔርን በማወቅ ትሞላለችና።

10 በዚያምቀን እንዲህ ይሆናል፤ ለአሕዛብ ምልክት ሊሆን የቆመዉ የእሴይን ሥር አሕዛብ ይፈልጉታል፤ ሚፈፊያወምየ ተከበረ ይሆናል።

11 በዚያምቀን እንዲህ ይሆናል፤ የቀረዉን የሕዝቡን ቅሬታ ከአሦርና ከግብጽ፥ ከጳትሮስና ከኢትዮጵያ፥ ከኤላምና ከሰናዖር ከሐማትም፥ ከባሕርምደሴቶች ይመልስ ዘንድ ጌታእንደ ገና እጁን ይገልጣል።

12 ለአሕዛብምምልክትን ያቆማል፥ ከእስራኤልምየ ተጣሉትን ይሰበስባል፥ ከይሁዳምየ ተበተኑትን ከአራቱ የምድር ሜዘኖች ያከማቻል።

13 የኤፍሬምምቀኝነት ይርቃል፥ ይሁዳንምየ ሚያስጨቄቁ ይጠፉሉ፤ ኤፍሬምምበይሁዳ አይቀናም፥ ይሁዳም ኤፍሬምን አያስጨቅም።

14 በምዕራብምበኩል በፍልስጥኤማውያን ጫንቃላይ እየበረሩ ይወርዳሉ፥ የምሥራቅንምልጆች በአንድነት ይበዘብዛሉ፤ በኤዶምያስና በሞዓብምላይ እጃቸዉን ይዘረጋሉ፥ የአሞንምልጆች ለእነርሱ ይታዘዛሉ።

15 እግዚአብሔርምየ ግብጽን ባሕር ያጠፋል፤ በትከሱምነፋስ እጁን በወንዙ ላይ ያነሣል፥ ሰባት ፈሳሾችንም አድርጎ ይመታዋል፥ ሰዎችምበጫማቸውእንዲሻገሩ ያደርጋቸዋል።

16 ከግብጽምበወጣጊዜ ለእስራኤል እንደ ነበረ፥ ለቀረውለሕዝቡ ቅሬታ ከአሦር ጐዳና ይሆናል።

ምዕራፍ 12።

1፤ በዚያምቀን። አቤቱ፥ ተቈጥተኸኛልና፥ ቍጣህንምከእኔ መልሰሃልና፥ አጽናንተኸኛልምና አመሰግንሃለሁ።

2፤ እነሆ፥ አምላክ መድኃኒቴ ነዉ፤ ጌታእግዚአብሔር ኃይሌና ዝማሬዬ ነውና፥ መድኃኒቴምሆኖአልና በእርሱ ታምኜ አልፈራምትላለህ።

3፤ ውኃወንምከመድኃኒት ምንጮች በደስታ ትቀዳላችሁ።

4፤ በዚያምቀን እንዲህ ትላላችሁ። እግዚአብሔርን አመሰግኑ፥ ስመንምጥሩ፤ በአሕዛብመካከል ሥራውን አስታውቁ፤ ስመከፍ ያለ እንደ ሆነ ተናገሩ።

5፤ ታላቅ ሥራ ሠርቶአልና ለእግዚአብሔር ተቀኙ፤ ይህንምበምድር ሁሉ ላይ አስታውቁ።

6፤ አንቺ በጽዮን የምትኖሪ ሆይ፥ የእስራኤል ቅዱስ በመካከልሽ ከፍ ከፍ ብሎአልና ደስ ይበልሽ እልልምበዪ።

ምዕራፍ 13።

1፤ የአሞጽ ልጅ ኢሳይያስ ያየዉስለ ባቢሎን የተነገረ ሸክም።

2፤ ምድረ በዳ በሆነ ተራራ ላይ ምልክትን አቁሙ ድምፅንምከፍ አድርጉባቸው፤ በአለቆችምደጆች እንዲገቡ በእጅ ጥቀሱ።

3፤ ቀጣጼን ይፈጽመዘንድ ቅዳሳኔን አዝዣለሁ፥ እኔ ኃያላኔንና በታላቅነቴ ደስ የሚሉቸውን ጠርቻለሁ።

4፤ በተራሮች ላይ እንደ ታላቅ ሕዝብ ድምፅ የሆነ የብዙ ሰውድምፅ አለ። የከተማቹት የአህዛብ መንግሥታት የወኳታ ጭፍጋ አለ። የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ሠራዊትን ለሰልፍ አሰልፎአል።

5፤ እግዚአብሔርና የቀጣውየ ጦር ዕቃ ምድርን ሁሉ ያጠፉአት ዘንድ ከሩቅ አገር ከሰማይ ዳርቻ ይመጣሉ።

6፤ የእግዚአብሔር ቀን ቀርቦአልና፥ አልቅሱ፤ ሁሉን ከሚቻል አምላክ ዘንድ እንደሚመጣጥፋት ይመጣል።

7፤ ስለዚህ እጅ ሁሉ ትዝላለች፥ የሰውምሁሉ ልብ ይቀልጣል።

8፤ ይደነ ግጣሉ፤ ምጥና ሕማምይይዛቸዋል፥ እንደምትወልድ ሴትምያምጣሉ፤ አንዳምበሌላውይደነ ቃል፥ ፊታቸውምየ ነ በልባል ፊት ነ ው።

9፤ እነ ሆ፥ ምድሪቱን ባድማሊያደርግ፥ ኃጢኣተኞችዋንምከእርስዋ ዘንድ ሊያጠፉ ጨክኝ ሆሞ በመጣትና በጽኑ ቀጣተሞልቶ የእግዚአብሔር ቀን ይመጣል።

10፤ የሰማይምከዋክብትና ሠራዊቱ ብርሃናቸውን አይሰጡም፥ ፀሐይምበወጣች ጊዜ ትጨልማለች፥ ጨረቃም በብርሃኑ አያበራም።

11፤ ዓለመን ስለ ክፋታቸውክፉዎቹንምስለ በደላቸውእቀጣለሁ፤ የትዕቢተኞችንምኵራት አዋርዳለሁ።

12፤ የቀሩትምከጥሩ ወርቅ ይልቅ የከበሩ ይሆናሉ፥ ሰውምከአፊር ወርቅ ይልቅ የከበረ ይሆናል።

13፤ ስለዚህ በሠራዊት ጌታ በእግዚአብሔር መጣት በጽኑ ቀጣቀንምሰሚያትን አነ ቃንቃለሁ፥ ምድርምከስፍራዋ ትናወጣለች።

14፤ እንደ ተባረረምሚዳቋ፥ ማንምእንደሚሰበስበውእንደ በግ መንጋ፥ ሰውሁሉ ወደ ወገ ኑ ይመለሳል፥ ሁሉምወደ አገ ሩ ይሸሻል።

15፤ የተገ ኘ ሁሉ የተወጋ ይሆናል፥ የተያዘምሁሉ በሰይፍ ይወድቃል።

16፤ ሕፃ ናቶቻቸውምበፊታቸውይጨፈጨፋሉ፥ ቤቶቻቸውምይበዘበዛሉ፥ ሚስቶቻቸውምይነ ወራሉ።

17፤ እነ ሆ፥ ብር የሚሹትን፥ ወርቅምየ ሚጐምራቸውን ሜዶናወያንን በላያቸውአስነ ሣለሁ።

18፤ ፍላጾቻቸውምጎበዞችን ይጨፈጭፋሉ፥ የማኅፀንንምፍሬ አይምሩም፥ ዓይኖቻቸውምለሕፃ ናት አይራሩም።

19፤ እግዚአብሔርምሰዶምንና ገሞራን ባፈረሰ ጊዜ እንደ ነ በረው፥ የመንግሥታት ክብር የከለዳውያንም ትዕቢት ጌጥ ባቢሎን እንዲሁ ትሆናለች።

20፤ ለዘላለምየ ሚቆመጥባት አይገኝም፥ ከትወልድ እስከ ትወልድ ድረስ ሰውአይኖርባትም፤ ዓረባወያንም ድንኳንን በዚያ አይተክሉም፥ እረኞችምመጎነ ቻቸውን በዚያ አያሳርፉም።

21፤ በዚያምየ ምድረ በዳ አራዊት ያርፋሉ፥ ጕጕቶችምበቤቶቻቸውይሞላሉ፤ ሰጎኖችምበዚያ ይኖራሉ፥ በዚያም አጋንንት ይዘፍናሉ።

22፤ ተኵላዎችምበግንቦቻቸው፥ ቀበሮችምበሚያሙሩ አዳራሾቻቸውይጮኻሉ፤ ጊዜዋምለመምጣት ቀርቦአል ቀንዋምአይዘገይም።

ምዕራፍ 14።

1፤ እግዚአብሔርምያዕቆብን ይምረዋል፥ እስራኤልንምደግሞይመርጠዋል፥ በአገራቸውምያኖራቸዋል፤ መጻተኛምከእርሱ ጋር ይተባበራል፥ ከያዕቆብምቤት ጋር ይጣበቃል።

2፤ አሕዛብምይዘውወደ ስፍራቸውያመጡአቸዋል፥ የእስራኤልምቤት በእግዚአብሔር ምድር እንደ ለሚዎችና እንደ ገረዶች አድርገ ውይገዙአቸዋል፤ የሚከአቸውን ይሚርካሉ፥ አስጨናቂዎችንምይገዛሉ።

3፤ በዚያምቀን እንዲህ ይሆናል፤ እግዚአብሔር ከኀዘንህና ከመከራህ ከተገዛህለትምከጽኑ ባርነት ያሳርፍሃል።

4፤ ይህንምምሳሌ በባቢሎን ንጉሥላይ ታነ ሣለህ እንዲህምትላለህ። አስጨናቂ እንዴት ዐረፈ! አስገባሪም እንዴት ጸጥ አለ!

5፤ 6፤ አሕዛብንምበመዓትና በሚቋርጥ መምታት የመታውን፥ አሕዛብንምባልተከለከለ መከራ በቀጣውየገዛውን የኀጥኣንን በትር የአለቆችንምዘንግ እግዚአብሔር ሰብሮአል።

7፤ ምድርምሁሉ ዐርፋ በጸጥታ ተቀምጣለች እልልምብላለች።

8፤ ጥድና የሊባኖስ ዝግባ። አንተ ከተዋረደህ ጀምሮ ማንምይቈርጠን ዘንድ አልወጣብንምብለውበአንተ ደስ አላቸው።

9፤ ሲኦል በመምጣትህ ልትገናኝህ በታች ታወከች፤ የሞቱትንም፥ የምድርን ታላላቆች ሁሉ፥ ለአንተ አንቀሳቀሰች፥ የአሕዛብንምነገሥታት ሁሉ ከዙፋኖቻቸውአስነሣች።

10፤ እነዚህ ሁሉ። አንተ ደግሞእንደ እኛ ደክመሃልን? እኛንስ መስለሃልን? ጌጥህና የበገናህ ድምፅ ወደ ሲኦል ወረደ፤

11፤ በበታችህምብል ተነጥፎአል፥ ትልምመደረቢያህ ሆኖአል ብለውይሚሉሉልሃል።

12፤ አንተ የንጋት ልጅ አጥቢያ ኮከብ ሆይ፥ እንዴት ከሰማይ ወደቅህ! አሕዛብንምያዋረድህ አንተ ሆይ፥ እንዴት እስከ ምድር ድረስ ተቈረጥህ!

13፤ አንተን በልብህ። ወደ ሰማይ ዐርጋለሁ፥ ዙፋኔንምከእግዚአብሔር ከዋክብት በላይ ከፍ ከፍ አደርጋለሁ፥ በሰሜንምዳርቻ በማኅበሰቢያ ተራራ ላይ እቀመጣለሁ፤

14፤ ከዳመኖዎች ከፍታ በላይ ዐርጋለሁ፥ በልዐልምእመሰላለሁ አልህ።

15፤ ነገር ግን ወደ ሲኦል ወደ ጕድጓዳም ጥልቅ ትወርዳለህ።

16፤ የሚዩህ ይመለከቱሃልና። በውኑ ምድርን ያንቀጠቀጠ፥ መንግሥታትንም ያናወጠ፥

17፤ ዓለመን ሁሉ ባድማያደረገ፥ ከተሞችንም ያፈረሰ ምርኮኞቹንም ወደ ቤታቸውያልሰደደ ሰውይህ ነወን? ብለውያስተውሉሃል።

18፤ የአሕዛብ ነገሥታት ሁሉ በየቤታቸውበክብር አንቀላፍተዋል።

19፤ አንተ ግን እንደ ተጠላ ቅርንጫፍ ከመቃብርህ ተጥለሃል፤ በሰይፍምየተወጉት፥ ተገድለወምወደ ጕድጓዱ ደንጋዮች የወረዱት ከድነ ወሃል፤ እንደ ተረገጠምሬሳ ሆነሃል።

20፤ ምድርህን አጥፍተሃልና፥ ሕዝብህንምገድለሃልና ከእነርሱ ጋር በመቃብር በአንድነት አትሆንም፤ የክፉዎች ዘር ለዘላለምየተጠራ አይሆንም።

21፤ እንዳይነሡም፥ ምድርንምእንዳይወርሱ፥ የዓለመንምፊት በከተሞች እንዳይሞሉ ስለ አባቶቻቸውበደል ለልጆቹ ሞትን አዘጋጁለቸው።

22፤ በእነርሱ ላይ እነሣለሁ ይላል የሠራዊት ጌታእግዚአብሔር፤ ከባቢሎን ስምንና ቅሬታን፥ ዘርንና ትወልድንምእቈርጣለሁ ይላል እግዚአብሔር።

23፤ የጃርት መኖርያ የውኃምመቋሚያ አደርጋታለሁ፤ በጥፋትምመጥረጊያ እጠርጋታለሁ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር።

24፤ የሠራዊት ጌታእግዚአብሔር እንዲህ ብሎምሎአል። እንደ ተናገርሁበእርግጥ ይሆናል፥ እንደ አሰብሁም እንዲሁ ይቆማል።

25፤ አሦርን በምድሬ ላይ እሰብረዋለሁ፥ በተራራዬምላይ እረግጠዋለሁ፤ ቀንበሩምከእነርሱ ላይ ይነሣል፥ ሸክሙምከጫንቃቸውላይ ይወገዳል።

26፤ በምድር ሁሉ ላይ እግዚአብሔር ያሰበውአሳብ ይህ ነው፥ በአሕዛብምሁሉ ላይ የተዘረጋች እጅ ይህች ናት።

27፤ የሠራዊት ጌታእግዚአብሔር ይህን አስቦአል፤ የሚያስጥለውስ ማን ነው? እጁምተዘርግታለች፤ የሚመልሳትስ ማን ነው?

28፤ ንጉሥአካዝ በሞተበት ዓመት ይህ ሸክምሆነ ።

29፤ ፍልስጥኤምሆይ፥ ከእባቡሥር እፉኝት ይወጣልና፥ ፍሬውምየሚበርርና እሳት የሚሞል እባብ ይሆናልና የመታሽ በትር ስለ ተሰበረ ሁላችሁምደስ አይበላችሁ።

30፤ የደሆችምየበኵር ልጆች ይሰማሩ፥ ችግረኞችምተዘልለውይተኛሉ፤ ሥርህንምበራብእገድላለሁ፥ ቅሬታህምይገደላል።

31፤ አንተ በር ሆይ፥ ወዮ በል አንቺም ከተማ ሆይ፥ ጨክ፤ ፍልስጥኤም ሆይ፥ ሁላችሁም ቀልጣቹኋል፤ ጢስ ከሰሜን ይመጣል ከጭፍራውም ተለይቶ የሚቀር የለምና።

32፤ ለሕዝቡም መልእክተኞች ምን ብሎ መመለስ ይገባል? እግዚአብሔር ጽዮንን እንደ መሠረተ፥ የሕዝቡም ችግረኞች በእርስዋ ወለጥ እንደሚጠጉ ነው።

ምዕራፍ 15።

1፤ ስለ ሞዓብ የተነገረ ሸክም። የሞዓብ ዔር በሌሊት ፈርሶ ጠፉ፤ ቂር የሚልም የሞዓብ ምሽግ በሌሊት ፈርሶ ጠፉ።

2፤ ወደ ባይት ወደ ዲቦንም ወደ ኮረብታ መስገጃዎችም ለልቅሶ ወጥተዋል፤ ሞዓብ በናባውም በሜድባ ላይ ታለቅሳለች፤ ራሳቸውሁሉ ተነ ጭቶአል፥ ጢማቸውም ሁሉ ተላጭቶአል።

3፤ በየ መ ዳቸውም በማቅ ታጥቀዋል፤ በየ ሰገ ነ ቶቻቸውና በየ አደባባዮቻቸውእንባ እጅግ እያፈሰሱ ሁሉም አልቅሰዋል።

4፤ ሐሴቦንና ኤልያሊ ጮኹ፤ ድምጣ ቸውእስከ ያሀጽ ድረስ ይሰማል፤ ስለዚህ የሞዓብ ሰልፈኞች ጮኹ፤ ነ ፍስዋ በወስጥዋ ተንቀጠቀጠች።

5፤ ልቤ ስለ ሞዓብ ጮኸ፤ ከእርስዋምየ ሚሸሹ ወደ ዞዓር ወደ ዔግላት ሸሊሺያ ከብለሉ፤ በሉሒት ዓቀበት ላይ እያለቀሱ ይወጣሉ፥ በሖሮና ይምም መነ ድየ ዋይታ ጨክት ያነ ሣሉ።

6፤ የኔ ምሬምውኆች ይደርቃሉ፤ ሣሩም ደርቋል፥ ለጋውም ጠውልጓል፥ ልምላሜውም ሁሉ የለምና።

7፤ ስለዚህ የሰበሰቡትን ሀብትና መዝገ ባቸውን ወደ አኻያ ዛፍ ወንዝ ሞዶ ይወስዱታል።

8፤ ጨክት የሞዓብን ዳርቻ ሁሉ ዞረ፤ ልቅሶዋም ወደ ኤግላይምና ወደ ብኤር ኤሊም ደረሰ።

9፤ የዲሞንም ውኃ ደምተሞልታለች፤ በዲሞንም ላይ ሥቃይን እጨምራለሁ፥ ከሞዓባውያንም በሚ ሞልጡ፥ ከምድርም በቁሩ ላይ አንበሳን አመጣለሁ።

ምዕራፍ 16።

1፤ በምድርም ላይ ለሠለጠ ውአለቃ የበግ ጠቦቶችን በምድረ በዳ ካለችውከሴላ ወደ ጽዮን ሴት ልጅ ተራራ ስደዱ።

2፤ እንደሚርር ወፍ እንደ ተበተኑም ጫጩቶች እንዲሁ የሞዓብ ሴቶች ልጆች በአርኖን መሻገሪያዎች ይሆናሉ።

3፤ ምክርን ምክሪ፥ ፍርድን አድርጊ፥ በቀትር ጊዜ ጥላሽን እንደ ሌሊት አድርጊ፤ የተሰደዱትን ሸሽጊ፥ የሸሹትን አትግለጪ፤

4፤ ከሞዓብ የተሰደዱት ከአንቺ ጋር ይቀመጡ፤ ከሚ ጠፉቸውራት መጋረጃ ሆኖቸው። የሚ ሰጨቁቁ አልቀዋል፥ ጥፋትም ቀርቶአል፤ ይጨቍኑ የነ በሩ ከምድር ጠፍተዋል።

5፤ ዙፋንምበምሕረት ይቀናል፥ በዚያምላይ በዳዊት ድንኳን ፍርድን የሚሻ ጽድቅንምየሚፈጥን ፈራጅ በእውነት ይቀመጣል

6፤ ስለ ሞኝብትዕቢት እጅግ ስለ መታበዩ፥ ስለ ኩራቱና ስለ ትዕቢቱ ስለ ቀጣውምሰምተናል፤ ትምክህቱ ከንቱ ነው።

7፤ ስለዚህ ሞኝብስለ ሞኝብዋይ ይላል፤ ሁሉምዋይ ይላል፤ ስለ ቂርሐራሴት መሠረት በጥልቅ ኀዘን ታለቅሳላችሁ።

8፤ የሐሴቦን እርሻዎችና የሴባማወይን ግንዶች አዝነዋል። የአሕዛብአለቆች የሰባበሩአቸውቅርንጫፎች እስከ ኢያዜር ደርሰውወደ ምድረ በዳ ውጥተውነበር፤ ቀጭቁጦቹምተዘርግተውባሕርን ተሻግረውነበር።

9፤ ስለዚህ በኢያዜር ልቅሶ ስለ ሴባማወይን ግንድአለቅሳለሁ፤ ሐሴቦንና ኤልያሊ ሆይ፥ በዛፍሽ ፍሬና በወይንሽ መከር የጦር ጩኸት ወድቆአልና በእንባዬ አረካሻለሁ።

10፤ ደስታና ሐሤትምከፍሬያማውእርሻ ተወስዶአል፥ በወይኑምቦታዎች ዝሜርና እልልታየለምኝ፤ በመጦመቂያም ወይን የሚግጥየለም፤ የረጋፍቹን እልልታአጥፍቻለሁ።

11፤ ስለዚህ ልቤስለ ሞኝብአንጀቴምስለ ቂርሐሬስ እንደ መሰንቆ ትጮኻለች።

12፤ ሞኝብምመጥቶ በኮረብታመስገጃ ላይ በደከመና ለጸሎት ወደ መቅደሱበገባ ጊዜ አያሸንፍም

13፤ እግዚአብሔር በሞኝብላይ በድሮ ዘመን የተናገረውነገር ይህ ነው።

14፤ አሁን ግን እግዚአብሔር። በሦስት ዓመት ወስጥ እንደ ምንደኛ ዓመት የሞኝብክብርና የሕዝቡሁሉ ብዛት ይዋረዳል፥ ቅሬታውምእጅግ ያነሰና የተጠቃይሆናል ይላል።

ምዕራፍ 17።

1፤ ስለ ደማስቆ የተነገረ ሸክም። እነሆ፥ ደማስቆ ከተማከመሆን ተቋርጣለች፤ ባድማ የፍርስራሽ ክምር ትሆናለች።

2፤ ከተሞችዋ ለዘላለምየተፈቱ ይሆናሉ፤ ለመንጋ ማሰማሪያ ሆናሉ፤ መንጎች በዚያ ያርፋሉ የሚስፈራቸውም የለም።

3፤ ምሽግምከኤፍሬም፥ መንግሥትምከደማስቆ ተወገደች፤ የሶርያምቅሬታእንደ እስራኤል ልጆች ክብር ይሆናል ይላል የሠራዊት ጌታእግዚአብሔር።

4፤ በዚያምቀን እንዲህ ይሆናል፤ የያዕቆብክብር ይደክማል የሥጋውምወፍረት ይከሳል።

5፤ አጫጅ የቆመውን እህል በእጁ ሰብስቦ ዛላውን እንደሚያጭድ ይሆናል፤ በራፋይምሸለቆ ቃርሚያ እንደሚለቀም እንዲሁ ይሆናል።

6፤ ወይራ በተመታ ጊዜ ሁለት ወይምሦስት ፍሬ በራሱ ላይ እንደሚቀር፥ አራት ወይምአምስት በዛፉ ጫፍ እንደሚኝ፥ በእርሱ ዘንድ ቃርሚያ ይቀራል ይላል የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር።

7፤ በዚያ ቀን ሰውወደ ፈጣሪውይመለከታል፥ ዓይኖቹምወደ እስራኤል ቅዱስ ያያሉ።

8፤ እጆምየሠራችወን መሠዊያ አይመለከትም፤ ጣቶቹምወደ አበጃአቸው፥ ወደ ሜሞሊኪያ ዐፀዶች ወይምወደ ፀሐይ ምስሌች፥ አያይም።

9፤ በዚያምቀን በእስራኤል ልጆች ፊት የአሞራወያንና የኤወያወያን ከተሞች እንደ ተፈቱ፥ እንዲሁ ከተሞችህ ይፈታሉ፥ ባድማም ይሆናሉ።

10፤ የደኅንነ ትህን አምላክ ረስተሃል፥ የረድኤትህንምጌታአላሰብህም፤ ስለዚህ ያሚወጓ ተክል ተክለሃል፥ እንግዳንምዘር ዘርተሃል።

11፤ በተከልህበት ቀን ታብቅለዋለህ፥ በነ ጋወምዘርህን እንዲያብብ ታደርገ ዋለህ፤ ነገር ግን በኀዘንና በትካዜ ቀን ማከሩ ይሸሻል።

12፤ እንደ ባሕር ሞገ ድ ደምፅ ለሚጮመለወገ ኖች ብዛ ት፥ እንደ ኃይለኛምወኃ ጩኸት ለሚጮኹአሕዛብ ወዮላቸው!

13፤ አሕዛብእንደ ብዙ ወኃ ጩኸት ይጮኻሉ፤ እርሱ ግን ይገ ሥጻቸዋል፥ እነ ርሱምእየ ሸሹ ይር ቃሉ፥ በተራራም ላይ እንዳለ እብቅ በነ ፋስ ፊት፥ ዐወሎ ነ ፋስ እንደሚዞረ ውትቢያ ይበተናሉ።

14፤ በማኸ ጊዜ፥ እነ ሆ፥ ድን ጋጤአለ፤ ከማለዳምበፊት አይገ ኙምኳ። የዘረፉን ሰዎች እድል ፈን ታ፥ የበዘበዙን ዕጣይህ ነ ው።

ምዕራፍ 18።

1፤ በኢትዮጵያ ወንዞች ማዶ ላለች፥ ክንፍ ያላቸውሚከቦች ላሉባት፥

2፤ ሜልእክተኞችን በባሕር ላይ የደንገ ል ሚከቦችንምበወኃ ላይ ለምትልክ ምድር ወዮላት! እናንተ ፈጣኖች ሜልእክተኞች ሆይ፥ ወደ ረጅምና ወደ ለስላሳ ሕዝብ፥ ከመጀመሪያውአስደን ጋጭወደ ሆነ ወገ ን፥ ወደሚከፍርና ወደሚረግጥ፥ ወንዞችምምድራቸወን ወደሚከፍሉት ሕዝብ ሂዱ።

3፤ በዓለምየ ምትኖሩ ሁሉና በምድር የ ምትቀመጡሆይ፥ ምልክት በተራሮች ላይ በተነ ሣ ጊዜ እዩ፤ መለከትም በተነ ፋ ጊዜ ስሙ።

4፤ እግዚአብሔር። በፀሐይ ጮራ እንደ ደረቅ ትኩሳት፥ በአጨይምወራት እንደ ጠል ደመና ሆኜ በሞይሪያዬ በጸጥታ ተቀምጬአለመለከታለሁ ብሎኛልና።

5፤ እርሱ ከመከር በፊት አበባ በረገ ፈ ጊዜ የ ወይንምፍሬ ጨቋ ሲይዝ የ ወይኑን ዘንግ በማጭድ ይቆር ጣል፥ ጫፎቹንም ይመለምላል ያስወግድማል።

6፤ በተራራ ላይ ላሉ ነ ጣቂዎች ወፎች፥ ለምድርምአወሬዎች በአንድነ ት ይቀራሉ፤ ነ ጣቂዎችምወፎች ይባጃብቸዋል፥ የ ምድርምአወሬዎች ሁሉ ይከርማቸዋል።

7፤ በዚያን ዘመን ለሠራዊት ጌታ ለእግዚአብሔር፥ ከረጅምና ከለስላሳ ሕዝብ፥ ከመጀመሪያውአስደንጋጭከሆነ ወገን፥ ከሚሰፍርና ከሚረግጥ፥ ወንዞችምድራቸዉን ከሚከፍሉት ሕዝብ ዘንድ እጅ መንሻ የሠራዊት ጌታ የእግዚአብሔር ስምወደሚጠበት ስፍራ ወደ ጽዮን ተራራ ይቀርባል።

ምዕራፍ 19።

1፤ ስለ ግብጽ የተነገረ ሸክም። እነሆ፥ እግዚአብሔር በፈጣን ደመና እይበረረ ወደ ግብጽ ይመጣል፤ የግብጽም ጣዖታት በፊቱ ይርዳሉ፥ የግብጽምልብበወስጥዋ ይቀልጣል።

2፤ ግብጻወያንን በግብጻወያን ላይ አስነሣለሁ፤ ወንድምምወንድሙን፥ ሰውምባልንጀራውን፥ ከተማም ከተማን፥ መንግሥትምመንግሥትን ይወጋል።

3፤ የግብጽምመንፈስ በወስጥዋ ባዶ ይሆናል፥ ምክራቸውንምአጠፋለሁ፤ እነርሱምጣዖቶቻቸውን በድግምት የሚከፉ ቀሎትንምመናፍስት ጠሪዎቻቸውንምጠንቋዮቻቸውንምይጠይቃሉ።

4፤ ግብጻወያንንምበጨካኝ ጌታ እጅ አሳልፌ እሰጣለሁ፤ ጨካኝ ንጉሥምይገዛቸዋል ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር።

5፤ ውኆችምከባሕር ይደርቃሉ፥ ወንዙምያንሳል ደረቅምይሆናል።

6፤ ወንዞቹምይገማሉ፥ የግብጽምመሳኖች ያንሳሉ ይደርቃሉም፤ ደንገልና ቄጠሜይጠወልጋሉ።

7፤ በዓባይ ወንዝ ዳር ያለውመሳከ በዓባይምወንዝ አጠገብ የተዘራ እርሻ ሁሉ ይደርቃል፥ ይበተንሜል፥ አይገኝምም።

8፤ ዓሣአጥማጆቹ ያዝናሉ፥ በዓባይምወንዝ መቃጥን የሚጥሉት ሁሉ ያለቅሳሉ፥ በውኆችምላይ መረብ የሚዘረጉት ይዝላሉ።

9፤ የተበጠረወንምየተልባ እግር የሚሥሩ፥ ነጩምልብስ የሚሥሩ ሸማኞች ያፍራሉ።

10፤ ደገፋዎችዋምሁሉ ይሰባበራሉ፥ የደመወዝኞችምነፍስ ትተከዛለች።

11፤ የጣኔዎስ አለቆች ፍጹምሰነፎች ናቸው፤ ፈርዖንን የሚመክሩ ጥበበኞች ምክራቸውድንቁሮና ሆነች። ፈርዖንን። እኛ የጥበበኞች ልጆች የቀደሙነገሥታት ልጆች ነን እንዴት ትሉታላችሁ?

12፤ አሁንሳ ጥበበኞችህ የት አሉ? አሁን ይንገሩህ፤ የሠራዊት ጌታእግዚአብሔር በግብጽ ላይ ያሰበውን ይወቁ።

13፤ የጣኔዎስ አለቆች ሰነፎች ሆነዋል፥ የሜምፎስምአለቆች ተሸንግለዋል፤ የነገዶችዋ የሚዘን ደንጋዮች የሆኑ ግብጽን አሳቱ።

14፤ እግዚአብሔር የጠመመ ትን መንፈስ በወስጥዋ ደባልቆአል፤ ሰካር በትፋቱ እንዲስት እንዲሁ ግብጽን በሥራዋ ሁሉ አሳቱ።

15፤ ራስ ወይምጅራት የሰሌን ቅርንጫፍ ወይምእንግጫቢሆን ሊሠራ የሚቻል ሥራ ለግብጽ አይሆንላትም።

16፤ በዚያ ቀን ግብጻውያን እንደ ሴቶች ይሆናሉ፥ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ምበእነ ርሱ ላይ ከሚያንቀሳቅሳት ከእጁ መንቀሳቀስ የተነሣ ይሸበራሉ ይፈሩማል።

17፤ የይሁዳም ምድር ግብጽን የምታስደነግጥ ትሆናለች፤ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ከመከረባት ምክር የተነሣ ወሬዋን የሚሰማሁት ይፈራል።

18፤ በዚያ ቀን በግብጽ ምድር በከነዓን ቋንቋ የሚገሩ፥ በሠራዊት ጌታ በእግዚአብሔር ምየሚምሉ አምስት ከተሞች ይሆናሉ፤ ከነዚህም አንዲቱ የጥፋት ከተማ ተብላ ትጠራለች።

19፤ በዚያ ቀን በግብጽ ምድር መካከል ለእግዚአብሔር መሠዊያ፥ በዳርቻዋም ለእግዚአብሔር ዓምድ ይሆናል።

20፤ ይህም ለሠራዊት ጌታ ለእግዚአብሔር በግብጽ ምድር ምልክትና ምስክር ይሆናል፤ ከሚያስጨንቁአቸው የተነሣ ወደ እግዚአብሔር ይጮኻሉና፥ እርሱም መድኃኒትንና ኃያልን ሰድዶ ያድናቸዋልና።

21፤ በዚያም ቀን እግዚአብሔር በግብጽ የታወቀ ይሆናል፥ ግብጽAወያንም እግዚአብሔርን ያውቃሉ፤ በመሥዋዕትና በቁርባን ያመልካሉ፥ ለእግዚአብሔርም ስእለት ይሳላሉ ይፈጽሙማል።

22፤ እግዚአብሔርም ግብጽን ይመታታል፤ ይመታታል ይፈወሳታልም፤ ወደ እግዚአብሔርም ይመለሳሉ እርሱም ይለመናቸዋል ይፈወሳቸዋማል።

23፤ በዚያ ቀን ከግብጽ ወደ አሦር መንገድ ይሆናል፥ አሦራዊውም ወደ ግብጽ፥ ግብጻዊውም ወደ አሦር ይገባል፤ ግብጻውያንም ከአሦራውያን ጋር ይሰግዳሉ።

24፤ 25፤ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር። ሕዝቤ ግብጽ፥ የእጄም ሥራ አሦር፥ ርስቴም እስራኤል የተባረከ ይሁን ብሎ ይባርካቸዋልና በዚያ ቀን እስራኤል ለግብጽና ለአሦር ሦስተኛ ይሆናል፥ በምድርም መካከል በረከት ይሆናል።

ምዕራፍ 20።

1፤ የአሦር ንጉሥ ሰርጎን ተርታንን በሰደደ ጊዜ እርሱም ወደ አዛጦን በመጣጊዜ አዛጦንም ወግቶ በያዛት ጊዜ፥

2፤ በዚያ ዓመት እግዚአብሔር የአሞጽን ልጅ ኢሳይያስን። ሂድ፥ ማቅህን ከወገብህ አውጣ ጫማህንም ከእግርህ አወልቅ ብሎ ተናገረው። እንዲህም አደረገ፥ ራቁቱንም ባዶ እግሩንም ሄደ።

3፤ እግዚአብሔርም አለ። ባሪያዬ ኢሳይያስ በግብጽና በኢትዮጵያ ላይ ሦስት ዓመት ለምልክትና ለተአምራት ሊሆን ራቁቱንና ባዶ እግሩን እንደ ሄደ፥

4፤ እንዲሁ የአሦር ንጉሥ የግብጽንና የኢትዮጵያን ምርኮ፥ ጉብዛዝቱንና ሽማግሌዎቹን፥ ራቁታቸውንና ባዶ እግራቸውን አድርጎ ገላቸውንም ገልጦ፥ ለግብጽ ጉስቁልና ይነዳቸዋል።

5፤ እነርሱም ከተስፋቸውከኢትዮጵያ ከትምክሕታቸውምከግብጽ የተነሣ ይፈራሉ ያፍሩማል፤

6፤ በዚያም ቀን በዚች ባሕር ዳርቻ የሚቀመጥ እነሆ፥ ከአሦር ንጉሥእንደን ዘንድ ለእርዳታ ወደ እነርሱ የሸሸንበት ተስፋችን ይህ ነበረ፤ እኛስ እንዴት እናመልጣለን? ይላሉ።

ምዕራፍ 21።

1፤ በባሕር አጠገብ ስላለው ስለ ምድረ በዳ የተነገረ ሸክም። ዐውሎነፋስ ከደቡብ እንደሚመጣ እንዲሁ ከሚያስፈራ አገር ከምድረ በዳ ይመጣል።

2፤ ከባድ ራእይ ተነገረኝ፤ ወንጀለኛው ይወነጅላል አጥፊውም ያጠፋል። ኤላም ሆይ፥ ውጪ፤ ሜዶን ሆይ፥ ከበቢ፤ ትካዜውን ሁሉ አስቀርቻለሁ።

3፤ ስለዚህ ወገቤ ሕመም ተሞላ፤ እንደምትወልድ ሴት ምጥ ያዘኝ፤ ከሕመሜየ ተነሣ አልሰማም፥ ከድንጋጤም የተነሣ አላይም።

4፤ ልቤ ተንበደበደ፥ ድንጋጤአስፈራኝ፥ ተስፋ ያደረግሁትም ድንግዝግዝታ መንቀጥቀጥ ሆነ ብኝ።

5፤ ማዕዱን ያዘጋጃሉ፥ ምንጣፉንም ይዘረጋሉ፥ ይበሉማል፥ ይጠጡማል፤ እናንተ መሳፍንት ሆይ፥ ተነሡ ጋሻውን አዘጋጁ።

6፤ ጌታ እንዲህ ብሎኛልና። ሂድ ጉበኛም አቁም፥ የሚየውንም ይናገር።

7፤ በከብት የሚመጣውን፥ ሁለት ሁለት እየሆኑ የሚጋልቡት ፈረሰኞች፥ በአህዮች የሚመጣውንና በግመሎች የሚመጣውን ባየ ጊዜ በጽኑ ትጋት አስተውሎ ተግቶም ያድምጥ።

8፤ ያየውም፥ ጌታ ሆይ፥ ቀኑን ሁሉ ዘወትር በማማላይ ቆሜአለሁ፥ ሌሊቱንም ሁሉ በጥበቂያዬ ላይ ተተክያለሁ፥

9፤ እነሆም፥ በፈረሶች የሚመጣ፥ ሁለት ሁለት ሁነ ውየ ሚጋልቡ ፈረሰኞች ይመጣሉ ብሎ ፈጠነ፤ እርሱም መለሰ። ባቢሎን ወደቀች ወደቀች፥ የተቀረጸም የአማልክቶችዋ ምስሎች ሁሉ በምድር ላይ ተጥለውደቀቁ አለ።

10፤ እናንተ በአውድማዬ ላይ የተወቃችሁ የአውድማዬ ልጆች ሆይ፥ ከእስራኤል አምላክ ከሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር የሰማሁትን ነገርኋችሁ።

11፤ ስለ ኤዶምያስ የተነገረ ሸክም። አንዱ ከሴይር። ጉብኛ ሆይ፥ ሌሊቱ ምን ያህል ነው? ጉብኛ ሆይ፥ ሌሊቱ ምን ያህል ነው? ብሎ ጠራኝ።

12፤ ጉብኛውም፥ ይነጋል ድግሞም ይመሻል፤ ትጠይቁ ዘንድ ብትወድዱ ጠይቁ፤ ተመልሳችሁም ኑ አለ።

13፤ ስለ ዓረብ የተነገረ ሸክም። የድዳናውያን ነጋደዎች ሆይ፥ በዓረብ ዱር ወስጥ ታድራላችሁ።

14፤ በቴማን የምትኖሩ ሆይ፥ ወደ ተጠማት ሰዎች ውኃ አምጡእንጀራ ይዛችሁ የሸሹትን ሰዎች ተቀበሉአቸው።

15፤ ከሰይፍ፥ ከተመዘዘውሰይፍ፥ ከተለጠጠውምቀስት ከጽኑምሰልፍ ሸሽተዋልና።

16፤ ጌታ እንዲህ ብሎኛልና። እንደ ምንደኛ ዓመት በአንድ ዓመት ወስጥ የቄዳር ክብር ሁሉ ይጠፋል፤

17፤ ከቀስተኞች ቀሣር የቀሩት፥ የቄዳር ልጆች ኃያላን፥ ያንሳሉ፤ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ተናግሮአልና።

ምዕራፍ 22።

1፤ ስለ ራእይ ሸለቆ የተነገረ ሸክም። እናንተ ሁላችሁ ወደ ሰገነት መሙላታችሁ ምን ሆናችኋል?

2፤ ጩኸትና ፍጅት የተሞላብሽ ከተማ፥ ደስታ ያለሽ ከተማሆይ፥ በአንቺ ወስጥ የተገደሉት በሰይፍ የተገደሉ አይደሉም፥ በሰልፍምየሞቱ አይደሉም።

3፤ አለቆችሽ ሁሉ በአንድነት ሸሹ፥ ያለ ቀስትምተማረኩ፤ ከሩቅ ሸሽተውከአንቺ ዘንድ የተገኙት ሁሉ በአንድነት ታሰሩ።

4፤ ስለዚህ። ፊታችሁን ከእኔ ዘንድ አርቁ፤ መራራ ልቅሶ አለቅሳለሁ፤ ስለ ሕዝቤ ሴት ልጅ ጥፋት ታጽናኑኝ ዘንድ አትደከመኡልሁ።

5፤ ከሠራዊት ጌታ ከእግዚአብሔር ዘንድየ ደንጋጤ የሚገጥየድብልቅልቅምቀን፥ የቅጥርመፍረስ ወደ ተራራምመጮኽ በራእይ ሸለቆ ወስጥ ሆኖአል።

6፤ ኤላምምከሰረገለኞችና ከፈረሰኞች ጋር ሆኖ አፎቱን ተሸከመ፥ ቂርምጋሻውን ገለጠ።

7፤ ሜልካሞቹንምሸለቆችሽን ሰረገሎች ሞልተውት፥ ፈረሰኞችምመቆሚያቸውን በበር ላይ አደረጉ።

8፤ የይሁዳንምመጋረጃ ገለጠ፤ በዚያምቀን በዱር ቤት የነበረውን የጦር ዕቃተመለከትህ፥

9፤ የዳዊትምከተማፍራሾች እንደ በዙ አይታችኋል፥ የታችኛውንምኩሬ ውኃ አከማቻታችኋል፥

10፤ የኢያሩሳሌምን ቤቶች ቈጠራችሁ ቅጥሩንምለማጽናት ቤቶችን አፈረሳችሁ።

11፤ በአሮጌውኩሬ ላለውውኃ በሁለቱ ቅጥር መካከል መከማቻሠራችሁ፤ ይህን ያደረገውን ግን አልተመለከታችሁም፥ ቀድሞየሠራውንምአላያችሁም።

12፤ በዚያምቀን የሠራዊት ጌታእግዚአብሔር ወደ ልቅሶና ወደ ዋይታራስን ወደ መንጨትና ማቅንምወደ መልበስ ጠራ።

13፤ እነሆም፥ ሐሤትና ደስታበሬውንና በጉንምሚረድ ሥጋንምመበላት የወይን ጠጅንምማጠጣት ሆነ ዋል፤ እናንተ። ነገ እንሞታለንና እንብላ እንጠጣብላችኋል።

14፤ ይህምነገር በሠራዊት ጌታበእግዚአብሔር ጆሮ ተሰማ፥ እስክትሞቱ ድረስ ይህ በደል በእውነት አይሰረይላችሁምይላል የሠራዊት ጌታእግዚአብሔር።

15፤ የሠራዊት ጌታእግዚአብሔር እንዲህ ይላል። በቤቱ ወስጥ ወደ ተሾመውወደዚህ አዛዥወደ ሳምናስ ሂድ እንዲህምበለው።

16፤ መቃብር በዚህ ያስወቀርህ ከፍ ባለውስፍራ መቃብር ያሰራህ በድንጋይምወስጥ ለራስህ መኖርያ ያሳነጽህ በዚህ ምን አለህ? በዚህስ በአንተ ዘንድ ማን አለ?

17፤ እነሆ፥ እግዚአብሔር በኃይል ወርወሮ ይጥልሃል፥ አጠንክሮምይጨብጥሃል።

18፤ ጠቅልሎምያንከባልልሃል ወደ ሰፊይቱምምድር እንደ ኳስ ይጥልሃል፤ አንተ የጌታህ ቤት እፍረት! በዚያ ትሞታለህ በዚያምየ ክብርህ ሰረገላዎች ይሆናሉ።

19፤ ከአዛኽስ ት ሥራህ አሳድድሃለሁ፥ ከሹመትህምትሻራለህ።

20፤ በዚያምቀን ባሪያዬን የ ኬልቅያስን ልጅ ኤልያቄምን እጠራለሁ፥

21፤ መሐናጸፊያህንምአለብሰዋለሁ፥ በመታጠቂያህምአስታጥቀዋለሁ፥ ሹመትህንምበእጁአሳልፌ እሰጠዋለሁ፤ በኢያሩሳሌምምለሚኖሩ ለይሁዳምቤት አባት ይሆናል።

22፤ የ ዳዊትንምቤት መክፈቻበጫንቃውላይ አኖራለሁ፤ እርሱምይከፍታል የሚዘጋምየ ለምእርሱምይዘጋል የሚከፍትምየ ለም።

23፤ በታመነ ምስፍራ እንደ ችንካር እተክለዋለሁ፥ ለአባቱምቤት የ ክብር ዙፋን ይሆናል።

24፤ የ አባቱንምቤት ክብር ሁሉ ልጆቹንምየ ልጅ ልጆቹንም፥ ከጽዋ ዕቃ ጀምሮ እስከ ሜድጋ ዕቃ ድረስ፥ ታናናሹን ዕቃ ሁሉ ይሰቅሉብታል።

25፤ በዚያ ቀን፥ ይላል የ ሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር፥ በታመነ ውስፍራ የ ተከለውችንካር ይወልቃል ተሰብሮም ይወድቃል፥ በእርሱምላይ የ ተሰቀለውሸክምይጠፋል እግዚአብሔር ተናግሮአልና።

ምዕራፍ 23።

1፤ ስለ ጢሮስ የ ተነገረ ሸክም። የ ተርሴስ ሚከቦች ሆይ፥ አልቅሱ፤ ፈርሶአልና ቤት የ ለም፥ መግባትም የ ለም፤ ከኪቲምአገር ጀምሮ ተገልጦላቸዋል።

2፤ እናንተ በደሴት የ ምትኖሩ በባሕርምየ ምትሻገሩ የ ሲዶና ነጋዴዎች ንግድ የ ሞሉባችሁ ሆይ፥ ጸጥ በሉ።

3፤ የ ሺሖር ዘርና የ ዓባይ ወንዝ መከር በብዙ ውኆች ላይ ገቢዋ ነበረ፤ እርስዋምየ አሕዛብ መገኛ ነበረች።

4፤ ሲዶና ሆይ፥ ባሕር፥ የ ባሕር ምሽግ። አላማጥሁም፥ አልወለድሁም፤ ጉብዛዝትንምአላሳደግሁም፥ ደናግልንምአላሳደግሁምብሎተናግሮአልና እፈሪ።

5፤ ወሬዋ ወደ ግብጽ በደረሰ ጊዜ በጢሮስ ወሬ ምጥ ይይዛቸዋል።

6፤ ወደ ተርሴስ ተሻገሩ፤ እናንተ በደሴት የ ምትኖሩ አልቅሱ።

7፤ በቀድሞዘመን ተመሥርታየ ነበረችው፥ በዚያምእንደ እንግዳ ሆና ትኖር ዘንድእግሮችዋ ወደ ሩቅ ያፈለሱአት የ ደስታችሁ ከተማይህች ናትን?

8፤ አክሊል ባስጫኜች ከተማበጢሮስ ላይ ይህን የ ወሰነ ማን ነው? ነጋዴዎችዋ አለቆች ናቸው፥ በእርስዋም የ ሚሸጡና የ ሚላውጡየ ምድር ከበሮን ናቸው።

9፤ የ ክብርን ሁሉ ትዕቢት ይሸር ዘንድየ ምድርንምከበሮን ሁሉ ያስንቅ ዘንድየ ሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ወስኖታል።

10፤ የተርሴስ ልጅ ሆይ፥ የሚለክልሽ የለምና እንደ ዓባይ ወንዝ በአገርሽ ላይ ጒርፊሽ እለፊ።

11፤ በባሕር ላይ እጁን ዘረጋ መንግሥትንም አናወጠ፤ ምሽጎችዋንም ያጠፉ ዘንድ እግዚአብሔር ስለ ከነዓን አገር አዘዘ።

12፤ እርሱም፡ አንቺ የተበደልሽ የሲዶና ድንግል ልጅ ሆይ፥ ከእንግዲህ ወዲህ ደስ አይበልሽ፤ ተነሥሽ ወደ ኪቲምተሻገሪ፥ በዚያም ደግሞ አታርፊምአለ።

13፤ እነሆ፥ የከለዳውያን አገር! ይህ ሕዝብ ሆኖ አይገኝም፤ አሦራውያን ለምድረ በዳ አራዊት ሰጥተውታል፤ ግንቦቻቸውን ሠሩ፥ አዳራሾችዋንም አፈረሱ፥ ባድማም አደረጓት።

14፤ እናንተ የተርሴስ ሚከቦች ሆይ፥ ምሽጋችሁ ፈርሶአልና ዋይ በሉ።

15፤ በዚያም ቀን እንዲህ ይሆናል፤ ጢሮስ እንደ አንድ ንጉሥዘማን ሰባ ዓመት ያህል የተረሳች ትሆናለች፤ ከሰባ ዓመት በኋላ ግን ለጢሮስ በጋለሞታ ዘፈን እንደሚሆን እንዲሁ ይሆናል።

16፤ አንቺ የተረሳሽ ጋለሞታ ሆይ፥ መሰንቆ ያዢበከተማላይምዙሪ፤ መታሰቢያም ይሆንልሽ ዘንድ ዜማን አሳምሪ ዘፈንሽንም አብዢ።

17፤ ከሰባ ዓመትምበኋላ እግዚአብሔር ጢሮስን ይጐብኛታል፥ ወደ ዋጋዋምትምላለች፥ ደግሞምበምድር ፊት ላይ ከሆኑ ከዓለምመንግሥት ሁሉ ጋር ትገለማታለች።

18፤ ንግድዋና ዋጋዋ ለእግዚአብሔር የተቀደሰ ይሆናል፤ ንግድዋምበልተውይጠግቡ ዘንድ ሚለፊያምልብስ ይለብሱ ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት ለሚኖሩ ይሆናል እንጂ በዕቃቤትና በግምጃ ቤት ወስጥ አይከተትም።

ምዕራፍ 24።

1፤ እነሆ፥ እግዚአብሔር ምድርን ባዶ ያደርጋታል፥ ባድማምያደርጋታል፥ ይገለብጣትማል፥ በእርስዋም የተቀመጡትን ይበትናል።

2፤ እንደ ሕዝቡምእንዲሁ ካህኑ፥ እንደ ባሪያወምእንዲሁ ጌታው፥ እንደ ባሪያይቱምእንዲሁ እመቤትዋ፥ እንደሚዛምእንዲሁ የሚሸጠው፥ እንደ አበዳሪውምእንዲሁ ተበዳሪው፥ እንደ ዕዳ አስከፋዩምእንዲሁ ዕዳ ከፋዩ ይሆናል።

3፤ ምድር መዒታትን ትፈታለች፥ ፈጽማምትበላሻለች፤ እግዚአብሔር ይህን ቃል ተናግሮአልና።

4፤ ምድርምአለቀሰች ረገፈችም፤ ዓለምደከመች ረገፈችም፤ የምድርምሕዝብ ታላላቆች ደከሙ።

5፤ ምድርምከሚኖሩባት በታች ረከሳለች፥ ሕጉን ተላልፈዋልና፥ ሥርዓቱንምለወጡዋልና፥ የዘላለማንም ቃል ኪዳን አፍርሰዋልና።

6፤ ስለዚህ መገምምድርን ትበላለች በእርስዋምየተቀጣቱይቀጣሉ፤ ስለዚህ የምድር ሰዎች ይቃጠላሉ ጥቂት ሰዎችምይቀራሉ።

7፤ የወይን ጠጅ አለቀሰች፥ የወይን ንግድ ደከመች፥ ልባቸውደስ ያለውሁሉ ተከዘ።

8፤ የከበሮውሐሤት ቀርቶአል፥ የደስተኞች ድምፅ ዝምብሎአል፥ የማጎቆ ደስታ ቀርቶአል።

9፤ እየዘፈኑምየወይን ጠጅን አይጠጡትም፥ የሚያሰክርምመጠጥ ለሚጠጡት መራራ ይሆናል።

10፤ ባድማየሆነ ችውከተማፈረሰች፤ ቤት ሁሉ ማንምእንዳይገባበት ተዘጋ።

11፤ ስለ ወይኑምጠጅ በአደባባይ ጩኸት ይሆናል፤ ደስታ ሁሉ ጨልሞአል፥ የምድርምሐሤት ፈርሶአል።

12፤ ከተማይቱምባድማሆናለች፥ በርዋምበጥፋት ተመትቶአል።

13፤ የወይራን ዛፍ እንደ መምታት፥ ከወይንምመከር በኋላ ቃርሚያወን እንደ ሚልቀም፥ እንዲሁ በምድር መካከል በአሕዛብምመካከል ይሆናል።

14፤ እነዚህ ድምፃቸውን ያነሣሉ፥ እልልምይላሉ፥ ስለ እግዚአብሔር ክብርምከባሕር ይጮራሉ።

15፤ ስለዚህ እግዚአብሔርን በምሥራቅ፥ የእስራኤልንምአምላክ የእግዚአብሔርንምስምበባሕር ደሴቶች አክብሩ።

16፤ ለጻድቁ ክብር ይሁን የሚለውን ዝማሬ ከምድር ዳርቻ ሰምተናል። እኔ ግን። ከሳሁ፥ ከሳሁ፥ ወዮልኝ! ወንጀለኞች ወንጀለዋል፤ ወንጀለኞች እጅግ ወንጀለዋል አልሁ።

17፤ በምድር ላይ የምትኖር ሆይ፥ ፍርሃትና ገደል ወጥመድምበአንተ ላይ አሉ።

18፤ የሰሚይ መሰኮቶች ተከፍተዋልና፥ የምድርምመሠረት ተናውጣለችና ከፍርሃት ድምፅ የሸሸ በገደል ይወድቃል፥ ከገደልምየወጣበወጥመድ ይያዛል።

19፤ ምድር ተሰባበረች፥ ምድር ፈጽማደቀቀች፥ ምድር ተነዋወጠች።

20፤ ምድር እንደ ሰካር ሰውትንገዳገዳለች፥ እንደ ዳስምትወዛወዛለች፤ መተላለፍዋ ይከብድባታል፥ ትወድቅማለች ደግማምአትነሣም።

21፤ በዚያምቀን እንደዚህ ይሆናል፤ እግዚአብሔር በከፍታያለውን ሠራዊት በከፍታላይ፥ በምድርምያሉትን ነገሥታት በምድር ላይ ይቀጣቸዋል።

22፤ ግዞተኞች በጉድጓድ እንደሚከማቹ በአንድነት ይከማቻሉ፥ በግዞት ቤትምወስጥ ተዘግተውይኖራሉ፥ ከብዙ ቀንምበኋላ ይጐበኛሉ።

23፤ የሠራዊት ጌታእግዚአብሔርምበጽዮን ተራራና በኢያሩሳሌምላይ ይነግሣልና፥ በሽማግሌዎቹምፊት ክብር ይሆናልና ጨረቃ ይታወካል ፀሐይምያፍራል።

ምዕራፍ 25።

1፤ አቤቱ፥ አንተ አምላኬነህ፤ ድንቅን ነገር የዳሮ ምክርን በታማኝነትና በእውነት አድርገሃልና ከፍ ከፍ አደርግሃለሁ ስምህንምአሞግናለሁ።

2፤ ከተሜይቱን የ ድን ጋይ ክምር፥ የ ተመሸገ ችውን ከተማ ወድማ እን ድትሆን፥ የ ጎጥ አን ን ም አዳራሽ ከተማ እን ዳትሆን አ ድር ገ ሃ ል፤ ከ ቶ አ ት ሠ ራ ም።

3፤ ስ ለ ዚህ ኃ ያ ላ ኑ ወገ ኖ ች ያ ከ ብ ሩ ሃ ል፥ የ ጨ ከ ኻ ች አ ሕ ዝ ብ ከ ተ መ ም ት ፈ ራ ሃ ለ ች።

4፤ የ ጨ ከ ኻ ች ም ቀ ጣ እ ስ ት ን ፋ ስ ቅ ጥ ር ን እ ን ደ ሚ መ ታ ዐ ወ ሎ ነ ፋ ስ በ ሆ ነ ጊ ዜ ፥ ለ ድ ህ ው ማ ጪ ያ ፥ ለ ች ግ ረ ኛ ው በ ጫ ቁ ጊ ዜ ማ ጪ ያ ፥ ከ ወ ሽ ን ፍ ር ማ ሾ ሸ ጊ ያ ከ መ ቅ ት ም ጥ ላ ሆ ነ ሃ ል።

5፤ እ ን ደ መ ቅ ት በ ደ ረ ቅ ስ ፍ ራ የ ጎ ጥ አ ን ን ጩ ኸ ት ዝ ም ታ ሰ ኛ ለ ህ ፤ መ ቅ ት ም በ ደ መ ኛ ጥ ላ እ ን ዲ በ ር ድ እ ን ዲ ሁ የ ጨ ከ ኻ ች ዝ ሜ ይ ዋ ረ ዳ ል።

6፤ የ ሠ ራ ዊ ት ጌ ታ እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ም ለ ሕ ዝ ብ ሁ ሉ በ ዚ ህ ተ ራ ራ ላ ይ ታ ላ ቅ የ ሰ ባ ግ ብ ኮ ቱ ፥ ያ ረ ጀ የ ወ ይ ን ጠ ጅ ፥ ቅ ል ጥ ም የ ሞ ላ ባ ቸ ው የ ሰ ቡ ነ ገ ሮ ች ፥ የ ጥ ሩ ና ያ ረ ጀ የ ወ ይ ን ጠ ጅ ግ ብ ኮ ያ ደ ር ጋ ል።

7፤ በ ዚ ህ ም ተ ራ ራ ላ ይ በ ወ ገ ኖ ች ሁ ሉ ላ ይ የ ተ ጣ ለ ውን መ ጋ ረ ጃ ፥ በ አ ሕ ዝ ብ ም ሁ ሉ ላ ይ የ ተ ዘ ረ ጋ ውን ሽ ፈ ኛ ያ ጠ ፋ ል።

8፤ ሞ ት ን ለ ዘ ላ ለ ም ይ ው ጣ ል ፥ ጌ ታ እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ም ከ ፊ ት ሁ ሉ እ ን ባ ን ያ ብ ሳ ል ፥ የ ሕ ዝ ቡ ን ስ ድ በ ከ ም ድ ር ሁ ሉ ላ ይ ያ ስ ወ ግ ዳ ል ፤ እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ተ ና ግ ሮ አ ል ና ።

9፤ በ ዚ ያ ም ቀ ን ። እ ነ ሆ ፥ አ ም ላ ካ ች ን ይ ህ ነ ው ፤ ተ ስ ፋ አ ድ ር ገ ነ ዋ ል ፥ ያ ድ ነ ን ማ ል ፤ እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ይ ህ ነ ው ፤ ጠ በ ቀ ነ ዋ ል ፤ በ ማ ዳ ኑ ደ ስ ይ ለ ና ል ሐ ሤ ት ም እ ና ደ ር ጋ ለ ን ይ ባ ላ ል።

10፤ የ እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ም እ ጅ በ ዚ ህ ተ ራ ራ ላ ይ ታ ር ፋ ለ ች ፥ ጭ ድ ም በ ጭ ቃ ወ ስ ጥ እ ን ደ ሚ ገ ጥ እ ን ዲ ሁ ሞ ኣ ብ በ ስ ፍ ራ ው ይ ረ ገ ጣ ል።

11፤ ዋ ና ተ ኛ ም ሲ ዋ ኝ እ ጁ ን እ ን ደ ሚ ዘ ረ ጋ ፥ እ ን ዲ ሁ በ ሞ ካ ከ ሉ እ ጁ ን ይ ዘ ረ ጋ ል ፤ ነ ገ ር ግ ን እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ትዕ ቢ ቱ ን ከ እ ጁ ተ ን ኬ ል ጋ ር ያ ዋ ር ዳ ል።

12፤ የ ተ መ ሸ ገ ወ ን ም ከ ፍ ከ ፍ ያ ለ ወ ን ም ቅ ጥ ር ህ ን ዝ ቅ ያ ደ ር ገ ዋ ል ፥ ያ ዋ ር ደ ው ማ ል ፥ ወ ደ ሜ ት ም እ ስ ከ አ ፈ ር ድ ረ ስ ይ ጥ ለ ዋ ል።

ም ዕ ራ ፍ 26።

1፤ በ ዚ ያ ም ቀ ን ይ ህ ቅ ኔ በ ይ ሁ ዳ ም ድ ር ይ ዘ መ ራ ል። የ ጸ ና ች ከ ተ ማ አ ለ ች ን ፤ ለ ቅ ጥ ር ና ለ ም ሽ ግ መ ድ ኃ ኒ ት ን ያ ኖ ር ባ ታ ል።

2፤ እ ው ነ ት ን የ ሚ ጠ በ ቅ ጻ ድ ቅ ሕ ዝ ብ ይ ገ ባ ዘ ን ድ በ ሮ ች ን ክ ፈ ቱ።

3፤ በ አ ን ተ ታ ም ና ለ ች ና በ አ ን ተ ለ ም ት ደ ገ ፍ ነ ፍ ስ ፈ ጽ መ ህ በ ሰ ላ ም ት ጠ ቢ ቃ ታ ለ ህ።

4፤ ጌ ታ እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር የ ዘ ላ ለ ም አ ም ላ ክ ነ ውና ለ ዘ ላ ለ ም በ እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ታ መ ኑ።

5፤ በ ከ ፍ ታ የ ሚ ኖ ሩ ትን ሰ ዎ ች ዝ ቅ ያ ደ ር ጋ ል ፤ ከ ፍ ያ ለ ች ው ን ከ ተ ማ ያ ዋ ር ዳ ል ፥ እ ስ ከ መ ሬ ት ም ድ ረ ስ ያ ዋ ር ዳ ታ ል ፥ እ ስ ከ አ ፈ ር ም ድ ረ ስ ይ ጥ ላ ታ ል።

6፤ እግር፥ የደህ እግርምየችግረኛምአረጋገጥ፥ ትረግጣለች።

7፤ የጻድቃን መንገድቅን ናት፤ አንተ ቅን የሆንህ የጻድቃንን መንገድ ታቃናለህ።

8፤ አቤቱ፥ በፍርድህ መንገድ ተስፋ አድርገንሃል፥ ስምህምመታሰቢያህምየነፍሳችን ምኞት ነው።

9፤ ፍርድህን በምድር ባደረግህ ጊዜ በዓለምየሚኖሩት ጽድቅን ይማራሉና ነፍሴ በሌሊት ትናፍቅሃለች፥ መንፈሴምበወስጤወደ አንተ ትገሠግሣለች።

10፤ ለኃጢአተኛ ሞገስ ቢደረግለት ጽድቅን አይማርም፤ በቅኖች ምድር ክፉን ነገር ያደርጋል፥ የእግዚአብሔርንምግርማአያይም።

11፤ አቤቱ፥ እጅህ ከፍ ከፍ አለች አላዩምም፤ ነገር ግን በሕዝብህ ላይ ያለህን ቅንዓት አይተውያፍራሉ፤ እሳትምጠላቶችህን ትበላለች።

12፤ አቤቱ፥ ሥራችንን ሁሉ ሠርተህልናልና ሰላምን ትሰጠናለህ።

13፤ አቤቱ አምላካችን ሆይ፥ ከአንተ በቀር ሌሎች ጌቶች ገዝተውናል፤ ነገር ግን በአንተ ብቻ ስምህን እናስባለን።

14፤ እነርሱ ሞተዋል፥ በሕይወት አይኖሩም፤ ጠፍተዋል፥ አይነ ሣም፤ ስለዚህ አንተ ጐበኘተሃቸዋል አጥፍተሃቸውሞል፥ መታሰቢያቸውንምሁሉ ምንምን አድርገሃል።

15፤ ሕዝብን አበዛህ፥ አቤቱ፥ ሕዝብን አበዛህ፤ አንተምተከበርህ፥ የአገሪቱንምዳርቻ ሁሉ አሰፋህ።

16፤ አቤቱ፥ በመከራ ጊዜ ፈለጉህ፥ በገሰጽሃቸውምጊዜ ልመናቸውን ወደ አንተ አፈሰሱ።

17፤ የፀነሰች ሴት ለመውለድ ስትቀርብ እንደምትጨነቅና በምጥ እንደምትጮኽ፥ አቤቱ፥ እንዲሁ በፊትህ ሆነናል።

18፤ እኛ ፀንሰናል ምጥምይዞናል፥ ነፋስንምእንደምንወልድ ሆነናል፤ በምድርምደኅንነት አላደረግነ ም፤ በዓለምምየሚኖሩ ይወድቃሉ።

19፤ መታንህ ሕያዋን ይሆናሉ፥ ሬሳዎችምይነሣሉ። በምድር የምትኖሩ ሆይ፥ ጤልህ የብርሃን ጤል ነውና፥ ምድርምመታንን ታወጣለችና ንቁ ዘምሩም።

20፤ ሕዝቤ ሆይ፥ ና ወደ ቤትህምግባ፥ ደጅህን በኋላህ ዝጋ ቀጣእስኪያልፍ ድረስ ጥቂት ጊዜ ተሸሸግ።

21፤ በምድር በሚኖሩት ላይ በበደላቸውምክንያት ቀጣውን ያመጣቸውዘንድ፥ እነሆ፥ እግዚአብሔር ከስፍራው ይወጣል፤ ምድርምደምዋን ትገልጣለች፥ መታኖቸዋንምከእንግዲህ ወዲህ አትከድንም።

ምዕራፍ 27።

1፤ በዚያምቀን እግዚአብሔር ፈጣኑን እባብሌዋታንን ጠምጣሚውንምእባብሌዋታንን በጠንካራ በታላቅም በብርቱምሰይፍ ይቀጣል፥ በባሕርምወስጥ ያለውን ዘንዶ ይገድላል።

2፤ በዚያ ምቀን ለተወደደውየ ወይን ቦታ ተቀኝለት።

3፤ እኔ እግዚአብሔር ጠበቂውነ ኝ፤ ሁልጊዜ አጠጣዋለሁ፤ ማንምእንዳይጐዳውበሌሊትና በቀን እጠበቀዋለሁ።

4፤ አልቈጣም፤ እሾህና ኵርንችት በእኔ ላይ ምነ ውበሰልፍ በነ በሩ! በእነ ርሱ ላይ ተራምጄ በአንድነ ት ባቃጠልኋቸውነ በር።

5፤ ወይምጉልበቴን ይያዝ፥ ከእኔ ጋር ሰላምያድርግ፤ ከእኔ ጋር ሰላምያድርግ።

6፤ በሚመጣውዘመን ያዕቆብ ሥሮ ይሰድዳል፥ እስራኤልምያብባል ይጨፈጭባሚል፤ በፍሬያቸውምየ ዓለመን ፊት ይሞላሉ።

7፤ በውኑ የመቱትን እንደ መታእንዲሁ እርሱን መታውን? ወይስ እነ ርሱ እንደ ተገ ደሉበት ማ ደል እርሱ ተገ ድሎአልን?

8፤ ነ ዳቸውሰደዳቸውቀሠፋቸው፤ የ ምሥፈቅ ነ ፋስ እንደሚ ፍስበት ቀን በጠነ ካራ ዐወሎአስወገ ዳቸው።

9፤ ስለዚህምየ ሚሚኪያ ዐፀዶችና የ ፀሐይ ምስሎች ዳግመኛ እንዳይነ ሡየ መሠዊያወን ድን ጋይ ሁሉ እንደ ደቀቀ እንደ ኖራ ድን ጋይ ባደረገ ጊዜ፥ እንዲሁ የ ያዕቆብ በደል ይሰረያል፥ ይህምኀጢኤትን የ ሚ ወገ ድ ፍሬ ሁሉ ነ ው።

10፤ የ ተመሸገ ችውከተማብቻዋን ሆነ ች፤ እንደ ምድረ በዳ ሆና የ ተፈታችና የ ተተወች መኖሪያ ና ት፤ በዚያም ጥጃ ይሰ ሚራል በዚያ ምይተኛል ቅርን ጫፍዋን ምይበላል።

11፤ ጫፎችዋ በደረቁ ጊዜ ይሰበራሉ፥ ሴቶችምመጥተውያ ቃጥሉአቸዋል፤ የ ሚያስተወል ሕዝብ ነ ወና ስለዚህ ፈጣሪውአይራራለትምሠሪወምምሕረ ት አያደርግለትም።

12፤ በዚያ ምቀን እንዲህ ይሆናል፤ እግዚአብሔር ከወንዝ ፈሳሽ ጀምሮ እስከ ግብጽ ወንዝ ድረስ እህሉን ይወቃል፥ እናንተምየ እስራኤል ልጆች ሆይ፥ አንድ በአንድ ትሰበሰባላችሁ።

13፤ በዚያ ምቀን እንዲህ ይሆናል፤ ታላቅ መለከት ይነ ፋል፥ በአሦርምየ ጠፉ፥ በግብጽ ምድርምየ ተሰደዱ ይመጣሉ፥ በተቀደሰውምተራራ በኢያ ሩሳሌምለእግዚአብሔር ይሰግዳሉ።

ምዕራፍ 28።

1፤ ለኤፍሬምሰካሮች ትዕቢት አክሊል፥ በወይን ጠጅ ለተሸነ ፉ በወፍራምሸለቆአቸውራስ ላይ ላለችም ለረገ ፈች ለክብሩ ጌጥ አበባ ወዮ!

2፤ እነ ሆ፥ በጌታ ዘንድ ኃያል ብርቱ የ ሆነ አለ። እንደ በረዶ ወጨፎ፥ እንደሚ ጠፋም ዐወሎነ ፋስ፥ እንደሚ ጥለቀልቅምእንደ ታላቅ ውኃ ፈሳሽ በጠ ከረ እጅ ወደ ምድር ይጥላል።

3፤ የ ኤፍሬምሰካሮች ትዕቢት አክሊል በእግር ይረገ ጣል፤

4፤ በወፍራምሸለቆ ራስ ላይ ያለች የ ረገ ፈች የ ክብሩ ጌጥ አበባ ከሞከር በፊት አስቀድማእንደምትበስል በለስ ትሆናለች፤ ሰውባያት ጊዜ በእጁእንዳለች ይበላታል።

5፤ በዚያ ቀን የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ለቀሩት ሕዝቡ የክብር ዘውድና የጌጥ አክሊል ይሆናል፤

6፤ በፍርድ ወንበር ላይ ለሚቀመጥም የፍርድ መንፈስ፥ ሰልፉን ወደ በር ለሚመልሱም ኃይል ይሆናል።

7፤ እነዚህም ደግሞ ከወይን ጠጅ የተነሣ ይስታሉ፥ ከሚያሰክርም መጠጥ የተነሣ ይፋንናሉ፤ ካህኑና ነቢዩ ከሚያሰክር መጠጥ የተነሣ ይስታሉ፥ በወይን ጠጅም ይዋጣሉ፥ ከሚያሰክርም መጠጥ የተነሣ ይፋንናሉ፤ በራእይ ይስታሉ፥ በፍርድም ይሰናከላሉ።

8፤ ሜዳው ሁሉ ትፋትንና ርኩሰትን ተሞልቶአታል፤ ንጹሕ ስፍራ እንኳ የለም።

9፤ እውቀትን ለማን ያስተምረዋል? ወይስ ወሬ ማስተዋልን ለማን ይሰጣል? ውተትን ለተዉወይስ ጡትን ለጣሉ ነውን?

10፤ ትእዛዝ በትእዛዝ፥ ትእዛዝ በትእዛዝ፥ ሥርዓት በሥርዓት፥ ሥርዓት በሥርዓት፥ ጥቂት በዚህ ጥቂት በዚያ ነው።

11፤ በባዕድ አፍ በልዩ ምልሳን ለዚህ ሕዝብ ይናገራል፤ እርሱም፦ ዕረፍት ይህች ናት፥

12፤ የደከመውን አሳርፉ፤ ይህችም ማረፊያ ናት አላቸው፤ እነርሱ ግን መስማትን እንቢ አሉ።

13፤ ስለዚህ ሄደውወደ ኋላ እንዲወድቁ እንዲሰበሩም ተጠምደውም እንዲያዙ የእግዚአብሔር ቃል ትእዛዝ በትእዛዝ፥ ትእዛዝ በትእዛዝ፥ ሥርዓት በሥርዓት፥ ሥርዓት በሥርዓት፥ ጥቂት በዚህ ጥቂት በዚያ ይሆንላቸዋል።

14፤ ስለዚህ በኢያሩሳሌምያለውን ሕዝብ የምትገዙ ፌዘኞች ሆይ፥ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ።

15፤ እናንተም፡ ከሞት ጋር ቃል ኪዳን አድርገናል፥ ከሲኦልም ጋር ተማምለናል፤ ሐሰትን መሸሸጊያችን አድርገናልና፥ በሐሰትም ተሰወረናልና የሚጠፈረፍ መቅሠፍት ባለፈ ጊዜ አይደርስብንም ስላላችሁ፥

16፤ ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እነሆ፥ በጽዮን ድንጋይን ለመሠረት አስቀምጣለሁ፤ የተፈተነ ወን፥ የከበረውን፥ መሠረቱ የጸናውን የሚያምን አያፍርም።

17፤ ለገመድ ፍርድን ለቱንቢም ጽድቅን አደርጋለሁ፤ በረዶውም የሐሰትን መሸሸጊያ ይጠርጋል፥ ውኆችም መሸወሪያውን ያጥሙሉ።

18፤ ከሞትም ጋር ያደረጋችሁት ቃል ኪዳን ይፈርሳል፥ ከሲኦልም ጋር የተማመናችሁት ማዕለ አይጸናም፤ የሚጠፈረፍ መቅሠፍት ባለፈ ጊዜ ትረገጡበታላችሁ።

19፤ ባለፈምጊዜ ይወስዳችኋል፤ ማለዳ ማለዳ ቀንና ሌሊት ያልፋል፤ ወሬውን ምማስተዋል ድንጋጤይሆናል።

20፤ ሰውበእርሱ ላይ ተዘርግቶ ቢተኛ አልጋውአጭር ነው፤ ሰውምሰውነቱን መሸፈን ቢወድድ መሐናጸፊያ ጠባብ ነው።

21፤ እግዚአብሔርምሥራውን ማለት እንግዳ ሥራውን ይሠራ ዘንድ፥ አድራጎቱንምማለት ያልታወቀውን አድራጎቱን ያደርግ ዘንድ በፐራሲምተራራ እንደ ነበረ ይነሣል፥ በገባዖንምሸለቆ እንደ ነበረ ይቈጣል።

22፤ አሁንምበምድር ሁሉ ላይ የሚገናወጓ የጥፋት ትእዛዝ ከሠራዊት ጌታ ከእግዚአብሔር ዘንድ ሰምቻለሁና እስራት እንዳይጸንባችሁ አታፊዙ።

23፤ አደምኩድምሜንምስሞ ልብአድርጉ ንግግሬንምስሙ።

24፤ በውኑ ገበሬ ለዘራ ሁልጊዜ ያርሳልን? ወይስ ሁልጊዜ እርሻወን ይገለግላልን?

25፤ ጓሉንስ ይከሰክሳልን? እርሻወን ባስተካከለ ጊዜ ጥቁሩን አዝመድ፥ ከሙንምኑ ስንዴወንምበተርታ፥ ገብሱንምበስፍራው፥ አጃንምበደረጃውየሚራ አይደለምን?

26፤ ይህንምብልሃት አምላኩያስታወቀዋል ያስተምረመሜል።

27፤ ጥቁሩ አዝመድ በተሳለች መሬጃ አያኬደም፥ የሰረገላመመንኩራኩር በከመን ላይ አይዞርም፤ ነገር ግን ጥቁሩ አዝመድ በሽመል ከሙምበበትር ይወቃል።

28፤ የእንጀራ እህል ይደቅቃልን? ለዘላለምአያኬደወም፤ የሰረገላወን መንኩራኩርና ፈረሶቹን ምንም ቢያስኬድበት አያደቅቀወም።

29፤ ይህምደግሞድንቅ ምክር ከሚሳካር በግብሩምሚሬያ ከሆነ ውከሠራዊት ጌታ ከእግዚአብሔር ወጥቶአል።

ምዕራፍ 29።

1፤ ዳዊት ለሰፈረባት ከተማለአርኤል ወዮላት! ዓመት በዓመት ላይ ጨምሩ፥ በዓላትምይመላሱ።

2፤ አርኤልንምአስጨንቃለሁ፥ ልቅሶና ዋይታምይሆንባታል፤ እንደ አርኤልምትሆንልኛለች።

3፤ በዙሪያሽምእሰፍራለሁ፥ በቅጥርምከብቤ አስጨንቅሻለሁ፥ አምባምበላይሽ አቆማለሁ።

4፤ ትዋረጂማለሽ፥ በሜትምላይ ሆነ ሽ ትናገሪያለሽ፥ ቃልሽምዝቅ ብሎከአፈር ይወጣል፤ ድምፅሽምከሜት እንደሚወጣእንደ መናፍስት ጠሪ ድምፅ ይሆናል፥ ቃልሽምከአፈር ውጥቶ ይጮኻል።

5፤ ነገር ግን የጠላቶችሽ ብዛት እንደ ደቀቀ ትቢያ፥ የጨካኞችምብዛት እንደሚያልፍ ገለባ ይሆናል።

6፤ ድንገትምፈጥኖ የሠራዊት ጌታእግዚአብሔር በነጐድጓድ፥ በምድርምመናወጥ፥ በታላቅምድምፅ፥ በዐውሎ ነፋስም፥ በወጨጮም፥ በምትበላምበእሳት ነበልባል ይጐብኛታል።

7፤ በአርኤልምላይ የሚዋጉ፥ እርስዋንና ምሽግዋንምየሚውጉ የሚያስጨንቋትም፥ የአሕዛብ ሁሉ ብዛት እንደ ሕልምና እንደ ሌሊት ራእይ ይሆናል።

8፤ ተርቦምእንደሚያልምሰውይሆናል፤ በሕልሙም፥ እነሆ፥ ይበላል፥ ነገር ግን ይነቃል ሰውነቱምባዶ ነው፤ ተጠምቶምእንደሚያልምሰውይሆናል፤ በሕልሙም፥ እነሆ፥ ይጠጣል፥ ነገር ግን ይነቃል፥ እነሆም፥ ይዝላል ሰውነቱምአምሮት አለው፤ እንዲሁ የጽዮንን ተራራ የሚወጉ የአሕዛብ ሁሉ ብዛት ይሆናል።

9፤ ተደነቁ ደንግጠም፤ ተፈጩኑምዕወሮችምሁኑ፤ በወይን ጠጅ አይሁን እንጂ ሰከሩ፤ በሚያሰክር ማጡጥ አይሁን እንጂ ተንገዳዱ።

10፤ እግዚአብሔር የእንቅልፍ መንፈስ አፍስሶባችኋል ዓይኖቻችሁን ነቢያትንም ጨፍኖባችኋል ራሶቻችሁን ባለ ራእዮችን ሸፍኖባችኋል።

11፤ ራእዩም ሁሉ እንደ ታተመመጽሐፍ ቃል ሆኖባችኋል፤ ማንበብንም ለሚያውቅ። ይህን አንብበ ብለውበሰጡት ጊዜ እርሱ። ታትሞአልና አልችልምይላቸዋል፤

12፤ ደግሞምመጽሐፉን ማንበብን ለሚያውቅ። ይህን አንብበ ብለውበሰጡት ጊዜ እርሱ። ማንበብአላወቅም ይላቸዋል።

13፤ ጌታም። ይህ ሕዝብበአፉ ወደ እኔ ይቀርባልና፥ በከንፈርቹምያከብረኛልና፥ ልቡግን ከእኔ የራቀ ነውና፥ በሰዎች ሥርዓትና ትምህርት ብቻ ይፈራኛልና

14፤ ስለዚህ፥ እነሆ፥ ደንቅ ነገርን በዚህ ሕዝብመካከል፥ ደንቅ ነገርን ተአምራትንም፥ እንደገና አደርጋለሁ፤ የጥበበኞችምጥበብ ትጠፉለች፥ የአስተዋዮችምማስተዋል ትሰወራለች።

15፤ ምክራቸውን ጥልቅ አድርገውከእግዚአብሔር ለሚሰውሩ፥ ሥራቸውንምበጨለማወስጥ አድርገው። ማን ያየናል? ወይስ ማን ያውቀናል? ለሚሉ ወዮላቸው!

16፤ ይህ የእናንተ ጠማማ ትነው፤ እንደ ሸክላ ሠሪ ጭቃየምትቆጠሩ አይደላችሁምን? በውኑ ሥራ ሠሪውን። አልሠራኸኝምይለዋልን? ወይስ የተደረገውአድራጊውን። አታስተውልምይለዋልን?

17፤ ሊባኖስ እንደ ፍሬያማእርሻ ለለወጥ ፍሬያማውምእርሻ እንደ ዱር ሊቈጠር ጥቂት ዘመን የቀረ አይደለምን?

18፤ በዚያምቀን ደንቆሮች የመጽሐፉን ቃል ይሰማሉ፥ የዕውሮችምዓይኖች ከጭጋግና ከጨለማተለይተውያያሉ።

19፤ የዋሃን ደስታቸውን በእግዚአብሔር ያበዛሉ፥ በሰዎች መካከል ያሉ ችግረኞችምሐሤትን በእስራኤል ቅዱስ ያደርጋሉ።

20፤ ጨካኙሰውአልቆአልና፥ ፌዘኛውምጠፍቶአልና፥ ለኃጢአትምየደፈጠሁሉ ይቈረጣሉና፤

21፤ እነዚህምሰውን በነገር በደለኛ የሚደርጉ፥ በበርምለሚሰደውአሽከላ የሚኖሩ፥ ጻድቁንምበከንቱ ነገር የሚስቱናቸው።

22፤ ስለዚህ አብርሃምን የተቤዠእግዚአብሔር ስለ ያዕቆብ ቤት እንዲህ ይላል። ያዕቆብአሁን አያፍርም፥ ፊቱምአሁን አይለወጥም።

23፤ ነገር ግን የእጄን ሥራ ልጆቹን በመካከሉ ባያቸውጊዜ ስሜን ይቀድሳሉ፤ የያዕቆብንምቅዱስ ይቀድሳሉ፥ የእስራኤልንምአምላክ ይፈራሉ።

24፤ በመንፈስምየሳቱ ማስተዋልን ያውቃሉ፥ የሚጐረመሙምትምህርትን ይቀበላሉ።

ምዕራፍ 30።

1፤ ለዓመፀኞች ልጆች ወዮላቸው! ይላል እግዚአብሔር፤ ከእኔ ዘንድ ያልሆነ ን ምክር ይመክራሉ፥ ኃጢኣትንም በኃጢኣት ላይ ይጨምሩ ዘንድ ከመንፈሴ ዘንድ ያልሆነ ውን ቃል ኪዳን ያደርጋሉ።

2፤ ከአፌምነ ገርን ሳይጠይቁ በፈርዖን ኃይል ይጸኑ ዘንድ በግብጽምጥላ ይታመኑ ዘንድ ወደ ግብጽ እንዲወርዱ ይሄዳሉ።

3፤ ስለዚህ የፈርዖን ኃይል እፍረት በግብጽምጥላ መታመን ስድብ ይሆንባችኋል።

4፤ አለቆች ምንምበጣኔዎስ ቢሆኑ፥ መልክተኞችምምንምወደ ሐኔስ ቢደርሱ፥

5፤ ሁላቸውይጠቅመኣቸውዘንድ ስለሚችሉ፥ እፍረትና ስድብእንጂ ረድኤትና ረብ ስለሚሆኑ ሕዝብ ያፍራሉ።

6፤ በደቡብ ስላሉ እንስሶች የተነ ገረ ሸክም። ተባትና እንስት አንበሳ እፉኝትምነ ዘር እባብምበሚወጣት በመኪራና በሚንቀቀት ምድር በኩል ብልጥግናቸውን በአህዮች ጫ ቃላይ መዛግብቶቻቸውን ምበግመሎች ሻኛ ላይ እየ ጫኑ ወደሚይጠቅመኣቸውሕዝብ ይሄዳሉ።

7፤ የ ግብጽ እርዳታ ከንቱና ምናምን ነ ው፤ ስለዚህ ስመን። በቤት የ ሚቀመጥ ረዓብ ብዬ ጠርቼዋለሁ።

8፤ አሁንምሂድ፥ ለሚመጣውምዘመን ለዘላለምእንዲሆን በሰሌዳ ላይ በመጽሐፍምወስጥ ጻፍላቸው።

9፤ ዓመፀኛ ወገ ንና የ እግዚአብሔርን ሕግ ለመስማት የ ሚወድዱ የ ሐሰት ልጆች ና ቸውና ፤

10፤ ባለ ራእዮችን። አትመልከቱ ይላሉ፥ ነ ቢያትንም። ጣዙፊኔና አታላዩን ነ ገ ር እንጂ ቅኑን ነ ገ ር አትንገ ሩን ከመን ገ ድ ፈቀቅ በሉ፥

11፤ ከጐዳና ወምዘወር በሉ፥ የ እስራኤልን ምቅዱስ ከእኛ ዘንድ አስወግዱ ይሉአቸዋል።

12፤ ስለዚህ የ እስራኤል ቅዱስ እንዲህ ይላል። ይህችን ቃል አቃልላችኋልና፥ በግፍና በጠማማ ት ታምናችኋልና፥ በእርሱምተደግፋችኋልና

13፤ ስለዚህ ይህ በደል አዘጥዝቦ ለመፍረስ እንደ ቀረበ፥ አፈራረሱምፈጥኖ ድንገ ት እንደሚመጣእንደ ረጅም ቅጥር ይሆንባችኋል።

14፤ የ ሸክለኛ ሚድጋ እንደሚሰበር ይሰብረዋል፥ ሳይራራምያደቅቀዋል፤ ከስባሪወምእሳት ከማንደጃ የ ሚመስዳበት ወይምውኃ ከጕድጓድ የ ሚቀዳበት ገ ል አይገ ኝምኑ።

15፤ የ እስራኤል ቅዱስ፥ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና። በመመለስና በሚ ፍ ትደናላችሁ፤ በጸጥታና በመታመን ኃይል ይሆንላችኋል፤ እናንተምእንቢ አላችሁ፥

16፤ ነ ገ ር ግን። በፈረስ ላይ ትቀምጣለን እንሸሻለን እንጂ እንዲህ አይሆንምአላችሁ፥ ስለዚህምትሸሻላችሁ፤ ደግሞም። በፈጣን ፈረስ ላይ እንቀመጣለን አላችሁ፥ ስለዚህምየ ሚያሳድዳአችሁ ፈጣኖች ይሆናሉ።

17፤ ከአንድ ሰውዛቻ የተነ ሣ ሽህ ሰዎች ይሸሻሉ፤ እናንተምበተራራ ራስ ላይ እንዳለ ምሰሶ፥ በኮረብታምላይ እንዳለ ምልክት ሆናችሁ እስክትቀሩ ድረስ፥ ከአምስት ሰዎች ዛቻ የተነ ሣ ትሸሻላችሁ።

18፤ እግዚአብሔርምየ ፍርድ አምላክ ነ ወና ስለዚህ እግዚአብሔር ይራራላችሁ ዘንድ ይታገ ሣል፥ ይምራችሁም ዘንድ ከፍ ከፍ ይላል፤ እርሱን በመ ኖ ሞከ የ ሚጠበቁ ሁሉ ብፁዓን ናቸው።

19፤ በኢያ ሩሳሌምወሰ ጥ በጽዮን የ ምት ኖሩ ሕዝብ ሆይ፥ ከእንግዲህ ወዲህ አታለ ቅስም፤ በጩኽትም ድምፅ ይራራልሃ ል፥ በሰ ሚህም ጊዜ ይመ ልስልሃ ል።

20፤ ጌታምየ ጫ ቀትን እንጀራና የ ጭ ራን ውኃ ቢሰ ጥህም አስተ ማሪህ እንግዲህ ከአንተ አይሰ ወርም፤ ዓይኖች ህ ግን አስተ ማሪህን ያያሉ፥

21፤ ወደ ቀኝም ወደ ግራም ፈቀቅ ብትል ጆሮች ህ በኋላ ህ። መን ገ ዱ ይህች ና ት በእርስዋም ሂድ የ ሚለውን ቃል ይሰ ማሉ።

22፤ በብር ም የ ተለ በጠ ትን የ ተቀረጹ ትን ምስ ሎች ህን በወር ቅም የ ተለ በጠ ትን ቀልጠ ው የ ተሠሩ ትን ምስ ሎች ህን ታረ ከሳ ለህ፤ እንደ ርኩ ስ ም ነ ገ ር ትጥ ላ ቸ ዋ ለህ። ወግዱ ትላ ቸ ውም ለህ።

23፤ በም ድር ም ለ ተዘ ራ ውዘ ር ህ ዝና ብ ይሰ ጣል፥ ከም ድር ም ፍሬ የ ሚመ ጣ እንጀራ ወፍራ ም ና ብዙ ይሆ ና ል። በዚያ ም ቀን ከብ ቶ ች ህ በሰፊ መስ ክ ይሰ ማ ራሉ፤

24፤ መሬ ት ን ም የ ሚ ር ሱ በሬ ዎ ችና አህ ዮ ች በመ ኝ ና በወ ን ፊት የ ነ ጻ ውን ጨ ው ጨ ው የ ሚ ለ ውን ገ ፈ ራ ይበ ላ ሉ።

25፤ በታ ላ ቅ ም እ ል ቂ ት ቀን ግን ቦ ች በወ ደ ቁ ጊዜ በረ ጅ ም ተ ራ ራ ሁሉ ከፍ ባለ ው ም ኮ ረ ብ ታ ሁሉ ላ ይ ወን ዞ ች ና የ ውኃ ፈ ሳ ሾ ች ይሆ ና ሉ።

26፤ እግዚአብሔር ም የ ሕዝ ቡን ስብ ራ ት በጠ ነ ዐ ለ ት፥ መቅ ሰ ፍ ቱ የ ቁሰ ለ ውን ም በፈ ወሰ ዐ ለ ት፥ የ ጨ ረ ቃ ብር ሃን እንደ ፀ ሐይ ብር ሃን፥ የ ፀ ሐይ ም ብር ሃን እንደ ሰ ባት ቀን ብር ሃን ሰ ባት እጥ ፍ ይሆ ና ል።

27፤ እነ ሆ፥ የ እግዚአብሔር ስም ከ ሚ ድ ቀ ጣ ከ ሚ ጉ ላ ጉ ል ም ጠ ኳ ጋር ከሩ ቅ ይመ ጣ ል፤ ከን ፈ ሮ ቹ ም ቀ ጣ ን የ ሞ ሉ ና ቸ ው፥ ምላ ሱ ም እንደ ም ት በላ እሳት ና ት፤

28፤ እስ ት ን ፋ ሱ ም አ ሕ ዝ ብን በአ ጥ ፊ ወን ፊት ሊነ ፋ ቸ ው እንደ ሚ ጥ ለ ቀ ልቅ እስከ አን ገ ት ም እንደ ሚ ዊ ር ስ ወን ዝ ነ ው፥ በሕ ዝ ብ ም መ ን ጋ ጋ የ ሚ ያ ስ ት ልጓ ም ይሆ ና ል።

29፤ ዝ ሜ በተ ቀ ደ ሰ ች የ ዐ ወደ ዓ መት ሌሊት እንደ ሚ ሆን ዝ ሜ ይሆ ን ላ ች ኋ ል፤ ወደ እግዚአብሔር ም ተ ራ ራ ወደ እስ ራ ኤ ል አ ም ባ ይመ ጣ ዘ ን ድ እን በ ል ታ ይዞ እንደ ሚ ሄ ድ ሰ ው የ ልብ ደ ስ ታ ይሆ ን ላ ች ኋ ል።

30፤ እግዚአብሔር ም ክ ቡ ር ድ ም ፁን ያ ሰ ማ ል፥ የ ክ ን ዱ ን ም መ ሙ ረ ድ በ ሚ ድ ቀ ጣ ው ና በ ም ት በላ እሳት ና በ ል ባ ል በ ዐ ው ሎ ና ፋ ስ ም በ ወ ጨ ፎ ም በ በ ረ ዶ ጠ ጠ ር ም ይገ ል ጣ ል።

31፤ አ ሦ ር ም በ በ ትር ከ መ ታ ው ከ እግዚአብሔር ድ ም ፅ የ ተ ነ ሣ ይደ ነ ግ ጣ ል።

32፤ እግዚአብሔር በላ ዩ በ ሚ ወ ር ድ በት የ ታ ዘ ዘ በ ቱ የ በ ትር ድ ቡ ደ ባ ሁሉ በ ከ በ ሮ ና በ መ ሰ ን ቆ ይሆ ና ል፤ በጦ ር ነ ት ም ክ ን ዱ ን አ ን ሥ ቶ ይዋ ጋ ቸ ዋ ል።

33፤ ከቀ ድ ሞ ም ጀ ም ሮ የ ሚ ቃ ጠ ል ስ ፍ ራ ተ ዘ ጋ ጅ ታ ለ ች፥ ለ ን ጉ ሥ ም ተ ብ ጅ ታ ለ ች፤ ጥ ል ቅ ና ሰ ፊ ም አ ድ ር ጎ አ ታ ል፤ እሳ ት ና ብዙ ማ ገ ዶ ተ ከ ም ሮ አ ል፤ የ እግዚአብሔር ም እስ ት ን ፋ ስ እንደ ዲን ፈ ሳ ሽ ያ ቃ ጥ ለ ዋ ል።

ምዕራፍ 31።

1፤ ስለ እርዳታ ወደ ግብጽ ለሚወርዱ በፈረሶችም ለሚገፉ፥ ስለ ብዛታቸውም በሰረገሎች፥ እጅግ ብርቱዎችም ስለ ሆኑ በፈረሰኞች ለሚታመኑ፥ ወደ እስራኤልም ቅዱስ ለሚመለከቱ እግዚአብሔርን ለማይፈልጉ ወዮላቸው!

2፤ እርሱ ግን ደግሞ ጠቢብ ነው፥ ክፉንም ነገር ያመጣል፥ ቃሉንም አይመልስም፥ በክፉም አድራጊዎች ቤት ላይ በደልንም በሚሠሩ ረዳት ላይ ይነሣል።

3፤ ግብጻውያን ሰዎች እንጂ አምላክ አይደሉም፥ ፈረሶቻቸውም ሥጋ እንጂ መንፈስ አይደሉም፤ እግዚአብሔርም እጁን በዘረጋ ጊዜ፥ ረጂውይሰናከላል ተረጂውም ይወድቃል፥ ሁሉም በአንድ ላይ ይጠፉሉ።

4፤ እግዚአብሔርም እንዲህ ይለኛልና። አንበሳ ወይም የአንበሳ ደቦል በንጥቂያው ላይ ሲያገሳ፥ ብዙ እረኞች በእነሱ ላይ ተጠራርተው ከቃላቸውም እንደማይፈራ ከድምጣቸውም እንደማይዋረድ፥ እንዲሁ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር በጽዮን ተራራና በኮረብታዋ ላይ ይዋጋ ዘንድ ይወርዳል።

5፤ እንደሚበርር ወፍ እንዲሁ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ኢየሩሳሌምን ይጋርዳታል፤ ይከልላታል፥ ይታደጋታል፥ አልፎም ያድናታል።

6፤ እናንተ የእስራኤል ልጆች ሆይ፥ አጥብቃችሁ ወደ ዐመፃ ችሀብት ተመለሱ።

7፤ በዚያም ቀን እያንዳንዳቸው እጆቻቸው ለኃጢአት የሠሩላቸውን የብሩንና የወርቁን ጣዖቶቻቸውን ይጥላሉ።

8፤ አሦርም የሰውብልሆነ ሰይፍ ይወድቃል፥ የሰውምያልሆነ ሰይፍ ይበላዋል፤ ከሰይፍምይሸሻሉ ጉብዛዝቱም ገባሮች ይሆናሉ።

9፤ አምላውከፍርሃት የተነሣያልፋል መሳፍንቱምከዓላማውየተነሣይደነግጣሉ፥ ይላል እሳቱ በጽዮን እቶኑም በኢየሩሳሌምየሆነ እግዚአብሔር።

ምዕራፍ 32።

1፤ እነሆ፥ ንጉሥበጽድቅ ይነግሣል፥ መሳፍንትምበፍርድ ይገዛሉ።

2፤ ሰውምከነፋስ እንደ መሸሸጊያ ከዐውሎነፋስምእንደ ማጠጊያ፥ በጥምቦታምእንደ ወንዝ ፈሳሽ፥ በበረሃም አገር እንደ ትልቅ ድንጋይ ጥላ ይሆናል።

3፤ የሚዩትምሰዎች ዓይኖች አይጨፍኑም፥ የሚሰሙትምጆሮች ያደምጣሉ።

4፤ ጥንቃቄ የሌላቸውሰዎች ልብእውቀትን ታስተውላለች፥ የተቢታቦችምምላስ ደኅና አድርጋ ትናገራለች።

5፤ ከእንግዲህ ወዲህ ሰነፍ ከበርቴ ተብሎአይጠራም፥ ንፉግምለጋስ አይባልም።

6፤ ሰነፍ ግን ስንፍናን ይናገራል፥ ልቡምዝንጉነትን ይፈጽምዘንድ በእግዚአብሔርምላይ ስሕተትን ይናገር ዘንድ የተራበችውንምሰው ት ባዶ ያደርግ ዘንድ ከተጠማምሰውማጠጡን ይቈርጥ ዘንድ በደልን ይሠራል።

7፤ የንፉግምዕቃክፉናት፤ ችግረኛ ቅን ነገርን በተናገረ ጊዜ እንኳእርሱበሐሰት ቃል ደህወን ያጠፉ ዘንድ ክፉን አሳብያስባል።

8፤ ከበርቴ ሰውግን ለመከበር ያስባል፥ በመከበርምጸንቶ ይኖራል።

9፤ እናንተ ዓለመኞች ሴቶች ሆይ፥ ተነ ሡድምጼንምስሙ እናንተ ተመኝናችሁየምትቀመጡሴቶች ልጆች ሆይ፥ ንግግሬን አድምጡ።

10፤ እናንተ ተመኝናችሁየምትቀመጡሴቶች ሆይ፥ ወይንን መቅሪጥ ይጠፉልና፥ ፍሬምመከማቹት አይመጣምና ከዓመትና ከጥቂት ቀን በኋላ ትንቀጠቀጣላችሁ።

11፤ እናንተ ዓለመኞች ሴቶች ሆይ፥ ተጠንቀቁ፤ ተመኝናችሁምየምትቀመጡሆይ፥ ተንቀጥቀጡ ልብሰችሁን አወልቁ፥ ዕራቁታችሁን ሁኑ፥ ወገባችሁንምበማቅ ታጠቁ።

12፤ ስለ ተወደደችወምእርሻ ስለሚፈራወምወይን ደረታችሁን ድቁ።

13፤ በሕዝቤ ምድር ላይ፥ በደስታ ከተማባሉት በደስታ ቤቶች ሁሉ ላይ እሾህና ኩርንችት ይወጣቸዋል፤

14፤ አዳራሹ ወና ትሆናለችና፥ የብዙ ሰወምከተማትለቀቃለችና፥ አምባወና ግንበምለዘላለምዋሻ፥ የምድረ በዳምአህያ ደስታ፥ የመንጎችምማሰማርያ ይሆናልና።

15፤ ይህም መንፈስ ከላይ እስኪፈስስልን፥ ምድረ በዳወምፍሬያማእርሻ እስኪሆን፥ ፍሬያማውምእርሻ ዱር ተብሎእስኪቈጠር ድረስ ይሆናል።

16፤ ከዚያ በኋላ ፍርድ በምድረ በዳ ይኖራል፥ ጽድቅምበፍሬያማውእርሻ ያድራል።

17፤ የጽድቅምሥራ ሰላም፥ የጽድቅምፍሬ ለዘላለምጸጥታና መታመን ይሆናል።

18፤ ሕዝቤምበሰላምመጅሪያ በታመነ ምቤት በጸጥተኛ ሚፈያ ይቀመጣል።

19፤ በረዶ ግን በዱር ላይ ይወርዳል፥ ከተማውምፈጽማትዋረዳለች።

20፤ እናንተ የበፊና የአህያ እግር እየነዳችሁበውኃ ሁሉ አጠገብየምትዘሩ ብፁዓን ናችሁ።

ምዕራፍ 33።

1፤ አንተ ሳትጠፉ የምታጠፉ፥ በአንተምላይ ወንጀል ሳይደረግ ወንጀል የምታደርግ ወዮልህ! ማጥፋትን በተወህ ጊዜ ትጠፉለህ፤ መመንጀልንምበተወህ ጊዜ ይወነጀሉሃል።

2፤ አቤቱ፥ ሚረን፤ አንተን ተመኝተናል፤ ጥዋት ጥዋት ክንድበመከራምጊዜ ማዳን ሁነን።

3፤ ከፍጅት ደምፅ ወገኖች ሸሹ፥ በመነሣትህምአሕዛብ ተበተኑ።

4፤ አንበጣእንደሚበስብ ምርኮአችሁ ትሰበሰባለች፥ ኩበኩባምእንደሚዘልል ሰዎች ይዘልሉብታል።

5፤ እግዚአብሔር በአርያምተቀምጦአልና ከፍ ከፍ አለ፤ ጽዮንን በፍርድና በጽድቅ ሞላት።

6፤ የዘመንህምጸጥታ፥ የመድኃኒት ብዛት፥ ጥበብና እውቀት ይሆናል፤ እግዚአብሔርን መፍራት መዝገቡነው።

7፤ እነሆ፥ ኃይለኞቻቸውበሜዳ ይጮኻሉ፤ የሰላምመልእክተኞች መራራ ልቅሶ ያለቅሳሉ።

8፤ መንገዶች ባድማሆኑ፥ ተላላፊምቀረ፤ እርሱምቃል ኪዳንን አፈረሰ ከተሞችንምናቀ ሰውንም አልተመለከተም።

9፤ ምድሪቱ አለቀሰች ከሳችም፤ ሊባኖስ አፈረ ጠወለገም፤ ሳሮን እንደ ምድረ በዳ ሆነ ፤ ባሳንና ቀርሜሎስ ቅጠላቸውን አረገፉ።

10፤ አሁን እነሣለሁ ይላል እግዚአብሔር፤ አሁን እከበራለሁ፤ አሁን ከፍ ከፍ እላለሁ።

11፤ ገለባን ትፀንሳላችሁ፥ እብቅንምትወልዳላችሁ፤ እስትንፋሳችሁየምትበላችሁእሳት ናት።

12፤ አሕዛብምእንደ ተቃጠለ ኖራ፥ ተቈርጦምበእሳት እንደ ተቃጠለ እሾህ ይሆናሉ።

13፤ እናንተ በሩቅ ያላችሁየሠራሁትን ስሙ እናንተምበቅርብያላችሁኃይሌን እወቁ።

14፤ በጽዮን ያሉኃጢአተኞች ፈሩ፤ መንቀጥቀጥ ዝንጉዎቹን ያዘ፤ ከምትበላ እሳት ጋር መኖርን የሚችል ከእኛ ማን አለ? ለዘላለምምከምትነድድ እሳት ጋር መኖርን የሚችል ከእኛ ማን አለ?

15፤ በጽድቅ የሚሄድ ቅን ነገርንምየሚገር፥ በሽንገላ የሚኝ ትርፍን የሚቅ፥ መማለጃን ከመቀበጥ እጁን የሚያራግፍ፥ ደምመፍሰስን ከመስማት ጆሮቹን የሚደነቁር፥ ክፋትንምከማየት ዓይኖቹን የሚጨፍን ነው።

16፤ እርሱ ከፍ ባለ ስፍራ ይቀመጣል፤ ጠንካራ አምባ ማጠቢያውይሆናል፤ እንጀራምይሰጠዋል፥ ውኃውም የታመኑ ች ትሆናለች።

17፤ ዓይኖችህ ንጉሥን በወበቱ ያዩታል፤ እነርሱምበሩቅ ያለች ምድርን ያዩአታል።

18፤ ልብህም፡ ጸሐፊ ወዴት አለ? መዛኝስ ወዴት አለ? ግንቦቹንስ የቈጠረ ወዴት አለ? ብሎየሚያስፈራ ነገር ያስባል።

19፤ ጨካኝን ሕዝብ፥ ቋንቋውለማስተዋል ጥልቅ የሆነ ወንና አንደበቱ ለማስተዋል ጸያፍ የሆነ ወን ሕዝብ፥ አታይም።

20፤ የበዓላችንን ከተማጽዮንን ተመልከት፤ ዓይኖችህ የሰላምመጪሪያ፥ ካስማውምለዘላለምየማይነቀል አውታሩምሁሉ የማይበጠስ፥ የማወጋድ ደንኳን የሆነ ወን አያሩሳሌምን ያያሉ።

21፤ እግዚአብሔር በዚያ የሰፉ ወንዞችና የሚኖች ስፍራ ሆኖ ከእኛ ጋር በግርማይሆናል፤ የሚዘፉ መርከቦች አይገቡባትም፥ ታላላቆችምመርከቦች አያልፉባትም።

22፤ እግዚአብሔር ፈራጃችን ነው፥ እግዚአብሔር ሕግን ሰጪያችን ነው፥ እግዚአብሔር ንጉሣችን ነው፤ እርሱ ያድነናል።

23፤ ገ መጾችህ ላልተዋልኝ፥ ደቀላቸወንምአላጸኑምኝ ሽራውንምመዝርጋት አልቻሉምኝ። በዚያምጊዜ የብዙ ምርኮ ብዝበዛ ተከፈለ፤ አንካሶች እንኳ ብዝበዛወን በዘበዙ።

24፤ በዚያምየ መቅመጥ። ታምሜልሁአይልምኝ በእርስዋምለመቅማጡሰዎች በደላቸውይቅር ይባልላቸዋል።

ምዕራፍ 34።

1፤ እናንተ አሕዛብሆይ፥ ቅረቡኝ ስሙኝ እናንተ ወገኖች ሆይ፥ አድምጡኝ ምድርና መላዋ፥ ዓለምና ከእርስዋ የሚወጣሁሉ ይስሙኝ።

2፤ የእግዚአብሔር ቀጣበአሕዛብ ሁሉ ላይ መዓቱምበሠራዊታቸውሁሉ ላይ ነወ፤ ፈጽሞአጠፋቸው፥ ለመታረድም አሳልፎ ሰጣቸው።

3፤ ከእነርሱምየ ተገደሉት ይጣላሉ፥ የሬሳቸውምግማት ይሸታል፥ ተራሮችምከደማቸውየ ተነ ሣ ይርሳሉ።

4፤ የሰማይምሠራዊት ሁሉ ይበሰብሳሉ፥ ሰማያትምእንደ መጽሐፍ ጥቅልል ይጠቀለላሉ፥ ከወይንና ከበለስም ቅጠል እንደሚረግፍ ሠራዊታቸውሁሉ ይረግፋል።

5፤ ሰይፌ በሰማይ ሆና እስከትረካ ድረስ ጠጥታለችኝ፤ እነሆ፥ በኤዶምያስና በረገ ምሁት ሕዝብላይ ለፍርድ ትወርዳለች።

6፤ እግዚአብሔር መሥዋዕት በባሶራ፥ ታላቅምእርድ በኤዶምያስ ምድር አለወና የእግዚአብሔር ሰይፍ በደም ተሞልታለች፥ በስብም፥ በበግ ጠቦትና በፍየል ደምም፥ በአወራምበግ ኩላሊት ስብ ወፍራለች።

7፤ ጎሽ ከእነርሱጋር፥ ወይፈኖችምከኮርማዎች ጋር ይወድቃሉ፤ ምድራቸውምበደምትረካለች፥ አፈራቸውም በስብ ትወፍራለች።

8፤ የእግዚአብሔር የበቀሉ ቀን፥ ስለ ጽዮንምክርክር የ ብድራት ዓመት ነወ።

9፤ የኤዶምያስምፈሳሾች ዝፍት ሆነ ውይለወጣሉ፥ አፈርዋምዲን ይሆናል፥ ሜሬትዋምየ ሚቃጠል ዝፍት ትሆናለች።

10፤ በሌሊትና በቀንምአትጠፉም፥ ጢሷዋምለዘላለምይወጣል፤ ከትወልድ እስከ ትወልድምድረስ ባድማሆና ትኖራለች፤ ለዘላለምዓለምማንምአያልፍባትም።

11፤ ጭልፊትና ጃርት ግን ይወርሱአታል፤ ጉጉትና ቀሯምይኖሩባታል፤ በላይዋምየ መፍረስ ገመድና የ ባዶነ ት ቱንቢ ይዘረጋባታል።

12፤ መሳፍንቶችዋን ወደ መንግሥት ይጠራሉ፥ ነገር ግን ማንምአይገኝባትም፤ አለቆችዋምሁሉ ምናምኖች ይሆናሉ።

13፤ በአዳራሾችዋምእሾህ በቅጥሮችዋምሳማን አሜከላ ይበቅሉባታል፤ የቀበሮምመጫሪያና የሰጐን ስፍራ ትሆናለች።

14፤ የምድረ በዳምአራዊት ከተኩሎች ጋር ይገናኛሉ፥ አጋንንትምእርስ በርሳቸውይጠራራሉ፤ ጅንምበዚያ ትኖራለች ለእርስዋምማረፊያ ታገኛለች።

15፤ በዚያምዋሊያ ቤትዋን ትሠራለች እንቀላልምትጥላለች ትቀፈቅፈውሟሊች ልጆቸዋንምበጥላዋ ትሰበስባለች፤ በዚያምደግሞአሞራዎች እያንዳንዳቸውከባልንጀሮቻቸውጋር ይሰበሰባሉ።

16፤ በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፈልጉ አንብቡም፤ አፌአዝዞአልና፥ መንፈሱምሰብስቦአቸዋልና ከእነ ዚህ አንዲት አትጠፉም፥ ባልንጀራውንምየሚጣየለምኩ።

17፤ እርሱምዕጣጣለባቸው፥ እጁምበገመድ ከፈለችላቸው፤ ለዘላለምይገዙአታል፥ ከትውልድምእስከ ትውልድ ድረስ ይቀመጡባታል።

ምዕራፍ 35።

1፤ ምድረ በዳውና ደረቁ ምድር ደስ ይላቸዋል፥ በረሀውምሐሤት ያደርጋል እንደ ጽጌ ረዳምያብባል።

2፤ እጅግ ያብባል በደስታና በዝማሬ ሐሤትን ያደርጋል፤ የሊባኖስ ክብር፥ የቀርሜሎስና የሳሮን ግርማ ይሰጠዋል፤ የእግዚአብሔርንምክብር የአምላካችንንምግርማያያሉ።

3፤ የደከመችን እጆች አበርቱ፥ የላሉትንምጉልበቶች አጽኑ።

4፤ ፈሪ ልብ ላላቸው። እነሆ፥ አምላካችሁ በበቀል በእግዚአብሔርምብድራት ይመጣልና፥ መጥቶምያድናችኋልና በርቱ፥ አትፍሩ በሉአቸው።

5፤ በዚያን ጊዜምየዕወሮች ዓይን ይገለጣል፤ የደንቆሮችምጆሮ ይከፈታል።

6፤ በዚያን ጊዜ አንካሳ እንደ ሚዳቋ ይዘልላል፥ የድዳምምላስ ይዘምራል፤ በምድረ በዳ ውኃ፥ በበረሀምፈሳሽ ይፈልቃልና።

7፤ ደረቂቱ ምድር ኩሬ፥ የጥማት መሬት የውኃ ምንጭትሆናለች፤ ቀበሮ የተኛበት መኖሪያ ልምላሜ ሸምበቆ ደንገልምይሆንበታል።

8፤ በዚያምጐዳናና መንገድ ይሆናል እርሱምየተቀደሰ መንገድ ይባላል፤ ንጹሐንምያልሆኑ አያልፉበትም፥ ለንጹሐን ግን ይሆናል፤ ተላላፊዎችና ሰነፎች እንኳአይስቱበትም።

9፤ አንበሳምአይኖርበትም፥ ነጣቂ አውሬምአይወጣበትም፥ ከዚያምአይገኝም፤ የዳኑት ግን በዚያ ይሄዳሉ፤

10፤ እግዚአብሔርምየተቤዣቸውይመለሳሉ እየዘመሙምወደ ጽዮን ይመጣሉ፤ የዘላለምደስታበራሳቸውላይ ይሆናል፤ ሐሤትንና ደስታን ያገኛሉ፥ ኀዘንና ትካዜምይሸሻሉ።

ምዕራፍ 36።

1፤ እንዲህምሆነ ፤ በንጉሡበሕዝቅያስ በአሥራ አራተኛውዓመት የአሦር ንጉሥሰናክሬምወደ ይሁዳ ወደ ተመሸጉት ከተሞች ሁሉ ወጥቶ ወሰዳቸው።

2፤ የአሦርምንጉሥራፋስቂስን ከብዙ ሠራዊት ጋር ከለኪሶ ወደ ንጉሡወደ ሕዝቅያስ ወደ ኢያሩሳሌምላከ፥ እርሱምበአጣቢውእርሻ መንገድ ባለችውበላይኛይቱ ኩሬ ሚስኖ አጠገ ብቆመ።

3፤ የቤቱምአዛዥየ ኬልቅያስ ልጅ ኤልያቄምጸሐፈወምሳምናስ ታሪክ ጸሐፈምየ አሳፍ ልጅ ዮአስ ወደ እርሱ ወጡ።

4፤ ራፋስቂስምአላቸው። ለሕዝቅያስ እንዲህ ብላችሁ ንገሩት። ታላቁ የአሦር ንጉሥእንዲህ ይላል። ይህ የምትታመንበት መተማመኛ ምንድር ነ ው?

5፤ እኔ። ለሰልፍ የሆነ ውምክርህና ኃያልህ ከንቱ ነገር ነ ውአልሁ፤ አሁንምበእኔ ላይ ያመፅ ከውበማን ተማመነ ህ ነ ው?

6፤ እነ ሆ፥ በዚህ በተቀጠቀጠበሸምበቆ በትር በግብጽ ትታመናለህ፤ ሰውቢሚከዘውተሰብሮ በእጁ ይገ ባል ያቈስለመጫል የ ግብጽ ንጉሥፈርዖን ለሚታመኑበት ሁሉ አንዲሁ ነ ው።

7፤ አንተም። በአምላካችን በእግዚአብሔር እንታመናለን ብትለኝ፥ ሕዝቅያስ ይሁዳንና ኢያሩሳሌምን። በዚህ መሠዊያ ፊት ስገዱ ብሎየ ኮረብታ ማስገጃዎቹንና መሠዊያዎቹን ይስፈረሰ ይህ አይደለምን?

8፤ አሁን እንግዲህ ከጌታዬ ከአሦር ንጉሥጋር ተወራረድ፥ የ ሚቋማቸውንምሰዎች ማገኘት ቢቻልህ እኔ ሀለት ሺህ ፈረሶች እሰጥሃለሁ።

9፤ ስለ ሰረገ ሎችና ስለ ፈረሶኞች በግብጽ ስትታመን፥ ከጌታዬ ባሪያዎች የ ሚያንሰውን የ አንዱን አለቃ ፊት ትቃወምዘንድ እንዴት ይቻልሃል?

10፤ አሁንምበሠ ያለ እግዚአብሔር ትእዛዝ ይህን አገ ር አጠፉ ዘንድ ወጥቻለሁን? እግዚአብሔር። ወደዚህ አገ ር ውጥተህ አጥፋውአለኝ።

11፤ ኤልያቄምና ሳምናስ ዮአስምራፋስቂስን። እኛ እንሰማለንና እባክህ፥ በሶርያ ቋንቋ ለባሪያዎችህ ተናገር፤ በቅጥርምላይ ባለውሕዝብ ጆሮ በአይሁድ ቋንቋ አትናገረን አሉት።

12፤ ራፋስቂስ ግን። ጌታዬ ይህን ቃል እናገ ር ዘንድ ወደ አንተና ወደ ጌታህ ልኮኛልን? ከእናንተ ጋር ከሳቸውን ይበሉ ዘንድ ሽንታቸውን ምይጠጡዘንድ በቅጥር ላይ ወደ ተቀማጩ ሰዎች አይደለምን? አላቸው።

13፤ ራፋስቂስምቆሞበታላቅ ድምፅ በአይሁድ ቋንቋ እንዲህ ብሎጮኸ። የ ታላቁን የ አሦርን ንጉሥቃል ስሙ፥

14፤ ንጉሥእንዲህ ይላል። ያድናችሁ ዘንድ አይችልምና ሕዝቅያስ አያታልላችሁ፤

15፤ ሕዝቅያስም። እግዚአብሔር በእርግጥ ያድነ ናል ይህችምከተማበአሦር ንጉሥእጅ አትሰጥምብሎ በእግዚአብሔር እንድትታመኑ አያድርጋችሁ።

16፤ ሕዝቅያስንምአትስሙ፤ የ አሦር ንጉሥእንዲህ ይላል። ከእኔ ጋር ታረቁ ወደ እኔ ምወጡ፤ እያንዳንዳችሁምከወይናችሁና ከበለሳችሁ ብሉ፥ ከጉድጓዳችሁምውኃ ጠጡ፤

17፤ ይህምመጥቼ ምድራችሁን ወደምትመስለውምድር፥ እህልና የ ወይን ጠጅ፥ እንጀራና ወይን ወዳለበት ምድር እስካፈልሳችሁ ድረስ ነ ው።

18፤ ሕዝቅያስም፡ እግዚአብሔር ያድነ ናል ብሎእንዳያታልላችሁ ተጠንቀቁ። በውኑ የአሕዛብአማልክት አገሮቻቸውን ከአሦር ንጉሥእጅ አድነ ዋቸዋልን?

19፤ የሐማትና የአርፋድአማልክት ወዴት አሉ? የሴፈርዋይምአማልክት ወዴት አሉ? ሰማርያን ከእጄ አድነ ዋታልን?

20፤ እግዚአብሔር ኢያሩሳሌምን ከእጄ ያድን ዘንድ ከእነ ዚህ አገሮች አማልክት ሁሉ አገሩን ከእጄ ያዳነ ማን ነ ው?

21፤ እነ ርሱምዝምአሉ፥ አንዳችምአልመለሱለትም፤ ንጉሡአንዳይመልሱለት አዝዞ ነ በርና።

22፤ የቤቱ አዛዥየ ኬልቅያስ ልጅ ኤልያቄምጸሐፊወምሳምናስ ታሪክ ጸሐፊምየ አሳፍ ልጅ ዮአስ ልብሳቸውን ቀድደውወደ ሕዝቅያስ መጡ፡ የራፋስቂስንምቃል ነ ገሩት።

ምዕራፍ 37።

1፤ እንዲህምሆነ ፤ ንጉሥሕዝቅያስ ይህን በሰማጊዜ ልብሱን ቀደደ፥ ማቅምለበሰ፥ ወደ እግዚአብሔርምቤት ገ ባ።

2፤ የቤቱንምአዛዥኤልያቄምን ጸሐፊወንምሳምናስን የካህናቱንምሽማግሌዎች ማቅ ለብሰውወደ ነ ቢዩ ወደ አሞጽ ልጅ ወደ ኢሳይያስ ይሄዱ ዘንድ ላካቸው።

3፤ እነ ርሱም፡ ሕዝቅያስ እንዲህ ይላል። ይህ ቀን የመከራና የተግሣጽ የዘለፋምቀን ነ ው፤ ልጆች የሚለዳብት ጊዜ ደርሶአል ለመመለድምኃይል የለም።

4፤ ምናልባት በሕያውአምላክ ላይ ይገ ዳደር ዘንድጌታውየ አሦር ንጉሥየ ላከወን የራፋስቂስን ቃል አምላክህ እግዚአብሔር ይሰማእንደ ሆነ ፥ አምላክህ እግዚአብሔር ስለ ሰማውቃል ይገ ሥጻውእንደ ሆነ ፥ ስለዚህ ለቀረው ቅሬታ ጸልይ አሉት።

5፤ እንዲሁ የንጉሥየ ሕዝቅያስ ባሪያዎች ወደ ኢሳይያስ መጡ።

6፤ ኢሳይያስም፡ ለጌታችሁ፡ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። የአሦር ንጉሥባሪያዎች ስለ ሰደቡኝ፥ ስለ ሰማሸው ቃል አትፍራ።

7፤ እነ ሆ፥ በላዩ መንፈስን እሰድዳለሁ፥ ወሬንምይሰማል፥ ወደ ምድሩምይመለሳል፤ በምድሩምበሰይፍ እንዲወድቅ አደርጋለሁ በሉት አላቸው።

8፤ የአሦርምንጉሥከለኪሶ እንደ ራቀ ሰምዮ ነ በርና ራፋስቂስ ተመልሶ በልብና ሲዋጋ አገ ኘው።

9፤ እርሱም፡ የኢትዮጵያ ንጉሥቲርሐቅ ሊዋጋህ መጥቶአል የሚል ወሬ ሰሙ፡ በሰሙምጊዜ ወደ ሕዝቅያስ መልእክተኞችን ላከ፥

10፤ እንዲህ ሲል። ለይሁዳ ንጉሥ ለሕዝቅያስ እንዲህ ብላችሁ ንገ ሩት። ኢያሩሳሌምበአሦር ንጉሥእጅ አትሰጥምብሎየ ምትታመንበት አምላክህ አያታልልህ።

11፤ እነ ሆ፥ የአሦር ነገሥት በምድር ሁሉ ላይ ያደረጉትን፥ እንዴትስ እንዳጠፉአቸውሰምተሃል፤ አንተስ ትድናለህን?

12፤ አባቶቼ ያጠፉአቸውን ጎዛንን፥ ካራንን፥ ራፌስን፥ በተላሳር የነበሩትንምየዔድንን ልጆች የአሕዛብ አማልክት አዳኑአቸውን?

13፤ የሐማት ንጉሥ፥ የአርፋድ ንጉሥ፥ የሴፈርዋይምከተማንጉሥ፥ የሄናና የዒዋ ንጉሥወዴት አሉ?

14፤ ሕዝቅያስምደብዳቤውን ከመልእክተኞች እጅ ተቀብሎአነ በበወ፤ ሕዝቅያስምወደ እግዚአብሔር ቤት ወጥቶ በእግዚአብሔር ፊት ዘረጋው።

15፤ ሕዝቅያስምወደ እግዚአብሔር እንዲህ ብሎጸለየ ።

16፤ አቤቱ፥ በኪሩቤል ላይ የምትቀመጥ የእስራኤል አምላክ የሠራዊት ጌታ ሆይ፥ አንተ ብቻህን የ ምድር መንግሥታት ሁሉ አምላክ ነህ፤ ሰማይንና ምድርን ፈጥረሃል።

17፤ አቤቱ፥ ጆሮህን አዘንብልና ስማ፤ አቤቱ፥ ዓይንህን ክፈትና እይ፤ በሕያውአምላክ ላይ ይገዳደር ዘንድ የላከውን የሰናክሬምቃል ስማ።

18፤ አቤቱ፥ በእውነት የአሦር ነገሥት ዓለማት ሁሉ አገሮቻቸውንምአፍርሰዋል፥

19፤ አማልክቶቻቸውንምበእሳት ላይ ጥለዋል፤ የእንጨትና የድንጋይ የሰውእጅ ሥራ ነበሩ እንጂ አማልክት አልነበሩምና ስለዚህ አጥፍተዋቸዋል።

20፤ እንግዲህምአምላካችን አቤቱ፥ የ ምድር መንግሥታት ሁሉ አንተ ብቻ እግዚአብሔር እንደ ሆንህ ያወቁ ዘንድ ከእጁአድነን።

21፤ የአሞጽ ልጅ ኢሳይያስ እንዲህ ብሎወደ ሕዝቅያስ ላከ። የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ስለ አሦር ንጉሥስለ ሰናክሬምወደ እኔ ለምነሃልና

22፤ እግዚአብሔር ስለ እርሱ የተናገረውቃል ይህ ነው። ደንግሊቱ የጽዮን ልጅ ቀላል አድርጋሃለች፥ በንቀትምስቃብሃለች፤ የኢያሩሳሌምልጅ ራስዋን ነቅንቃብሃለች።

23፤ የተገዳደርኸውየሰደብኸውስ ማን ነው? ቃልህንስ ከፍ ከፍ ያደረግህበት ዓይንህንስ ወደ ላይ ያነሣህበት ማን ነው? በእስራኤል ቅዱስ ላይ ነው።

24፤ አንተም፡ በሰረገላዬ ብዛት ወደ ተራሮች ከፍታ፥ ወደ ሊባኖስ ጥግ ላይ ወጥቻለሁ፤ ረጃጅሞቹንም ዝግባዎች የተመረጡትንምጥዶች እቈርጣለሁ፥ ወደ ከፍታውምዳርቻ ወደ ቀርሜሎስ ዳር እገባለሁ።

25፤ ቈፈርሁምውኃምጠጣሁ የግብጽንምወንዞች ሁሉ በእግሬ ጫማአደርቃለሁ ብለህ በባሪያዎችህ እጅ በጌታ ላይ ተገዳደርህ።

26፤ እኔ ጥንቱን እንደ ሠራሁት፥ ቀድሞውንምእንዳደረግሁት አልሰማህምን? አሁንምየ ተመሸጉትን ከተሞች የ ፍርስራሽ ክምር እስኪሆኑ ድረስ እንድታፈርስ አደረግሁህ።

27፤ ስለዚህ የሜሶጶጣሚውሰዎች እጃቸውዝለኣል፥ ደንግጠውምታወክዋል፤ እንደ ምድረ በዳ ሣር፥ እንደ ለሚለመመቡቃያ፥ በሰገነትምላይ እንዳለ ሣር፥ ሳይሸት ዋግ እንደ መታውእህል ሆነ ዋል።

28፤ እኔ ግን መቀመጫህንና መውጫህን መገቢያህንምበእኔ ምላይ የተቈጣኸውን ቀጣአወቁአለሁ።

29፤ ቀጣህና ትዕቢትህ ወደጆሮዬ ደርሶአልና ስለዚህ ስናጋዬን በአፍንጫህ ልጓሜን ምበከንፈርህ አደርጋለሁ፥ በመጣበትምመንገድ እመልስሃለሁ።

30፤ ይህምምልክት ይሆንሃል፤ በዚህ ዓመት የገቦወን፥ በሁለተኛውምዓመት ከገቦውየበቀለውን ትበላላችሁ፤ በሦስተኛውምዓመት ትዘራላችሁ ታጭዱማላችሁ፥ ወይንምትተክላላችሁ ፍሬወንምትበላላችሁ።

31፤ ያመለጠውየይሁዳ ቤት ቅሬታ ሥሩን ወደ ታች ይሰድዳል፥ ወደ ላይምያፈራል።

32፤ ከኢያሩሳሌምቅሬታ ከጽዮንምተራራ ያመለጡት ይወጣሉና፤ የሠራዊት ጌታየእግዚአብሔር ቅንዓት ይህን ያደርጋል።

33፤ ስለዚህምእግዚአብሔር ስለ አሦር ንጉሥእንዲህ ይላል። ወደዚች ከተማአይመጣም፥ ፍላጻንም አይወረወርባትም፥ በጋሻምአይመጣባትም፥ የአፈርንምድልድል አይደለድልባትም።

34፤ በመጣበት መንገድ በዚያውይመለሳል፥ ወደዚችምከተማአይመጣምይላል እግዚአብሔር።

35፤ ስለ እኔምስለ ባሪያዬምስለ ዳዊት ይህችን ከተማአድናት ዘንድ እጋርዳታለሁ።

36፤ የእግዚአብሔርምመልአክ ወጣ፥ ከአሦራውያንምሰፈር መቶ ሰማንያ አምስት ሺህ ገደለ፤ ማለዳምበተነሡ ጊዜ፥ እነሆ፥ ሁሉ በድኖች ነበሩ።

37፤ የአሦርምንጉሥሰናክሬምተነሥቶ ሄደ፥ ተመልሶምበነነዌ ተቀመጠ።

38፤ በአምላኩምበናሳራክ ቤት ሲሰግድ ልጆቹ አድራሜሌክና ሳራሳር በሰይፍገደሉት፤ ወደ አራራትምአገር ኰበለሉ። ልጁምአስራዶን በእርሱ ፋንታነገሠ።

ምዕራፍ 38።

1፤ በዚያምወራት ሕዝቅያስ ለሞት እስኪደርስ ታመመ። ነቢዩምየአሞጽ ልጅ ኢሳይያስ ወደ እርሱ መጥቶ። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ትሞታለህ እንጂ በሕይወት አትኖርምና ቤትህን አስተካክል አለው።

2፤ ሕዝቅያስምፊቱን ወደ ግድግዳውመልሶ እንዲህ ሲል ወደ እግዚአብሔር ጸለየ።

3፤ አቤቱ፥ በፊትህ በእውነትና በፍጹምልብእንደ ሄድሁ ደስ የሚያሰኝህንምእንዳደረግሁ ታስብ ዘንድ እለምንሃለሁ። ሕዝቅያስምእጅግ አድርጎ አለቀሰ።

4፤ የእግዚአብሔርምቃል ወደ ኢሳይያስ እንዲህ ሲል መጣ።

5፤ ሂድ፥ ሕዝቅያስን እንዲህ በለው። የአባትህ የዳዊት አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ጸሎትህን ሰምቻለሁ፥ እንባህንምአይቻለሁ፤ እነሆ፥ በዕድሜህ ላይ አሥራ አምስት ዓመት አጨምራለሁ።

6፤ አንተንና ይህችንምከተማከአሦር ንጉሥእጅእታደጋለሁ፥ ይህችንምከተማእጋርዳታለሁ።

7፤ እግዚአብሔርምየተገረወን ነገር እንዲፈጽመውከእግዚአብሔር ዘንድ ምልክቱ ይህ ይሆንልሃል።

8፤ እነሆ፥ በአካዝየጥላ ስፍረ ሰዓት ላይ ከፀሐይ ጋር የወረደወን በደረጃዎች ያለወን ጥላ አሥር ደረጃ ወደ ኋላ እንዲመለስ አደርጋለሁ። ፀሐይምበጥላ ስፍረ ሰዓት ላይ የወረደበት አሥር ደረጃ ወደ ኋላ ተመለሰ።

9፤ የይሁዳ ንጉሥሕዝቅያስ ታምሞከደዌውበተፈወሰ ጊዜ የጻፈውጽሕፈት ይህ ነው።

10፤ እኔ። በሕይወት ዘመኔ መካከል ወደ ሲኦል በሮች እገባለሁ፤ የቀረውዘመኔ ጉደለብኝ አልሁ።

11፤ ደግሞም። በሕያዋን ምድር እግዚአብሔርን አላይም፤ በዓለምምከሚኖሩ ጋር ሰወን እንግዲህ አልመለከትም አልሁ።

12፤ ማጁሪያዬ ተነቀለች፥ እንደ እረኛ ድንኳንምከእኔ ዘንድ ተወገደች፤ ሕይወቴንምእንደ ሽመኔ ጠቀለልሁ፥ እርሰም ከማጭድለያውይቈርጠኛል፤ ከማለዳምጀምሮ እስከ ማታ ድረስ ታጠፉኛለህ።

13፤ እስኪጋ ድረስ ቈይቼ ነበር፤ እርሱእንደ አንበሳ አጥንቴን ሁሉ ሰበረ፤ ከማለዳ ጀምሮ እስከ ማታ ድረስ ታጠፉኛለህ።

14፤ እንደ ጨረባና እንደ ሽመላ ተንጫጫሁ፥ እንደ ርግብምአጒረመረምሁ፤ ዓይኖቼ ወደ ላይ ከማየት ደከሙ። ጌታ ሆይ፥ ተጨነቄአለሁና መከታሁነኝ።

15፤ ምን እላለሁ? እርሱ ተናግሮኛል፥ እርሱ ራሰም ይህን አድርጎአል፤ በዘመኔ ሁሉ ስለ ነፍሴ ምሬት ቀስ ብዬ እሄዳለሁ።

16፤ ጌታ ሆይ፥ በዚህ ነገር ሰዎች በሕይወት ይኖራሉ፥ በዚህምሁሉ የመንፈሴ ሕይወት ነው፤ አንተምፈወስኸኝ ወደ ሕይወትምመለስኸኝ።

17፤ እነሆ፥ ታላቅ ምሬት ለደኅንነቴ ሆነ፤ አንተምነፍሴን ከጥፋት ጒድጓድ አዳንሃት፥ ኃጢአቴንምሁሉ ወደ ኋላህ ጣልህ።

18፤ ሲኦል አያመሰግንህምና፥ ሞትምአያከብርህምና፤ ወደ ጒድጓዱ የሚወርዱእወነት ትህን ተስፋ አያደርጉም።

19፤ እኔ ዛሬ አንደሚደርግ ሕያዋን እነርሱ ያመሰግኑሃል፤ አባት ለልጆች እወነት ትህን ያስታውቃል።

20፤ እግዚአብሔር ያድነኛል፤ ስለዚህ በዕድሜዎችን ዘመን ሁሉ በእግዚአብሔር ቤት ቅኔዎችን አውታር ባለው ዕቃእንዘምራለን።

21፤ ኢሳይያስም። የበለስ ጥፍጥፍ አምጥተውበእባጩለይ ይለብጡት፥ እርሰም ይፈወሳል ብሎነበር።

22፤ ሕዝቅያስም። ወደ እግዚአብሔር ቤት እወጣዘንድ ምልክቱ ምንድር ነው? ብሎነበር።

ምዕራፍ 39።

1፤ በዚያ ምዐራት የ ባቢሎን ንጉሥ የ ባልዳን ልጅ ሞሮዳክ ባልዳን ሕዝቅያስ ታምሞ እንደ ተፈወሰ ሰምቶ ነ በርና ደብዳቤና እጅ መንሻ ላከለት።

2፤ ሕዝቅያስ ምደስ አለው፥ ግምጃ ቤቱን ሙ ብሩን ና ወርቁን ሙ ቅመማን ና የ ከበረ ውን ም ዘይት፥ መሣርያ ም ያለበትን ቤት ሁሉ፥ በቤተ መዛግብቱ ም የ ተገኘ ውን ሁሉ አሳያቸው፤ በቤቱ ና በግዛቱ ሁሉ ካለው ሕዝቅያስ ያላሳያቸው የ ለሙ።

3፤ ነቢዩ ም ኢሳይያስ ወደ ንጉሡ ወደ ሕዝቅያስ መጥቶ። እነ ዚህ ሰዎች ምን አሉ? ከወዴትስ መጡልህ? አለው። ሕዝቅያስ ም፡ ከሩቅ አገር ከ ባቢሎን መጡልኝ አለው።

4፤ እርሱ ም፡ በቤትህ ያዩት ምን ድር ነ ው? አለው፤ ሕዝቅያስ ም፡ በቤቴ ያለ ውን ሁሉ አይተዋል፤ በቤተ መዛግብቴ ካለው ያላሳየ ኋቸው የ ለ ም አለው።

5፤ ኢሳይያስ ም ሕዝቅያስን። የ ሠራዊትን ጌታ የ እግዚአብሔርን ቃል ስማ፡

6፤ እነ ሆ፥ በቤትህ ያለው ሁሉ፥ አባቶችህ ም እስከ ዛሬ ድረስ ያከማቹት ሁሉ ወደ ባቢሎን የ ሚፈልስበት ወራት ይመጣል፤ ምንም አይቀር ም፡ ይላል እግዚአብሔር።

7፤ ከአንተ ም ከሚወጣው ከ ምትወልዳቸው ልጆችህ ሚ ከው ይወስዳሉ፤ በ ባቢሎን ም ንጉሥ ቤት ወሰጥ ጃን ደረቦች ይሆናሉ አለው።

8፤ ሕዝቅያስ ም ኢሳይያስን። የ ተናገርኸው የ እግዚአብሔር ቃል መልካም ነ ው አለው። ደግሞ ም፡ በዘመኔ ሰላም ና እውነት ይሁን አለ።

ም ዕራፍ 40።

1፤ አጽናኑ፥ ሕዝቤን አጽናኑ ይላል አምላካችሁ።

2፤ ለኢያሩሳሌም ልብ ተናገሩ የ ተቀጠረችበት ወራት እንደ ተፈጸመ፡ ኃጢአትዋ ም እንደ ተሰረየ፥ ከእግዚአብሔር ም እጅ ስለ ኃጢአትዋ ሁሉ ሁለት እጥፍ እንደ ተቀበለች ወደ እርስዋ ጩኹ።

3፤ የ አዋጅ ነጋሪ ቃል። የ እግዚአብሔርን መንገድ በ ምድረ በዳ ጥረጉ፥ ለአምላካችን ም ጐዳና በ በረሀ አስተካክሉ።

4፤ ሸለቆው ሁሉ ከፍ ይላል፥ ተራራውና ኮረብታው ም ሁሉ ዝቅ ይላል፤ ጠምዝዙ ም ይቃና ል፥ ስርጓጉጡ ም ሜዳ ይሆናል፤

5፤ የ እግዚአብሔር ም ክብር ይገለጣል፥ ሥጋ ለባሹ ም ሁሉ በአንድነት ያየ ዋል፥ የ እግዚአብሔር አፍ ይህን ተናግሮአልና።

6፤ ጩኽ የ ሚል ሰው ቃል፤ ም ን ብዬ ልጩኽ? አልሁ። ሥጋ ለባሽ ሁሉ ሣር ነ ው፥ ክብሩ ም ሁሉ እንደ ምድረ በዳ አበባ ነ ው።

7፤ የ እግዚአብሔር እስትንፋስ ይነ ፍስበታልና ሣሩ ይደርቃል አበባው ም ይረግፋል፤ በእውነት ሕዝቡ ሣር ነ ው።

8፤ ሣሩ ይደርቃል አበባውምይረግፋል፥ የአምላካችን ቃል ግን ለዘላለምጸንታትኖራለች።

9፤ የምክራች የምትነ ግሪ ጽዮን ሆይ፥ ከፍ ወዳለውተራራ ወጪያ ምክራች የ ምትነ ግሪ ኢያሩሳሌምሆይ፥ ድምፁሽን በኃይል አንሺ፤ አንሺ፥ አትፍሪ፤ ለይሁዳምከተሞች። እነ ሆ፥ አምላካችሁ! ብለሽ ንገሪ።

10፤ እነ ሆ፥ ጌታእግዚአብሔር እንደ ኃያል ይመጣል ክንዱምስለ እርሱ ይገዛል፤ እነ ሆ፥ ዋጋውከእርሱ ጋር ደመወዙምበፊቱ ነው።

11፤ መንጋውን እንደ እረኛ ያሰማራል፥ ጠቦቶቹን በክንዱ ሰብስቦ በብብቱ ይሸከማል፥ የሚያጠቡትንምበቀስታ ይመራል።

12፤ ውኆቹን በእፍኙየሰፈረ፥ ሰማይንምበስንዝር የለካ፥ የምድርንምአፈር በማኅፈሪያ ሰብስቦ የያዘ፥ ተራሮችን በሚዛን ኮረብቶችንምበሚዛኖች የመዘነ ማን ነው?

13፤ የእግዚአብሔርን መንፈስ ያዘዘ፥ ወይስ አማካሪ ሆኖ ያስተማረውማን ነው?

14፤ ወይስ ከማን ጋር ተመካከረ? ወይስ ማን ማስረወ? የፍርድንምመንገድ ማን አስተማረው? እውቀትንስ ማን አስተማረው? የማስተዋልንስ መንገድ ማን አሳየው?

15፤ እነ ሆ፥ አሕዛብበገንቦ እንዳለች ጠብታናቸው፥ በሚዛንምእንዳለ ትንሽ ትቢያ ተቈጥረዋል፤ እነ ሆ፥ ደሴቶችን እንደ ቀላል ነገር ያነሣል።

16፤ ሊባኖስ ለማንደጃ እንስሶችዋምለሚቃጠል መሥዋዕት አይበቁም።

17፤ አሕዛብሁሉ በፊቱ እንዳልነበሩ ናቸው፤ ከምናምን እንደሚያንሱ፥ እንደ ከንቱ ነገርምይቈጥራቸዋል።

18፤ እንግዲህ እግዚአብሔርን በማን ትመስሉታላችሁ? ወይስ በምን ምሳሌ ታስተያዩታላችሁ?

19፤ የተቀረጸውስ ምስል ሠራተኛ ሠርቶታል፥ አንጥረኛምበወርቅ ለብጦታል፥ የብሩንምሰንሰለት አፍስሶለታል።

20፤ ለዚህ መባዕ ገንዘቡ ያልበቃውድህ የሚነ ቅዘወን እንጨት ይመርጣል፤ ምስሉምእንዳይናወጥ ያቆመው ዘንድ ብልህ ሠራተኛን ይፈልጋል።

21፤ አላወቃችሁምን? ወይስ አልሰማችሁምን? ከጥንትስ አልተወራላችሁምን? ወይስ ምድር ከተመሠረተች ጀምሮ አላስተዋላችሁምን?

22፤ እርሱ በምድር ክበብላይ ይቀምጣል፥ በእርስዋምየሚኖሩት እንደ አንበጣናቸው፤ ሰማያትን እንደ መጋረጃ የሚረጋቸውእንደ ድንኳንምለመኖርያ የሚረጋቸው፥

23፤ አለቆችንምእንዳልነበሩ፥ የምድርንምፈራጆች እንደ ከንቱ ነገር የሚያደርጋቸውእርሱ ነው።

24፤ ገና እንደ ተተከሉና እንደ ተዘሩ፥ በምድርምሥር ገና እንደ ሰደዱወዲያውኑ ነፈሰባቸው፥ እነርሱም ደረቁ፥ ዐውሎነፋስምእንደ እብቅ ጠረጋቸው።

25፤ እንግዲህ እተካከለውዘንድ በማን መሰላችሁኝ? ይላል ቅዱሱ።

26፤ ዓይናችሁን ወደ ላይ አንሥታችሁ ተመልከቱ፤ እነዚህን የፈጠረ ማን ነው? ሠራዊታቸውን በቁጥር የሚወጣ እርሱ ነው፥ ሁሉንምበየስማቸውይጠራቸዋል፤ በኃይሉ ብዛትና በችሎቱ ብርታት አንድስ እንኳ አይታጣምና።

27፤ ያዕቆብ ሆይ፥ እስራኤልምሆይ። መንገዴከእግዚአብሔር ተሰወረለች ፍርዴምከአምላኬአልፋለች ለምን ትላለህ? ለምንስ እንዲህ ትናገራለህ?

28፤ አላወቅህምን? አልሰማህምን? እግዚአብሔር የዘላለምአምላክ፥ የምድርምዳርቻ ፈጣሪ ነው፤ አይደክምም፥ አይታክትም፥ ማስተዋሉምአይመረመርም።

29፤ ለደካማኃይልን ይሰጣል፥ ጕልበት ለሌለውምብርታትን ይጨምራል።

30፤ ብላቴኖች ይደክማሉ ይታክታሉም፥ ጕብዛዝቱምፈጽሞይወድቃሉ፤

31፤ እግዚአብሔርን በመተማመን የሚጠባበቁ ግን ኃይላቸውን ያድሳሉ፤ እንደ ንስር በክንፍ ይወጣሉ፤ ይሮጣሉ፥ አይታክቱም፤ ይሄዳሉ፥ አይደክሙም።

ምዕራፍ 41።

1፤ ደሴቶች ሆይ፥ በፊቴ ዝምበሉ፤ አሕዛብምኃይላቸውን ያድሱ፤ ይቅረቡምበዚያን ጊዜምይናገሩ፤ ለፍርድ ለአንድነት እንቅረብ።

2፤ ከምሥራቅ አንዱን ያስነሣበጽድቅምወደ እግሩ የተጠራውማን ነው? አሕዛብንምአሳልፎ በፊቱ ሰጠው፥ ነገሥታትንምአስገዛለት፤ ለሰይፉ እንደ ትቢያ ለቀስቱምእንደ ተጠረገ እብቅ አድርጎ ሰጣቸው።

3፤ አሳደዳቸው፥ እግሮቹምአስቀድመውባልሄዱበት መንገድ በደኅንት አለፈ።

4፤ ይህን የሠራና ያደረገ፥ ትውልድንምከጥንት የጠራ ማን ነው? እኔ እግዚአብሔር፥ ፊተኛውበኋላኞቹምዘንድ የምኖር እኔ ነኝ።

5፤ ደሴቶች አይተውፈሩ፥ የምድርምዳርቆች ተንቀጠቀጡ፤ ቀረቡምደረሱም።

6፤ ሁሉምእያንዳንዱባልንጀራውን ይረዳውነበር፥ ወንድማማም። አይዞህ ይለውነበር።

7፤ አናጢውምአንጥረኛውን፥ በመዶሻምየሚሳሳውን መልፍመቸውን አጽናና፥ ስለ ማጣበቅ ሥራውም። መልካም ነውአለ፤ እንዳይንቀሳቀስምበችንካር አጋጠመው።

8፤ ባሪያዬ እስራኤል፥ የመረጥሁህ ያዕቆብ፥ የወዳጄየአብርሃምዘር ሆይ፥

9፤ አንተ ከምድር ዳርቻየያዝሁህ ከመኳንንዋምየጠራሁህና። አንተ ባሪያዬ ነህ፥ መርጬሃለሁአልጥልህም ያልሁህ ሆይ፥

10፤ እኔ ከአንተ ጋር ነኝና አትፍራ፤ እኔ አምላክህ ነኝና አትደንግጥ፤ አበረታሃለሁ፥ እረዳህማለሁ፥ በጽድቄምቀኝ ደግፌእይዝሃለሁ።

11፤ እነ ሆየ ሜቈጠ ሀሉ ያፍራሉ፥ ይዋረዱሜል፤ የ ሚከራከሩህምእንዳልነ በሩ ይሆናሉ፥ ይጠፉሜል።

12፤ የ ሚዋጣህንምትሻቸዋለህ አታገ ኛቸወምሜ የ ሜዋጉህምእንዳልነ በሩና እንደ ምናምን ይሆናሉ።

13፤ እኔ አምላከህ እግዚአብሐር። አትፍራ፥ እረዳሃለሁ ብዬ ቀኜህን እይዛለሁና።

14፤ አንተ ትል ያዕቆብ የእስራኤልምሰዎች ሆይ፥ አትፍሩ፤ እረዳሃለሁ፥ ይላል እግዚአብሐር፥ የ ሚቤዝህም የእስራኤል ቅዱስ ነ ው።

15፤ እነ ሆ፥ እንደ ተሳለች እንደ አዲስ ባለ ጥርስ ሜጀ አድርጌሃለሁ፤ ተራሮችንምታዬዳለህ ታደቅቃቸወሜህ፥ ኮረብቶችንምእንደ ገለባ ታደርጋቸዋለህ።

16፤ ታብጥራቸዋለህ፥ ነ ፋስምይጠርጋቸዋል፥ ዐወሎነ ፋስምይበትናቸዋል፤ አንተምበእግዚአብሐር ደስ ይልሃል፥ በእስራኤልምቅዱስ ትመካለህ።

17፤ ድሆችና ምስኪኖችምውኃ ይሻሉ አያገ ኙምሜ ምላሳቸወምበጥማት ደርቋል፤ እኔ እግዚአብሐር እሰማቸዋለሁ፥ የ እስራኤል አምላክ እኔ አልተዋቸወምሜ።

18፤ በወናዎቹ ኮረብቶች ላይ ወንዞችን፥ በሸለቆችምመካከል ምንጮችን እከፍታለሁ፤ ምድረ በዳወን ለውኃ መቄሚያ፥ የ ጥማትንምምድር ለውኃ መፍለቂያ አደርጋለሁ።

19፤ 20፤ የእግዚአብሐር እጅ ይህን እንደ ሠራች፥ የእስራኤልምቅዱስ እንደ ፈጠረውያዩ ዘንድ ያወቁምዘንድ ያስቡምዘንድ በአንደነ ትምያስተውሉ ዘንድ፥ በምድረ በዳ ዝግባወንና ግራሩን ባርሰነ ቱንና የ ዘይቱን ዛፍ አበቅላለሁ፥ በበረሀወምጥዱንና አስታወን ወይራወንምበአንደነ ት አኖራለሁ።

21፤ ክርክራችሁን አቅርቡ፥ ይላል እግዚአብሐር፤ ሚረጃችሁን አምጡ፥ ይላል የ ያዕቆብ ንጉሥ።

22፤ ያምጡ፥ የ ሚሆነ ወንምይንገ ሩን፤ ልብምእናደርግ ዘንድ ፍጻሜ ቸወንምእናወቅ ዘንድ፥ የ ቀደመት ነ ገሮች ምን እንደ ሆኑ ተናገ ሩ፥ የ ሚሜጡትንምአሳዩን።

23፤ አሜልከትምመሆናችሁን እናወቅ ዘንድ በኋላ የ ሚሜጡትን ተናገ ሩ፤ እንደነ ግጥምዘንድ በአንደነ ትም እናይ ዘንድ መልካመን ወይምከፉውን አድርጉ።

24፤ እነ ሆ፥ እንዳልነ በረ ናችሁ፥ ሥራችሁምከንቱ ነ ው፤ የ ሚሚጣችሁምአስጸያፊ ነ ው።

25፤ አንዱን ከሰሜ አነ ሣሁ መጥቶአልምሜ፤ አንዱምከፀሐይ መውጫስሜ የ ሚጠራ ይመጣል፤ በጭቃ ላይ እንደሚመሳሰውአፈርምእንደሚገጥ ሸክለኛ በአለቆች ላይ ይመጣል።

26፤ እናወቅ ዘንድ ከጥንት የ ተናገ ረው። እወነ ት ነ ውእንልምዘንድ ቀድሞየ ተናገ ረውማን ነ ው? የ ሜገ ር የ ለምሜ የ ሚ ልጥምየ ለምሜ ቃላችሁንምየ ሚሰማየ ለምሜ።

27፤ በመጀመሪያ ለጽዮን። እነ ኋቸውእላለሁ፤ ለኢያሩሳሌምምየ ምስራች ነ ጋሪን እሰጣለሁ።

28፤ ብመለከት ማንምአልነ በረምሜ ብጠይቃቸወምየ ሚመልስልኝ አማካሪ በመካከላቸውየ ለምሜ።

29፤ እነሆ፥ እነርሱ ሁሉ ከንቱዎች ናቸው፥ ሥራቸውምምንም ናት፤ ቀልጠውየተሠሩት ምስሎቻቸውምነፋስና ኢምንት ናቸው።

ምዕራፍ 42።

1፤ እነሆ ደግፌየያዝሁት ባሪያዬ፤ ነፍሴ ደስ የተሰኘችበት ምርጤ፤ በእርሱ ላይ መንፈሴን አድርጌአለሁ፥ እርሱምለአሕዛብ ፍርድን ያወጣል።

2፤ አይጮኽምቃሉንምአያነሣም፥ ድምፁንምበሜዳ አያሰማም።

3፤ የተቀጠቀጠን ሸምበቆ አይሰብርም፥ የሚጤንምክር አያጠፉም፤ በእውነት ፍርድን ያወጣል።

4፤ በምድርምፍርድን እስኪያደርግ ድረስ ይበራል እንጂ አይጠፉም፤ አሕዛብምበስመይታመናሉ።

5፤ ሰማያትን የፈጠረ የዘረጋቸውም፥ ምድርንና በወስጥዋ ያለውን ያጸና፥ በእርስዋ ላይ ለሚኖሩ ሕዝብ እስትንፋስን፥ ለሚሄዱብትምመንፈስን የሚሰጥ አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል።

6፤ 7፤ እኔ እግዚአብሔር በጽድቅ ጠርቼሃለሁ፥ እጅህንምእይዛለሁ፥እጠበቅህማለሁ፥ የዕውሩንምዓይን ትከፍት ዘንድየተጋዘውንምከግዞት ቤት በጨለማምየተቀመጡትን ከወህኒ ቤት ታወጣዘንድ ለሕዝብ ቃል ኪዳን ለአሕዛብምብርሃን አድርጌ እሰጥሃለሁ።

8፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ስሜይህ ነው፤ ክብሬን ለሌላ፥ ምስጋናዬንምለተቀረጹ ምስሎች አልሰጥም።

9፤ እነሆ፥ የቀድሞውነገር ተፈጸመ፥ አዲስ ነገርንምእናገራለሁ፤ አስቀድሞምሳይበቅል እርሱን አስታወቃችኋለሁ።

10፤ ወደ ባሕር የምትወርዱበእርስዋምወስጥ ያላችሁሁሉ፥ ደሴቶችና በእነርሱምላይ የምትኖሩ ሆይ፥ ለእግዚአብሔር አዲስ መዝሙር፥ ከምድርምዳርቻ ምስጋናውን ዘምሩ።

11፤ ምድረ በዳውና ከተሞቹ የቄዳርምሰዎች የሚኖሩበትመንደሮች ድምፃቸውን ያንሡ፤ በሴላ የሚኖሩ እልል ይበሉ፥ በተራሮችምራስ ላይ ሆነ ውይጩኽ።

12፤ ለእግዚአብሔር ክብርን ይስጡ፥ ምስጋናውንምበደሴቶች ይናገሩ።

13፤ እግዚአብሔር እንደ ኃያል ይወጣል እንደ ሰልፈኛምቅንዓትን ያስነሣል፤ ይጮኻል ድምፁንምያሰማል በጠላቶቹምላይ ይበረታል።

14፤ ከድሮ ዘመን ጀምሮ ዝምብያለሁ፥ ዝምብዬምታግሻለሁ፤ አሁን ምጥ እንደ ያዛት ሴት እጮኻለሁ፤ አጠፋለሁ በአንድነት ትምእጨርሳለሁ።

15፤ ተራሮችንና ኮረብቶችን አፈርሳለሁ፥ ቡቃያዎቻቸውንምሁሉ አደርቃለሁ፤ ወንዞችንምደሴቶች አደርጋለሁ፥ ኩሬዎችንምአደርቃለሁ።

16፤ ዕውሮችንምበማያውቋት መንገድ አመጣቸዋለሁ፥ በማያውቋትምጎዳና እመራቸዋለሁ፤ በፊታቸውምጨለማውን ብርሃን አደርጋለሁ፥ ጠምዝዝንምአቀናለሁ። ይህን አደርግላቸዋለሁ፥ አልተዋቸውምምና።

17፤ በተቀረጹትምምክሌች የሚኰሙ፥ ቀልጠውየ ተሠሩትንምምክሌች። አምላኮቻችን ናችሁ የሚሉ ወደ ኋላቸው ይመሊሳሉ ፈጽመውም ያፍራሉ።

18፤ እናንተ ደንቆሮች፥ ስሙ፤ እናንተምዕወሮች፥ ታዩ ዘንድ ተመሌከቱ።

19፤ ከባሪያዬ በቀር ዕወር ማን ነው? እንደምሌከውመሌእክተኛዬስ በቀር ደንቆሮ የሆነ ማን ነው? እንደ ፍጹሙ ወይስ እንደ እግዚአብሔር ባሪያ ዕወር የሆነ ማን ነው?

20፤ ብዙ ነገርን ታያላችሁ ነገር ግን አትጠበቁትም፤ ጆሮአችሁምተከፍተዋል፥ ነገር ግን አትሰማም።

21፤ እግዚአብሔር ስለ ጽድቁ ሕጉን ታሊቅ ያደርግና ያከብር ዘንድ ወዯደ።

22፤ ይህ ግን የተበዘበዘና የተዘረፈ ሕዝብ ነው፤ ሁሊቸውበዋሻ ወስጥ ተጠምዯዋል በግዞት ቤትም ተሸሽገዋል፤ ብዝበዛ ሆነ ዋል የሚዯንምየ ሇምኑ ምርኮምሆነ ዋል፥ ማንም። መሌሱ አይልምኑ።

23፤ ከመካከላችሁ ይህን የሚዯምጥ፥ ሇሚመጣውምጊዜ የሚዯምጥና የሚነማማን ነው?

24፤ ያዕቆብን ሇሚኩ እስራኤልን ምለበዘበዙ ሰዎች የሰጠማን ነው? እኛ የበደልነው፥ እነርሱም በመንገዱ ይሄዱ ዘንድ ያልወደዱት ሇሕጉም ያልታዘዙሇት እግዚአብሔር እርሱ አይደለምን?

25፤ ስለዚህ የቀጣወን መዓትና የሰልፉን ጽናት አፈሰሰበት፤ በዙሪያምአነ ዯዯውእርሱ ግን አላወቀም፥ አቃጠለወምእርሱ ግን ልብ አላደረገ ም።

ምዕራፍ 43።

1፤ አሁንምያዕቆብ ሆይ፥ የፈጠረህ፥ እስራኤልምሆይ፥ የሠራህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ተቤኘቹሃለሁና አትፍራ፤ በስምህምጠርቼሃለሁ፥ አንተ የእኔ ነህ።

2፤ በወኃ ወስጥ ባለፍህ ጊዜ ከአንተ ጋር እሆናለሁ፥ በወንዞችምወስጥ ባለፍህ ጊዜ አያሰጥማቸም፤ በእሳትም ወስጥ በሄዯህ ጊዜ አትቃጠልም፥ ነበልባሉምአይፈጅህም።

3፤ እኔ የእስራኤል ቅዱስ አምላክህ እግዚአብሔር መድኃኒትህ ነኝ፤ ግብጽን ለአንተ ቤዛ አድርጌ፥ ኢትዮጵያንና ሳባንምለአንተ ፋንታ ሰጥቻለሁ።

4፤ በዓይኔ ፊት የከበርህና የተማከንህ ነህና፥ እኔ ምወድጅሃለሁና ስለዚህ ሰዎችን ለአንተ አሕዛብንም ለነ ፍስህ እሰጣለሁ።

5፤ እኔ ከአንተ ጋር ነኝና አትፍራ፤ ዘርህንምከምሥራቅ አመጣዋለሁ፥ ከምዕራብምእሰበስብሃለሁ።

6፤ 7፤ ሰሜንን። መሌሰህ አምጣ፥ ደቡብንም። አትከልክል፤ ወንዶች ሌጆቼን ከሩቅ ሴቶች ሌጆቼንምከምድር ዳርቻ፥ በስሜየ ተጠራውን ለክብሬምየ ፈጠርሁትን፥ የሠራሁትንና ያደረግሁትን ሁሉ አምጣእለዋለሁ።

8፤ ዓይኖች ያሉአቸውን ዕወሮችን ሕዝብ፥ ጆሮችምያሉአቸውን ደንቆሮቹን አወጣ።

9፤ አሕዝብ ሁሉ በአንድነት ይሰብሰቡ ወገኖችም ይከማቹ፤ ከመካከላቸው፤ ይህን የሚገር፥ የቀደሞውንስ ነገር የሚያሳየን ማን ነው? ይጸድቁ ዘንድ ምስክሮቻቸውን ያምጡ፥ ሰምተውም እውነት ነው ይበሉ።

10፤ ታውቁና ታምኑብኝ ዘንድ እኔ ምእንደሆንሁ ታስተውሉ ዘንድ፥ እናንተ የመረጥሁትምባሪያዬ ምስክሮቼ ናችሁ ይላል እግዚአብሔር፤ ከእኔ በፊት አምላክ አልተሠራምከእኔምበኋላ አይሆንም።

11፤ እኔ፥ እኔ እግዚአብሔር ነኝ፥ ከእኔ ሌላምየሚያድን የለም።

12፤ ተናግሬአለሁአድኜማለሁአሳይቼማለሁ፥ በእናንተምዘንድባዕድአምላክ አልነበረም፤ ስለዚህ እናንተ ምስክሮቼ ናችሁ፥ ይላል እግዚአብሔር፥ እኔምአምላክ ነኝ።

13፤ ከጥንት ጀምሮ እኔ ነኝ ከእጄምየሚመልጥ የለም፤ እሠራለሁ፥ የሚከለክልስ ማን ነው?

14፤ የእስራኤል ቅዱስ፥ የሚቤዣችሁ፥ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ስለ እናንተ ወደ ባቢሎን ሰድጃለሁ፥ ከለዳውያንንምሁሉ ስደተኞች አድርጌ በሚጮሁባቸውመርከቦች አዋርዳቸዋለሁ።

15፤ ቅዱሳችሁ፥ የእስራኤል ፈጣሪ፥ ንጉሣችሁ፥ እግዚአብሔር እኔ ነኝ።

16፤ እግዚአብሔር በባሕር መስጥ መንገድን በኃይለኛምውኃ መስጥ መሥላለፊያን ያደርጋል፤

17፤ እግዚአብሔር ሰረገላውንና ፈረሱን ሠራዊቱንና አርበኛውን ያወጣል፤ እነርሱ ግን በአንድነት ተኝተዋል፥ አይነሡም፤ ቀርተዋል፥ እንደ ጥዋፍ ከስታሪምጠፍተዋል፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል።

18፤ የፊተኛውን ነገር አታስተውሉ፥ የጥንቱንምነገር አታስቡ።

19፤ እነሆ፥ አዲስ ነገርን አደርጋለህ፤ እርሱምአሁን ይበቅላል፥ እናንተምአታውቁትምን? በምድረ በዳም መንገድን በበረሀምወንዞችን አደርጋለሁ።

20፤ 21፤ ምስጋናዬን እንዲናገሩ ለእኔ የፈጠርሁት ሕዝብ፥ የመረጥሁትን ሕዝቤን አጠጣዘንድ በምድረ በዳ ውኃን በበረሀምወንዞችን ሰጥቻለሁና የምድረ በዳ አራዊት፥ ቀበሮችና ሰጎኖች፥ ያከብሩኛል።

22፤ ያዕቆብ ሆይ፥ አንተ ግን አልጠራኸኝም፥ አንተምእስራኤል ሆይ፥ በእኔ ዘንድ ደክመሃል።

23፤ ለሚቃጠል መሥዋዕት በጎችህን አላቀረብህልኝምበሌላምመሥዋዕትህ አላከበርኸኝም፤ በእህልምቀርባን አላስቸገርሁህምበዕጣንምአላደከምሁህም።

24፤ ዕጣንምበገንዘብአልገዛህልኝምበመሥዋዕትህምስብአላጠገብኸኝም፤ ነገር ግን በኃጢአትህ አስቸገርኸኝ፥ በበደልህምአደከምኸኝ።

25፤ መሥላለፍህን። ስለ እኔ ስል የምደመስስ እኔ ነኝ፤ ኃጢአትህንምአላስብምም።

26፤ አሳስበኝ፥ በአንድነትምሆን እንፋረድ፤ እንድትጸድቅ ነገርህን ተናገር።

27፤ ፊተኛውአባትህ ኃጢአት ሠርቶአል፥ መምህሮችህምበድለውኛል።

28፤ ስለዚህ የመቅደሱን አለቆች አረከስሁ፥ ያዕቆብንምእርግማን፥ እስራኤልንምስድብ አደረግሁ።

ምዕራፍ 44።

1፤ አሁንምባሪያዬ ያዕቆብ የሚጥሁህምእስራኤል ሆይ፥ ስማ፡

2፤ የፈጠረህ ከማኅፀንምየሠራህ የሚዳህምእግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ባሪያዬ ያዕቆብ የሚጥሁህም ይሹሩን ሆይ፥ አትፍራ።

3፤ በተጠማላይ ውኃን በደረቅምመሬት ላይ ፈሳሾችን አፈስሳለሁና፤ መንፈሴን በዘርህ ላይ በረከቴንም በልጆችህ ላይ አፈስሳለሁ፥

4፤ በፈሳሾችምአጠብእንደሚቅሉ እንደ አኻያ ዛፎች በሣር መካከል ይበቅላሉ።

5፤ ይህ። እኔ የእግዚአብሔር ነኝ ይላል፥ ያምበያዕቆብስምይጠራል፤ ይህም፡ እኔ የእግዚአብሔር ነኝ ብሎ በእጁ ይጽፋል በእስራኤልምየ ቁልምጫስምይጠራል።

6፤ የእስራኤል ንጉሥእግዚአብሔር፥ የሚቤዠምየሠራዊት ጌታእግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እኔ ፊተኛ ነኝ እኔ ምኋለኛ ነኝ፥ ከእኔ ሌላምአምላክ የለም።

7፤ እንደ እኔ ያለ ማን ነው? ይነ ሣና ይጥራ ይናገርም፤ ከጥንት የፈጠርሁትን ሕዝብ ያዘጋጀልኝ፥ የሚመጣውም ነገር ሳይደርስ ይንገሩኝ።

8፤ አትፍሩ አትደንግጡም፤ ከጥንቱ ጀምሬ አልነገርኋችሁምን? ወይስ አላሳየኋችሁምን? እናንተ ምስክሮቼ ናችሁ። ከእኔ ሌላ አምላክ አለን? አምላ የለም፤ ማንንምአላወቅም።

9፤ የተቀረጸውን ምስል የሚሥሩ ሁሉ ከንቱዎች ናቸው፥ የወደዱትምነገር አይረባቸውም፤ ምስክሮቻቸውም አያዩምና አያውቁም፤ ስለዚህ ያፍራሉ።

10፤ አምላክን የሠራ ወይስ ለምንምየሚረባ ምስልን የቀረጸ ማን ነው?

11፤ እነሆ፥ ባልንጀሮቹ ሁሉ ያፍራሉ፥ ሠራተኞቹምከሰዎች ወገን ናቸው፤ ሁላቸውተሰብስበውይቁሙ፤ ይፈራሉ በአንድነት ትምያፍራሉ።

12፤ ብረት ሠሪ መጥረቢያውን ይሠራል፥ በፍምምወስጥ ያደርገዋል፥ በመዶሻምመትቶ ቅርጽ ይሰጠዋል፥ በክንዱምኃይል ይሠራዋል፥ እርሱምይራባል ይደክምሜል፥ ውኃምአይጠጣምይታክትሜል።

13፤ ጠራቢውምገመድ ይዘረጋል በበረቅምያመለክተዋል በመቅረጫምይቀርጸዋል በሚኪያምይለካዋል፤ በቤትም ወስጥ ይቀመጥ ዘንድ በሰውአምላልና በሰውወፃት ያስመስለዋል።

14፤ የዝግባን ዛፎች ይቈርጣል፤ የዞጲንና የኮምጣልን ዛፍ ይመርጣል፥ ከዱር ዛፎችምመካከል ይጠ ክር ዘንድ ይተወዋል፤ የጥድንምዛፍ ይተክላል ዝናብምያበቅለዋል።

15፤ ለሰውምማ ዶ ይሆናል፤ ከእርሱምወስዶ ይሞቃል፥ አንድዶምእንጀራ ይጋግርበታል፤ ከእርሱምአምላክ አበጅቶ ይሰግድለታል፥ የተቀረጸውንምምስል ሠርቶ በእርሱ ፊት ይንበረከካል።

16፤ ግማሹን በእሳት ያቃጥላል፥ በዚያ በግማሹ ሥጋ ይበላል፥ ሥጋምይጠበስበትና ይጠግባል፤ ይሞቃልና። እሰይ ሞቅሁ፥ እሳቱን አይቻለሁ ይላል።

17፤ የቀረውንምእንጨት አምላክ አድርጎ ምስል ይቀርጽበታል፤ በፊቱምተጐንብሶ ይሰግዳል ወደ እርሱም እየጸለየ። አምላኬ ነህና አድነኝ ይላል።

18፤ አያውቁም፥ አያስቡም፤ እንዳያዩ ዓይኖቻቸውን፥ እንዳያስተውሉ ልቦቻቸውን ጨፍነዋልና።

19፤ በልቡምማንምአያስብም፥ ግማሹን በእሳት አቃጥያለሁ፥ በፍምዋምላይ እንጀራን ጋግሬአለሁ፥ ሥጋም ጠበሼ በልቻለሁ፤ የቀረውንምአስጸያፊ ነገር አደርጋለሁን? ለዛፍስ ግንድ እሰግዳለሁን? እንዲልምእወቀትና ማስተዋል የለውም።

20፤ አመድ ይበላል፥ የተታለለ ልብአስቶታል፥ ነፍሱን ለማዳን አይችልም፥ ወይም፥ በቀኝ እጄ ሐሰት አለ አይልም።

21፤ ያዕቆብ ሆይ፥ አንተምእስራኤል፥ ባሪያዬ ነህና ይህን አስብ፤ እኔ ሠርቼሃለሁአንተምባሪያዬ ነህ፤ እስራኤል ሆይ፥ በእኔ ዘንድ ያልተረሳ ትሆናለህ።

22፤ መተላለፍህን እንደ ደመና፥ ኃጢአትህንምእንደ ጭጋግ ደምስሼአለሁ፤ ተቤዥቼሃለሁና ወደ እኔ ተመለስ።

23፤ ሰማያት ሆይ፥ እግዚአብሔር አድርጎታልና ዘምሩ፤ እግዚአብሔር ያዕቆብን ተቤዥቶአልና፥ በእስራኤልም ዘንድ ይከበራልና አንተ የምድር ጥልቅ ሆይ፥ ጩኹ፤ እናንተምተራሮች አንተምዱር በአንተምያለ ዛፍ ሁሉ፥ እልል በሉ።

24፤ ከማኅፀን የሠራህ፥ የሚቤዥህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ሁሉን የፈጠርሁ፥ ሰማያትን ለብቻዬ የዘረጋሁ ምድርንምያጸናሁእግዚአብሔር እኔ ነኝ፤ ከእኔ ጋር ማን ነበረ?

25፤ የሐሰተኞችን ምልክት ከንቱ አደርጋለሁ፥ ምዋርተኞችንምአሳብዳለሁ፥ ጥበበኞቹንምወደ ኋላ እመልሳለሁ እውቀታቸውንምስንፍና አደርጋለሁ፤

26፤ የባሪያዬን ቃል አጸናለሁ፥ የመልእክተኞቼንምምክር እፈጽማለሁ፤ ኢያሩሳሌምን። የሰውመኖሪያ ትሆናለሽ፥ የይሁዳንምከተሞች። ትታነጻላችሁ ፍራሾቻቸሁንምአቆማለሁ እላለሁ፤

27፤ ቀላዩንም፥ ደረቅ ሁን፥ ፈሳሾችህንምአደርቃለሁ እላለሁ፤

28፤ ቂሮስንም፥ እርሱ እረኛዬ ነው፤ እርሱምኢያሩሳሌምን ። ትታነጻያለሽ ቤተ መቅደስምይመሠረታል ብሎ ፈቃዴን ሁሉ ይፈጽማል እላለሁ።

ምዕራፍ 45።

1፤ እግዚአብሔር ለቀባሁት፥ አሕዛብንምበፊቱ አስገዛ ዘንድየነገሥትንምወገብእፈታ ዘንድ፥ በሮቹም እንዳይዘጉ መዝጊያዎቹን በፊቱ እከፍት ዘንድ፥ ቀኝ እጁን ለያዝሁት ለቂሮስ እንዲህ ይላል።

2፤ በፊትህ እሄዳለሁ ተራሮችንምትከክል አደርጋለሁ፥ የናሱንምደጆች እሰብራለሁ የብረቱንም መወርወሪያዎች እቈርጣለሁ፤

3፤ በስምህምየ ምከራህ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እኔ እንደ ሆንሁ ታውቅ ዘንድ በጨለማየ ነበረችውን መዝገብ በስወርምየ ተደበቀችውን ሀብት እሰጥሃለሁ።

4፤ ስለ ባሪያዬ ስለ ያዕቆብ፥ ስለ መረጥሁትምስለ እስራኤል ብዬ በስምህ ጠርቼሃለሁ፤ በቀልምጫስምህ ጠራሁህ፥ አንተ ግን አላወቅኸኝም።

5፤ 6፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ ከእኔምሌላ ማንምየለም፤ ከእኔምበቀር አምላክ የለም፤ በፀሐይ መውጫ በምዕራብ ያሉ ከእኔ በቀር ማንምሌላ እንደሌለ ያወቁ ዘንድ አስታጥቅሀህ፥ አንተ ግን አላወቅኸኝም፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ፥ ከእኔምሌላ ማንምየለም።

7፤ ብርሃንን ሠራሁ፥ ጨለማውንምፈጠርሁ፤ ደኅንነትን እሠራለሁ፥ ክፋትንምእፈጥራለሁ፤ እነ ነዚህን ሁሉ ያደረግሁ እግዚአብሔር እኔ ነኝ።

8፤ እናንተ ሰማዮት ከላይ አንጠባጥቡ ደመናትምጽድቅን ያዝንቡ፤ ምድርምትከፈት መድኃኒትንም ታብቅል፥ ጽድቅምበአንድነት ይብቀል፤ እኔ እግዚአብሔር ፈጥሬዋለሁ።

9፤ ከሠሪውጋር ለሚታገል ወዮለት! በምድር ሸክላዎች መካከል ያለ ሸክላ ነው። ጭቃ ሠሪውን። ምን ትሠራለህ? ወይስ ሥራህ። እጅ የለውምይላልን?

10፤ አባትን። ምን ወልደሃል? ወይምሴትን። ምን አማኽሽ? ለሚል ወዮ!

11፤ የእስራኤል ቅዱስ ሠሪውምእግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ስለሚመጣውነገር ጠይቁኝ፥ ስለ ልጆቼና ስለ እጄ ሥራምእዘዙኝ።

12፤ እኔ ምድርን ሠርቻለሁ ሰውንምበእርስዋ ላይ ፈጥሬአለሁ፤ እኔ በእጄ ሰማዮትን ዘርግቼአለሁ፥ ሠራዊታቸውንምሁሉ አዝዣለሁ።

13፤ እኔ በጽድቅ አስነሥቼዋለሁ መንገዱንምሁሉ አቀናለሁ፤ እርሱ ከተማዬን ይሠራል፥ በዋጋምወይም በደመወዝ ሳይሆን ምርኮኞቼን ያወጣል፥ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር።

14፤ እግዚአብሔርምእንዲህ ይላል። የግብጽ ደካማና የኢትዮጵያ ንግድ ቁመተ ረጅሞችምየሳባ ሰዎች ወደ አንተ ያልፋሉ፤ ለአንተምይሆናሉ እጆቻቸውምታስረውይከተሉሃል፤ በፊትህምያልፋሉ፥ ለአንተምእየሰገዱ። በእውነት እግዚአብሔር በአንተ አለ፥ ከእርሱምሌላ አምላክ የለምብለውይለምኑሃል።

15፤ የእስራኤል አምላክ መድኃኒት ሆይ፥ በእውነት አንተ ራስህን የምትሰወር አምላክ ነህ።

16፤ ሁሉምያፍራሉ ይዋረዳሜል፥ ጣዖታትንምየሚሥሩ በአንድነት ወደ ውርደት ይሄዳሉ።

17፤ እግዚአብሔር ግን እስራኤልን በዘላለማዊ መድኃኒት ያድነዋል፥ እናንተምለዘላለምአታፍሩምና አትዋረዱም።

18፤ ሰማዮትን የፈጠረ እግዚአብሔር፥ እርሱምምድርን የሠራና ያደረገ ያጸናትም፥ ማኖሪያምልትሆን እንጂ ለከንቱ እንድትሆን ያልፈጠራት አምላክ፥ እንዲህ ይላል። እኔ እግዚአብሔር ነኝ ከእኔምበቀር ሌላ የለም።

19፤ በስመ ወይምበጨማምድር ስፍራ አልተናገርሁም፤ ለያዕቆብ ዘር። በከንቱ ፈልጉኝ አላልሁም፤ እኔ እግዚአብሔር ጽድቅን እናገራለሁ ቅንንምአወራለሁ።

20፤ እናንተ ከአሕዛብ ወገን ሆናችሁ ያመለጣቸሁ፥ ተሰብስባችሁ ኑ በአንድነት ትምቅረቡ፤ የተቀረጸውን የምስላቸውን እንጨት የሚከመኖ ያድን ዘንድ ወደሚችል አምላክ የሚልዩ እውቀት የላቸውም።

21፤ ይናገሩ ይቅረቡምበአንድነት ትምይማከሩ፤ ከጥንቱ ይህን ያሳየ ከቀድሞስ የተናገረ ማን ነው? ያሳየሁም የተናገርሁምእኔ እግዚአብሔር አይደለሁምን? ከእኔምበቀር ሌላ አምላክ የለም፤ እኔ ጻድቅ አምላክና መድኃኒት ነኝ፥ ከእኔምበቀር ማንምየለም።

22፤ እናንተ የምድር ዳርቻ ሁሉ፥ እኔ አምላክ ነኝና፥ ከእኔምበቀር ሌላ የለምና ወደ እኔ ዘወር በሉ ትድኑማላችሁ።

23፤ ቃሌ ከአፌ በጽድቅ ወጥታለች፥ አትመለስም። ጉልበት ሁሉ ለእኔ ይንበረከካል፥ ምላስምሁሉ በእኔ ይምላል ብዬ በራሴ ምያለሁ።

24፤ ስለ እኔም። በእግዚአብሔር ዘንድ ብቻ ጽድቅና ኃይል አለ፥ ወደ እርሱምሰዎች ይመጣሉ፥ በእርሱምላይ የተቈጡሁሉ ያፍራሉ።

25፤ የእስራኤልምዘር ሁሉ በእግዚአብሔር ይጸድቃሉ፥ ይመካሉምይባላል።

ምዕራፍ 46።

1፤ ቤል ተዋረደ፥ ናባውተሰባበረ፤ ጣዖቶቻቸውበእንስሳና በከብት ላይ ተጫነ ዋል፤ ሸክማቸሁ ለደካማ እንስሳ ከባድ ጫ ት ሆነ ዋል።

2፤ ተጉነ በሱ በአንድነት ትምተዋረዱ፤ ሸክመን ለማዳን አልቻሉም፥ ራሳቸውግን ተማረኩ።

3፤ እናንተ የያዕቆብ ቤት ሆይ፥ የእስራኤልምቤት ቅሬታ ሁሉ፥ ከሆድ ያነ ሣኋችሁ ከማነፀንምየ ተሸከምኋችሁ፥ ስመኝ።

4፤ እስከ ሽምገልና ድረስ እኔ ነኝ፥ እስከ ሽበትምድረስ እሸከማቸኋለሁ፤ እኔ ሠርቻለሁ እኔ ምአነ ሣለሁ፤ እኔ እሸከማለሁ እኔ ምአድናለሁ።

5፤ በማን ትመስሉኛላችሁ? ከማንስ ጋር ታስተካክሉኛላችሁ? እንመሳሰል ዘንድ ከማን ጋር ታስተያዩኛላችሁ?

6፤ ወርቁን ከኮረጆ የሚፈስሱ ብሩንምበሚዛን የሚመዝኑ እነ ርሱ አንጥረኛውን ይቀጥራሉ፥ እርሱምአምላክ አድርጎ ይሠራ ዋል፤ ለዚያምይጎነ በሱለታል ይሰግዳለትማል።

7፤ በጫንቃቸውላይ አንሥተውይሸከሙታል በስፍራውምያደርጉታል፥ በዚያምይቆማል፥ ከስፍራውምፈቀቅ አይልም፤ ሰውምወደ እርሱ ቢጮኽ አይሰማመከመከራውምአያድነ ውም።

8፤ ይህን አስቡና አልቅሱ፤ ተላላፊዎች ሆይ፥ ንስሐ ግቡ፥ ልባችሁንምመልሱ።

9፤ እኔ አምላክ ነኝና፥ ሌላምየለምና የቀድሞውን የጥንቱን ነገር አስቡ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ እንደ እኔም ያለ ማንምየለም።

10፤ በመጀመሪያ መጨረሻውን፥ ከጥንትምያልተደረገውን እነግራለሁ፤ ምክሬ ትጸናለች ፈቃዴንምሁሉ እፈጽማለሁ እላለሁ።

11፤ ከምሥራቅ ነጣቂ ወፍን፥ ከሩቅምአገር ምክሬን የሚያደርገውን ሰውእጠራዋለሁ። ተናግሬአለሁ፤ እፈጽማለሁ፤ አስቤአለሁ አደርግማለሁ።

12፤ እናንተ ከጽድቅ የራቃችሁ እልከኞች፥ ስሙኝ፤

13፤ ጽድቄን አቀርባለሁ፥ አይርቅምመድኃኒቴምአይዘገይም፤ ከጽዮን ለክብር እንዲሆን መድኃኒትን ለእስራኤል ሰጥቻለሁ።

ምዕራፍ 47።

1፤ አንቺ ድንግል የባቢሎን ልጅ ሆይ፥ ወረጂ በትቢያምላይ ተቀመጪ፤ የከለዳውያን ሴት ልጅ ሆይ፥ ከዚህ በኋላ ቅልጥፍምና ቅምጥል አትባይምና ያለ ዙፋን በሜዳት ላይ ተቀመጪ፤

2፤ ወፍጮውስደሽ ዱቄትን ፍጪ፤ መሸፈኛሽን አወጪረጅመንምልብስሽን አወልቀሽ ጭዉን፤ ባትሽን ግለጪ ወንዙን ተሻገሪ።

3፤ ኀፍረተ ሥጋሽ ይገለጣል እፍረትሽምይታያል፤ እኔ እበቀላለሁ፥ ለማንምአልራራም።

4፤ ታዳጊያችን፥ ስሙየሠራዊት ጌታእግዚአብሔር፥ የእስራኤል ቅዱስ ነው።

5፤ የከለዳውያን ሴት ልጅ ሆይ፥ ከዚህ በኋላ። የመንግሥታት እመቤት አትባይምና ዝምብለሽ ተቀመጪወደ ጨለማውስጥ ግቢ።

6፤ በሕዝቤ ላይ ተቈጥቼ ነበር ርስቴንምአረከስሁበእጅሽምአሳልፌ ሰጠኋቸው፤ ከእነርሱ ጋር ምሕረት አላደረግሽም፥ በሽማግሌዎቻቸውላይ ቀንበርሽን እጅግ አከብደሻል።

7፤ አንቺም፡ እኔ ለዘላለምእመቤት እሆናለሁ ብለሻል፤ ይህንምበልብሽ አላደረግሽምፍጻሜውንም አላሰብሽም።

8፤ አሁንምአንቺ ቅምጥል ተዘልለሽ የምትቀመጪ፤ በልብሽም፡ እኔ ነኝ ከእኔምበቀር ሌላ የለም፤ መበለትም ሆኜ አልኖርምየወላድ መካንነ ትንምአላወቅምየምትዪ ይህን ስሚ

9፤ አሁን ግን በአንድ ቀን እነዚህ ሁለት ነገሮች፥ የወላድ መካንነ ትና መበለትነ ት፥ በድንገ ት ይመጡብሻል፤ ስለ መተቶችሽ ብዛትና ስለ አስማቶችሽ ጽናት ፈጽመውይመጡብሻል።

10፤ በክፋትሽ ታምነሻል፤ የሚያየኝ የለምብለሻል፤ ጥበብሽና እውቀትሽ አታልለውሻል፥ በልብሽም፡ እኔ ነኝ ከእኔምበቀር ሌላ የለምብለሻል።

11፤ ስለዚህ ምክንያት ክፉ ነገር ይመጣብሻል፥ በምወርትሽምእንዴት እንደምታርቂውአታውቂም፤ ጉዳት ይወድቅብሻል ታስወግጅውምዘንድ አይቻልሽም፤ የሚውቂያትምጉስቁልና ድንገት ትመጣብሻለች።

12፤ ምናልባትምመጠቀምትችዪ ወይምታስደነግጪእንደ ሆነ ፥ ከአስማዞችሽና ከሕፃንነት ትሽ ጀምሪሽ ከደከምሻበት ከመተዞችሽ ብዛት ጋር ቁሚ፡

13፤ በምክርሽ ብዛት ደክመሻል፤ አሁንምየሰማይን ከዋክብት የሚቈጥሩ፥ ከዋክብትንምየሚያከቱ፥ በየ መጣቻውምየሚመጣውን ነገር የሚገሩ ተነ ሥተውከሚመጣብሽ ነገር ያድኑሽ።

14፤ እነሆ፥ እንደ እብቅ ይሆናሉ፥ እሳትምያቃጥላቸዋል ሰውነ ታቸውንምከነ በልባል ኃይል አያድኑም፤ እርሱምሰውእንደሚሞቀውፍም፡ ወይምበፊቱ ሰውእንደሚቍመጥበት እሳት ያለ አይደለም።

15፤ የደከምሻባቸውነገሮች እንዲህ ይሆኑብሻል፤ ከሕፃንነት ትሽ ጀምረውከአንቺ ጋር ይነ ግዱየነበሩ እያንዳንዳቸውወደ ስፍራቸውይሄዳሉ፥ የሚያድንሽምየለም።

ምዕራፍ 48።

1፤ እናንተ በእስራኤል ስምየተጠራችሁ ከይሁዳምውኆች የወጣችሁ፥ በእግዚአብሔር ስምየምትምሉ፥ በእውነ ት ሳይሆን በጽድቅምሳይሆን የእስራኤልን አምላክ የምትጠሩ፥

2፤ በቅድስት ከተማስምየተጠራችሁ፥ ስመምየሠራዊት ጌታእግዚአብሔር በሚል በእስራኤል አምላክ የምትደገፉ፥ የያዕቆብ ቤት ሆይ፥ ይህን ስሙ።

3፤ የቀድሞውን ነገር ከጥንት ተናግሬአለሁ፥ ከአፌምወጥቶአል አሳይቼውሚሁ፤ ድንገት አድርጌዋለሁ ተፈጽሞሜል።

4፤ አንተ እልከኛ፥ አንገትህምየብረት ጅማት፥ ግምባርህምናስ እንደሆነ አውቄአለሁ፤

5፤ ስለዚህ፥ አንተ። ጣዖቴ ይህን አድርጎአል፥ የተቀረጸውምኸሌና ቀልጦየተሠራውምኸሌ ይህን አዘዘኝ እንዳትል፥ አስቀድሜነ ግሬህ ነበር ሳይሆንምአሳይቼህ ነበር።

6፤ ሰምተሃል፤ ይህን ሁሉ ተመልከት፤ እናንተምየምትናገሩት አይደላችሁምን? የተሰወሩትን ያላወቅሃቸውንም አዲሶች ነገሮችን ከዚህ ጀምሬ አሳይቼሃለሁ።

7፤ እነርሱምአሁን እንጂ ከጥንት አልተፈጠሩም፤ አንተም። እነሆ፥ አውቄአቸዋለሁ እንዳትል ከዛሬ በፊት አልሰማሃቸውም።

8፤ አልሰማህም፥ አላወቅህም፥ ጆሮህ ከጥንት አልተከፈተችም፤ አንተ ፈጽሞወንጀለኛ እንደ ሆንህ ከማነፀንም ጀምረህ ተላላፊ ተብለህ እንደተጠራህ አውቄአለሁና።

9፤ ስለ ስሜቍጣዬን አዘገያለሁ፥ እንዳላጠፋህምስለ ምኪጋናዬ እታገሣለሁ።

10፤ እነሆ፥ አንጥሬሃለሁ ነገር ግን እንደ ብር አይደለም፤ በመከራምእቶን ፈትኜሃለሁ።

11፤ ስለ እኔ፥ ስለ ራሴ አደርገዋለሁ ስሜተነ ቅፎአልና፤ ክብሬንምለሌላ አልሰጥም።

12፤ ያዕቆብ ሆይ፥ የጠራህህምእስራኤል ሆይ፥ ስማኝ፤ እኔ ነኝ፤ እኔ ፊተኛውነኝ እኔምኋለኛውነኝ።

13፤ እጆምምድርን መሥረታለች ቀኜምሰማየትን ዘርግታለች፤ በጠራኋቸውጊዜ በአንድነት ይቆማሉ።

14፤ እናንተ ሁሉ፥ በአንድነት ተሰብስባችሁስሙ ከእነርሱ ይህን የተናገረ ማን ነው? እግዚአብሔር የወደደውፈቃዱን በባቢሎን ላይ ያደርጋል፥ ክንዱምበከለዳውያን ላይ ይሆናል።

15፤ እኔ ራሴ ተናግሬአለሁ፤ እኔ ጠርቼዋለሁ፤ አምጥቼዋለሁ፥ መንገዱምትከናወንለታለች።

16፤ ወደ እኔ ቅረቡይህንምስሙ እኔ ከጥንት ጀምሬ በስውር አልተናገርሁም፤ ከሆነ በት ዘመን ጀምሮ እኔ በዚያ ነበርሁ፥ አሁንምጌታእግዚአብሔርና መንፈሱ ልከውኛል።

17፤ ታዳጊህ፥ የእስራኤል ቅዱስ፥ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ። እኔ የሚረባህን ነገር የሚተምርህ በምትሄደባትምመንገድ የምመራህ አምላክህ እግዚአብሔር ነኝ።

18፤ ትእዛዜን ብትሰማኖሮ፥ ሰላምህ እንደ ወንዝ ጽድቅህምእንደ ባሕር ሞገድበሆነ ነበር፤

19፤ ዘርህምእንደ አሸዋ የሆድህምትወልድ እንደ ምድር ትቢያ በሆነ ነበር፥ ስማምከፊቴ ባልጠፋና ባልፈረሰ ነበር።

20፤ ከባቢሎን ወጡከከለዳውያንምከብልሉ፤ በእልልታ ድምፅ ተናገሩ ይህንምንገሩ እስከ ምድርምዳርቻ ድረስ አወሩና። እግዚአብሔር ባሪያውን ያዕቆብን ታድነታል በሉ።

21፤ በምድረ በዳ በኩል በመራቸውጊዜ አልተጠማም፤ ውኃንምከዓለቱ ወሰጥ አፈለቀላቸው፥ ዓለቱንምሰነጠቀ ውኃወምፈሰሰ።

22፤ ለክፉዎች ሰላምየላቸውምይላል እግዚአብሔር።

ምዕራፍ 49።

1፤ ደሴቶች ሆይ፥ ስሙኝ፥ እናንተምበሩቅ ያላችሁአሕዛብ፥ አድምጡ፤ እግዚአብሔር ከማኅፀን ጠርቶኛል፥ ከእናቴምሆድ ጀምሮ ስሜ አንሥቶአል፤

2፤ አፌንምእንደ ተሳለ ሰይፍ አድርጎአል፥ በእጁጥላ ሰወሮኛል፤ እንደ ተሳለ ፍላጻምአድርጎኛል፥ በሰገባውምወስጥ ሸጎኛል።

3፤ እርሱም፡ እስራኤል ሆይ፥ አንተ ባሪያዬ ነህ በአንተምእከበራለሁአለኝ።

4፤ እኔ ግን። በከንቱ ደከምሁ፥ ምንምጥቅምለሌለውና ለከንቱ ጉልበቴን ፈጀሁ፤ ፍርዴግን በእግዚአብሔር ዘንድ፥ ዋጋዬምበአምላኬ ዘንድ ነውአልሁ።

5፤ አሁንምበእግዚአብሔር ዓይን ከብሬአለሁና፥ አምላኬምኀልበት ሆኖኛልና ያዕቆብን ወደ እርሱ እንድመልስ እስራኤልንምወደ እርሱ እንድሰበስብ ባሪያ እሆን ውዘንድ ከማኅፀን ጀምሮ የሠራኝ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል።

6፤ እርሱም፡ የያዕቆብን ነገዶች እንድታነሣ ሣ ከእስራኤልምየዳኑትን እንድትመልስ ባሪያዬ ትሆን ዘንድ እጅግ ቀላል ነገር ነውና እስከ ምድር ዳር ድረስ መድኃኒት ትሆን ዘንድ ለአሕዛብ ብርሃን አድርጌ ሰጥቼሃለሁ ይላል።

7፤ የእስራኤል ታዳጊ ቅዱሱም፡ እግዚአብሔር፥ ሰዎች ለሚቁት ሕዝብምለሚጸለውለገዥዎች ባሪያ እንዲህ ይላል። ስለ ታማኙስለ እግዚአብሔር ስለ መረጠህምስለ እስራኤል ቅዱስ ነገሥት አይተውይነ ሣሉ፥ መሳፍንትምአይተውይሰግዳሉ።

8፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። በተወደደ ጊዜ ሰምቼሃለሁ፥ በመድኃኒትምቀን ረድቼሃለሁ፤ እጠበቅህማለሁ፥ ምድርንምታቀና ዘንድ፥ ወደማየ ሆኑትንምርስቶች ታወርስ ዘንድ፥

9፤ የተጋዙትንም፡ ወጡብጨለማምየተቀማጡትን። ተገለጡትል ዘንድ ቃል ኪዳን አድርጌ ለሕዝቡ ሰጥቼሃለሁ። በመንገድምላይ ይሰማራሉ፥ ማሰማርያቸውምበወና ኮረብታ ሁሉ ላይ ይሆናል።

10፤ የማይራላቸውምይመሯቸዋልና፥ በውኃምምንጮች በኩል ይነዳቸዋልና አይራቡም፡ አይጠማም፡ ትኩሳት ወይም ፀሐይ አይጐዳቸውም።

11፤ ተራሮቼንምሁሉ መንገድ አደርጋለሁ፥ ጎዳናዎቼምከፍ ከፍ ይላሉ።

12፤ እነሆ፥ እነዚህ ከሩቅ፥ እነሆም፡ እነዚህ ከሰሜንና ከምዕራብ፥ እነዚህምከሲኒምአገር ይመጣሉ።

13፤ እግዚአብሔር ሕዝቡን አጽናንቶአልና፥ ለችግረኞቹምራርቶአልና ሰማያት ሆይ፥ ዘምሩ፥ ምድር ሆይ፥ ደስ ይበልሽ ተራሮችምሆይ፥ እልል በሉ።

14፤ ጽዮን ግን። እግዚአብሔር ትቶኛል ጌታምረስቶኛል አለች።

15፤ በውኑ ሴት ከማኅፀንዋ ለተወለደውልጅእስከማዥራራ ድረስ ሕፃንዋን ትረሳ ዘንድ ትችላለችን? አዎን፥ እርስዋ ትረሳ ይሆናል፥ እኔ ግን አልረሳሽም።

16፤ እነሆ፥ እኔ በእጄመዳፍ ቀርጬሻለሁ፥ ቅጥሮችሽምሁልጊዜ በፊቴ አሉ።

17፤ ልጆችሽ ይፈጥናሉ፤ ያፈረሱሽና ያወደሙሽ ከአንቺ ዘንድ ይወጣሉ።

18፤ ዓይንሽን አንሥተሽ በዙሪያሽ ተመልከቺ፤ እነዚህ ሁሉ ተሰብስበውወደ አንቺ ይመጣሉ። እኔ ሕያውነኝና እነዚህን ሁሉ እንደ ጌጥ ትለብሻቸዋለሽ፥ እንደ ሙሽራምትጐናጸፊአቸዋለሽ፥ ይላል እግዚአብሔር።

19፤ ባድማሽና ወድማሽ ውናምየሆነ ውምድርሽ ከሚኖሩብሽ የተነሣ ዛሬ ጠባብ ትሆናለችና፥ የዋጠሽምይርቃሉና።

20፤ የወላድ መካን ከሆንሽ በኋላ የተወለዱልሽ ልጆችሽ በጆሮሽ። ስፍራ ጠበቦኛልና እቀመጥ ዘንድ ቦታ አስፊልኝ ይላሉ።

21፤ አንቺምበልብሽ፥ የወላድ መካን ሆኛለሁና፥ እኔ ምብቻዬን ተሰድጄአለሁና ተቅበዝባዥአለሁምና እነዚህን ማን ወለደልኝ? እነዚህንስ ማን አሳደጋቸው? እነሆ፥ ብቻዬን ቀርቼ ነበር፤ እነዚህስ ወዴት ነበሩ? ትያለሽ።

22፤ ጌታእግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እነሆ፥ እጄን ወደ አሕዛብ አነሣለሁ፥ ዓለሜንምወደ ወገኖች አቆማለሁ፤ ወንዶች ልጆቸሽንምበብብታቸውያጫኣቸዋል፥ ሴቶች ልጆቸሽንምበጫንቃቸውላይ ይሸከማሉቸዋል።

23፤ ነገሥትምአሳዳጊ አባቶቸሽ ይሆናሉ፥ እቴጌዎቻቸውምሞግዚቶቸሽ ይሆናሉ፤ ግምባራቸውንምወደ ምድር ዝቅ አድርገ ውይሰግዳልሻል፥ የእግርሽንምትቢያ ይልሳሉ፤ እኔምእግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቂያለሽ፥ እኔንምበመተማመን የሚበበቁ አያፍሩም።

24፤ በወኑ ብዝበዛ ከኃያል እጅ ይወሰዳልን? ወይስ የጨከኑ ምርኮኞች ያመልጣሉን?

25፤ እግዚአብሔር ግን እንዲህ ይላል። በኃያላን የተማረኩ ይወሰዳሉ፥ የጨከኞችምብዝበዛ ያመልጣል፤ ከአንቺ ጋር የሚካሉትን እጣላቸዋለሁ፥ ልጆቸሽንምአድናለሁ።

26፤ አስጨናቂዎቸሽንምሥጋቸውን አስበላቸዋለሁ፥ እንደ ጣፋጭምወይን ጠጅ ደማቸውን ጠጥተውይሰክራሉ፤ ሥጋ ለባሹምሁሉእኔ እግዚአብሔር መድኃኒትሽና ታዳጊሽ፥ የያዕቆብ ኃያል እንደ ሆንሁ ያውቃል።

ምዕራፍ 50።

1፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እናታችሁን የፈታህበት የፍቾዋ ጽሕፈት የት አለ? ወይስ እናንተን የሸጥሁ ከአበዳሪዎች ለየትኛውነወ? እነሆ፥ ስለ ኃጢኣታችሁ ተሸጣቸኋል፥ ስለ በደላችሁምእናታችሁ ተፈትታለች።

2፤ በመጣሁስ ጊዜ ሰውስለ ምን አልነበረም? በጠራሁስ ጊዜ የሚሰማስ ስለ ምን አልነበረም? መታደግ እንዳትችል እጄአጭር ሆናለችን? ወይስ ለማዳን ኃይል የለኝምን? እነሆ፥ በገሠጽሁጊዜ ባሕርን አደርቃለሁ፥ ወንዞችንምምድረ በዳ አደርጋቸዋለሁ፤ ውኃምበማጣት ዓሦቻቸውይገማሉ በጥማትምይሞታሉ።

3፤ ሰማዮትን ጥቁረት አለብሳቸዋለሁ፥ መጋረጃቸውንምማቅ አደርጋለሁ።

4፤ የደከመውን በቃል እንዴት እንደምደግፍ አውቅ ዘንድ ጌታእግዚአብሔር የተማሩትን ምላስ ሰጥቶኛል ማለዳ ማለዳ ያነቃኛል፥ እንደ ተማሪዎችምትሰማዘንድ ጆሮዬን ያነቃቃል።

5፤ ጌታእግዚአብሔር ጆሮዬን ከፍቶአል፥ እኔምዓመፀኛ አልነበርሁምወደ ኋላዬምአልተመለስሁም።

6፤ ጀርባዬን ለገራፊዎች ጉንጬንምለጡሮ ነጩች ሰጠሁ፥ ፊቴንምከውርደትና ከትፋት አልመለስሁም።

7፤ ጌታእግዚአብሔር ይረዳኛልና ስለዚህ አልታወክሁም፤ ስለዚህምፊቴን እንደ ባልጩት ድንጋይ አድርጌዋለሁ፥ እንዳላፍርምአውቃለሁ።

8፤ የሚጸድቀኝ ቅርብነወ፤ ከእኔስ ጋር የሚከራከር ማን ነው? በአንድነት እንቁምኝ፤ የሚከራከረኝ ማን ነው? ወደ እኔ ይቅረብ።

9፤ እነሆ፥ ጌታእግዚአብሔር ይረዳኛል፤ ማን ይፈርድብኛል? እነሆ፥ ሁሉእንደ ልብስ ያረጃሉ ብልም ይበላቸዋል።

10፤ ከእናንተ እግዚአብሔርን የሚፈራ፥ የባሪያውንምቃል የሚሰማ በጨለማምየሚሄድ፥ ብርሃንምየሌለው፥ ነገር ግን በእግዚአብሔር ስምየሚታመን፥ በአምላኩምየሚደገፍ ማን ነው?

11፤ እነ ሆ፥ እሳት የ ምታነ ድዱ የ እሳትን ምወላፈን የ ምትታጠቁ ሁላችሁ፥ በ እሳታችሁ ነ በልባል ባነ ደዳችሁትም ወላፈን ሂዱ፤ ይህ ከእጄ ይሆንባችኋል፤ በ ኀዘን ትተኛላችሁ።

ምዕራፍ 51።

1፤ እናንተ ጽድቅን የ ምትከተሉ እግዚአብሔርን ምየ ምትሹ፥ ስሙኝ፤ ከእርሱ የ ተቈረጣቸሁበትን ድንጋይ ከእርሱም የ ተቈፈራቸሁበትን ጕድጓድ ተመልከቱ።

2፤ ወደ አባታችሁ ወደ አብርሃም፥ ወደ ወለደቻቸሁም ወደ ሳራ ተመልከቱ፤ አንድ ብቻውን በሆነ ጊዜ ጠራሁት፥ ባረክሁትም አበዛሁትም።

3፤ እግዚአብሔር ምጽዮንን ያጽናናል፤ በእርስዋም ባድማየ ሆነ ውን ሁሉ ያጽናናል፥ ምድረ በዳዋንም እንደ ዔደን በረሀዋንም እንደ እግዚአብሔር ገነት ያደርጋል፤ ደስታና ተድላ ምስጋናና የ ዝሜሬ ድምፅ ይገኝበታል።

4፤ ወገኔ ሆይ፥ አድምጠኝ፤ ሕዝቤ ሆይ፥ ስሙኝ፤ ሕግ ከእኔ ይወጣልና ፍርዴም ለአሕዛብ ብርሃን ይሆናልና።

5፤ ጽድቄ ፈጥኖ ቀርቦአል፥ ማዳኔ ምወጥቶአል፥ ክንዴም በአሕዛብ ላይ ይፈርዳል፤ ደሴቶች እኔን በመተማመን ይጠበቃሉ፥ በክንዴም ይታመናሉ።

6፤ ዓይናችሁን ወደ ሰማይ አንሡ፥ ወደ ታችም ወደ ምድር ተመልከቱ፤ ሰማያት እንደ ጢስ በንነ ውይጠፉሉ፥ ምድርም እንደ ልብስ ታረጃለች፥ የ ሚኖሩባትም እንዲሁ ይሞታሉ፤ ማዳኔ ግን ለዘላለም ይሆናል፥ ጽድቄም አይፈርስም።

7፤ ጽድቅን የ ምታውቁ ሕዜ ም በልባችሁ ያለ ሕዝብ ሆይ፥ ስሙኝ፤ የ ሰውን ተግዳሮት አትፍሩ፥ በስድባቸውም አትደንግጡ።

8፤ እንደ ልብስ ምብል ይበላቸዋል፥ እንደ በግ ጠቦርምትል ይበላቸዋል፤ ጽድቄ ግን ለዘላለም ማዳኔ ም ለትወልድ ሁሉ ይሆናል።

9፤ የ እግዚአብሔር ክንድ ሆይ፥ ተነ ሥ፥ ተነ ሥ፥ ኃይልን ምልበስ፤ በቀድሞው ወራትና በጥንቱ ዘመን በነ በረው ትወልድ እንደ ሆነ ውተነ ሥ። ረዓብን የ ቈራረጥህ ዘንዶውን ምየ ወጋህ አንተ አይደለህምን?

10፤ ባሕሩንና የ ታላቁን ጥልቅ ውኃ ያደረቅኸው፥ የ ዳኑትም ይሻገሩ ዘንድ ጠሊቁን ባሕር መንገድ ያደረግህ አንተ አይደለህምን?

11፤ እግዚአብሔር ምየ ተቤዣቸውይመለሳሉ ወደ ጽዮንም ይመጣሉ፤ የ ዘላለምም ደስታ በራሳቸውላይ ይሆናል፤ ደስታንና ተድላን ያገኛሉ፥ ኀዘንና ልቅሶም ይሸሻል።

12፤ የ ሚጽናናችሁ እኔ ነኝ፥ እኔ ነኝ፤ የ ሚሞተውን ሰውእንደ ሣር ምየ ሚከወልገ ውን የ ሰውልጅ ትፈራ ዘንድ አንተ ማን ነህ?

13፤ ሰማያትን ምየ ዘረጋውምድርን ምየ መሠረተውን ፈጣሪህን እግዚአብሔርን ረስተሃል፤ ያጠፉ ዘንድ ባዘጋጀ ጊዜ ከአስጨናቂውቀጣየ ተነ ሣ ሁልጊዜ ቀኑን ሁሉ ፈርተሃል፤ የ አስጨናቂውቀጣየ ት አለ?

14፤ ምርኮኛ ፈጥኖ ይፈታል፤ አይሞትምወደ ጕድጓድም አይወርድም፥ እንጀራም አይጐድልበትም።

15፤ ሞጻምእንዲተምምባሕርን የሜወጥ አምላከህ እግዚአብሔር እኔ ነኝ፥ ስሜምየ ሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ነው።

16፤ ሰሞትን እዘረጋ ዘንድ ምድርንምእመሠርት ዘንድ፥ ጽዮንንም፡ አንቺ ሕዝቤ ነሽ እል ዘንድ ቃሌን በአፍህ አድርጌአለሁ፥ በእጀምጥላ ጋርጀሃለሁ።

17፤ ከእግዚአብሔር እጅየ ቀጣውን ጽዋ የጠጣሽ ኢያሩሳሌምሆይ፥ ንቂ፥ ንቂ፥ ቁሚ የሚንገደግድን ዋንጫ ጠጥተሻል ጨልጠሽውሚል።

18፤ ከወለደቻቸውልጆች ሁሉ የሚሞት የለም፡ ካሳደገ ቻቸውምልጆች ሁሉ እጅዋን የሚይዝ የለም።

19፤ እነዚህ ሀለት ነገሮች ሆነ ውሸል፥ ማነስ ያስተዛዝንሻል? መፈታትና ጥፋት ራበና ሰይፍ ናቸው፤ እንዴትስ አድርጌ አጽናናሻለሁ?

20፤ ልጆቸሽ ዝለዋል፤ በወጥመድ እንደተያዘ ሚዳቋ በአደባባይ ሁሉ ራስ ላይ ተኝተዋል፤ በእግዚአብሔር ቀጣኩ በአምላከሽ ተግሣጽ ተሞልተዋል።

21፤ ስለዚህምያለ ወይን ጠጅ የሰከርሽ አንቺ ችግረኛ፥ ይህን ስሚ

22፤ ስለ ወገኑ የሚሞገት አምላክሽ ጌታሽ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እነሆ፥ የሚንገደግድን ጽዋ የቀጣዬንምዋንጫከእጅሽ ወስጃለሁ፤ ደግሞሽምከእንግዲህ ወዲህ አትጠጪውም፡

23፤ ነፍስሽንም፡ እንሻገር ዘንድ ዝቅ በዪ በሚሉአት በአስጨቂዎቻሽ እጅ አኖረዋለሁ፤ ጀርባሽንም ለሚሻገሩት እንደ ሜዳትና እንደ መንገድ አደረግሽላቸው።

ምዕራፍ 52።

1፤ ጽዮን ሆይ፥ ተነሺ፥ ተነሺ፥ ኃይልሽን ልበሺ፤ ቅድስቲቱ ከተማኢያሩሳሌምሆይ፥ ያልተገረዘና ርኩስ ከእንግዲህ ወዲህ አይገባብሽምና ጌጠኛ ልብስሽን ልበሺ።

2፤ ኢያሩሳሌምሆይ፥ ትቢያን አራግፊ፤ ተነሺ፥ ተቀመጪ፤ ምርኮኛይቱየጽዮን ልጅ ሆይ፥ የአንገትሽን እስራት ፍቺ።

3፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። በከንቱ ተሸጣቸሁነበር፥ ያለ ገንዘብምትቤዣላችሁ።

4፤ ጌታእግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ወገኔ በዚያ እንግዳ ሆኖ ይቀመጥ ዘንድ አስቀድሞወደ ግብጽ ወረደ፥ አሦርምያለ ምክንያት በደለው።

5፤ ወገኔ በከንቱ ተወስዶአልና አሁን ከዚህ ምን አለኝ? ይላል እግዚአብሔር፤ የሚዘአቸውይፎክሩ፥ ይላል እግዚአብሔር፥ ስሜምሁልጊዜ ቀኑን ሁሉ ይሰደባል።

6፤ ስለዚህ ወገኔ ስሜ ያውቃል፥ ስለዚህምየምገር እኔ እንደ ሆንሁበዚያ ቀን ያውቃሉ፤ እነሆ፥ እኔ ነኝ።

7፤ የምክራች የሜገር፥ ሰላምንምየሚወራ፥ የሚልካምንምወሬ የምክራች የሜገር፥ መድኃኒትንም የሚወራ፥ ጽዮንንምሁ አምላክሽ ነግሦአል የሚል ሰውእግሩ በተራሮች ላይ እጅግ ያሚ ነው።

8፤ እነሆ፥ ጉብኞችሽ ጮኽዋል፤ እግዚአብሔር ወደ ጽዮን በተመለሰ ጊዜ ዓይን በዓይን ይተያያሉና ደምማ ቸወን ያነሣሉ፥ በአንድነ ትምይዘምራሉ።

9፤ እናንተ የኢያሩሳሌምፍርስራሾች ሆይ፥ እግዚአብሔር ሕዝቡን አጽናንቶአልና፥ ኢያሩሳሌምንምታድን አልና ደስ ይበላችሁ፥ በአንድነ ትምዘምሩ።

10፤ እግዚአብሔር የተቀደሰወን ክንዱን በአሕዛብ ሁሉ ፊት ገልጦአል፥ በምድር ዳርቻ የሚኖሩትምሁሉ የአምላካችንን መድኃኒት ያያሉ።

11፤ እናንተ የእግዚአብሔር ዕቃየ ምትሸከመሆይ፥ እልፍ በሉ፥ እልፍ በሉ፥ ከዚያ ወጡ፥ ርኩስን ነገር አትንኩ፥ ከመካከልዋ ወጡ፥ ንጹሐን ሁኑ።

12፤ እግዚአብሔር ይቀድማቸኋልና፥ የእስራኤልምአምላክ ይከተላችኋልና በችኮላ አትወጡምበመኰብለልም አትሄዱምና።

13፤ እነሆ፥ ባሪያዬ በሚተዋል ያደርጋል፤ ይከብራል ከፍ ከፍምይላል፥ እጅግ ታላቅምይሆናል።

14፤ ፊቱ ከሰዎች ሁሉ ይልቅ፥ መልኩምከሰዎች ልጆች ይልቅ ተጐሳቁሎአልና ብዙ ሰዎች ስለ አንተ እንደ ተደነቁ፥ እንዲሁ ብዙ አሕዛብን ያስደንቃል፤

15፤ ያልተነገረላቸወንምያያሉና፥ ያልሰሙትንምያስተውላሉና ነገሥታት ስለ እርሱ አፋቸወን ይዘጋሉ።

ምዕራፍ 53።

1፤ የሰማ ወን ነገር ማን አምኖአል? የእግዚአብሔርስ ክንድ ለማን ተገልጦአል?

2፤ በፊቱ እንደ ቡቃያ ከደረቅምመሬት እንደ ሥር አድጎአል። መልክና ወበት የለወም፥ ባየነ ወምጊዜ እንወድደውዘንድ ደምግባት የለወም፥

3፤ የተናቀ ከሰወምየተጠላ፥ የሕሙምሰውደዌንምየሚያወቅ ነው፤ ሰወምፊቱን እንደሚሰወርበት የተናቀ ነው፥ እኛምአላከበርነ ወም።

4፤ በእውነ ት ደዌያችንን ተቀበለ ሕመማችንንምተሸክሞአል፤ እኛ ግን እንደ ተመታ በእግዚአብሔርምእንደ ተቀሠፈ እንደ ተቸገረምቈጠርነ ው።

5፤ እርሱ ግን ስለ መተላለፋችን ቈሰለ፥ ስለ በደላችንምደቀቀ፤ የደኅንነ ታችንምተግሣጽ በእርሱ ላይ ነበረ፥ በእርሱምቀሰል እኛ ተፈወስን።

6፤ እኛ ሁላችን እንደ በጎች ተቅበዝብዘን ጠፉን፤ ከእኛ እያንዳንዱወደ ገዛ መንገዱአዘነ በለ፤ እግዚአብሔርምየሁላችንን በደል በእርሱ ላይ አኖረ።

7፤ ተጨቈቀ ተሣቀየ ምአፉንምአልከፈተም፤ ለመታረድ እንደሚ ዳ ጠቦት፥ በሸላቶቹምፊት ዝምእንደሚል በግ፥ እንዲሁ አፉን አልከፈተም።

8፤ በሚከጨቈቅና በፍርድ ተወሰደ፤ ስለ ሕዝቤ ኃጢኣት ተመትቶ ከሕያዋን ምድር እንደ ተወገ ደ ከትወልዱ ማን አስተዋለ?

9፤ ከክፉዎችምጋር መቃብሩን አደረጉ፥ ከባለጠ ችምጋር በሞቱ ሆኖምግፍን አላደረገ ምነ በር፥ በአፉም ተንኮል አልተገ ንበትምነ በር።

10፤ እግዚአብሔርምበደዌ ያደቅቀውዘንድ ፈከደ፤ ነ ፍሱን ስለ ኃጢኣት መሥዋዕ ት ካደረገ በኋላ ዘሩን ያያል፥ ዕድሜውምይረዝማል፥ የእግዚአብሔርምፈቃድ በእጁ ይከና ወናል።

11፤ ከነ ፍሱ ደካምብርሃን ያያል ደስምይለዋል፤ ጻድቅ ባሪያዬምበእወቀቱ ብዙ ሰዎችን ያጸድቃል፥ ኃጢኣታቸውን ይሰከማል።

12፤ ስለዚህምእርሱ ብዙዎችን ይወርሳል፥ ከኃያላንምጋር ምርኮን ይከፋፈላል፤ ነ ፍሱን ለሞት አሳልፎ ሰጥቶአልና፥ ከዓመ ፀኞችምጋር ተቈጥሮአልና፤ እርሱ ግን የ ብዙ ሰዎችን ኃጢኣት ተሸከመ ስለ ዓመ ፀኞችም ማለደ።

ምዕ ራፍ 54።

1፤ አንቺ ያልወለድሽ መካን ሆይ፥ ዘምሪ፤ አንቺ ያላ ማኮሽ ሆይ፥ እልል በዪ፥ ጩኺም፤ ባል ካላ ት ይልቅ ፊት የ ሆነ ቺቱ ልጆች በዝተዋልና፥ ይላል እግዚአብሔር።

2፤ የ ድንኳንሽን ስፍራ አስፊ፥ መጋረጃዎችሽንም ይዘርጉ፤ አትቈጥቢ፤ አውታሮችሽን አስረዝሚካስማችሽንም አጽኚ።

3፤ በቀኝና በግራ ትሰፋፊያለሽና፥ ዘርሽምአሕዛብን ይወርሳልና፥ የ ፈረሱትንምከተሞች መኖሪያ ያደርጋልና።

4፤ አታፍሪምና አትፍሪ፤ አተዋረጂምና አትደንግጪ፤ የ ሕፃ ንነ ትሽንምእፍረት ትረሺዋለሽ፥ የ ማለትነ ትሽንምስድብ ከእንግዲህ ወዲህ አታስቢምና።

5፤ ፈጣሪሽ ባልሽ ነ ው፥ ስሙም የ ሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ነ ው፤ የ እስራኤልምቅዱስ ታዳጊሽ ነ ው፥ እርሱም የ ምድር ሁሉ አምላክ ይባላል።

6፤ እግዚአብሔር እንደ ተተወችና እንደ ተበሳጨ በልጅነ ትዋምእንደ ተጣለች ሚስት ጠርቶሻል፥ ይላል አምላክሽ።

7፤ ጥቂት ጊዜ ተወሁሽ፥ በታላቅምምሕረት እሰበስብሻለሁ።

8፤ በጥቂት ቀጣለቅጽበት ዓይን ፊቴን ከአንቺ ሰወርሁ፥ በዘላለምምሕርነ ት እምርሻለሁ፥ ይላል ታዳጊሽ እግዚአብሔር።

9፤ ይህ ለእኔ እንደ ኖኅ ውኃ ነ ው፤ የ ኖኅ ውኃ ደግሞ በምድር ላይ እንዳያልፍ እንደ ማልሁ፥ እንዲሁ አንቺን እንዳልቈጣእንዳልዘልፍሽም ምያለሁ።

10፤ ተራሮች ይፈልሳሉ፥ ኮረብቶችም ይወገዳሉ፤ ቸርነ ቴ ግን ከአንቺ ዘንድ አይፈልስም የ ሰላ ሜም ቃል ኪዳን አይወገ ድም፥ ይላል ማዘሪሽ እግዚአብሔር።

11፤ አንቺ የ ተቸገ ርሽ በ ዐ ወል ነ ፋስም የ ተና ወጥሽ ያልተጽና ናሽም፥ እነ ሆ፥ ደን ጋዮችሽን ሽላልሜ እገ ነ ባለሁ፥ በሰን ፔርም እመሠ ርትሻለሁ።

12፤ የ ግን ብሽን ም ዦልላት በቀይ ዕ ንቁ፥ በሮችሽን ም በ ሜ ብረ ቀርቅ ዕ ንቁ፥ ዳር ቻሽን ም ሁሉ በከበሩ ደን ጋዮች እ ሠራለሁ።

13፤ ልጆችሽም ሁሉ ከእግዚአብሔር የ ተ ሙ ይሆና ሉ፥ የ ልጆችሽም ሰላ ም ብዙ ይሆና ል።

14፤ በጽድቅ ትታ ነ ጺያለሽ፤ ከግፍ ራቂ፥ አትፈ ሪ ም ሜ፥ ደን ጋጠ ሜ ም ወደ አንቺ አትቀር ብ ሜ።

15፤ እነ ሆ፥ ይሰበሰ ባሉ፥ ነ ገ ር ግን ከእኔ ዘንድ አይሆን ም፤ በአንቺ ም ላይ የ ሚ ከበሰ ቡ ሁሉ ከአንቺ የ ተነ ሣ ይወድ ቃሉ።

16፤ እነ ሆ፥ ፍ መ ን በ መና ፍ የ ሜ ና ፋ ለ ሥ ራ ው ም መ ሣ ሪ ያ የ ሜ ው ጣ ብረ ት ሠ ሪ ን እኔ ፈ ጥሬ አለ ሁ፤ የ ሜ ፈ ር ሰ ው ን ም እን ዲ ያ ጠ ፉ ፈ ጥሬ አለ ሁ።

17፤ በአንቺ ላይ የ ተ ሠ ራ መ ሣ ሪ ያ ሁሉ አይከ ና ወን ም፤ በፍ ር ድ ም በ ሚ ሣ ሸ ሽ ም ላ ስ ሁሉ ትፈ ር ጂ በ ታ ለ ሽ። የ እግዚአብሔር ባ ሪ ያ ዎች ር ስት ይህ ነ ው፥ ጽድ ቃ ቸ ው ም ከእኔ ዘንድ ነ ው፥ ይላል እግዚአብሔር።

ም ዕ ራ ፍ 55።

1፤ እና ን ተ የ ተ ጠ ማ ች ሁ ሁሉ፥ ወደ ውኃ ኑ፥ ገ ን ዘ ብ ም የ ሌ ላ ች ሁ ኑ ና ግዙ ብሉ ም ፤ ኑ ያ ለ ገ ን ዘ ብ ም ያ ለ ዋ ጋ ም የ ወይን ጠጅ ና ወ ተ ት ግዙ።

2፤ ገ ን ዘ ብ ን እን ጀ ራ ላ ይ ደ ለ፥ የ ደ ካ ማ ች ሁ ን ም ዋ ጋ ለ ሜ ጠ ግ ብ ነ ገ ር ለ ም ን ትመ ዘ ና ላ ች ሁ? አ ድ ም ጭ ች፥ በ ረ ከ ት ን ም ብ ሉ፥ ሰ ው ነ ታ ች ሁ ም በ ፋ ማ ደ ስ ይ በ ለ ው።

3፤ ጆ ሮ አ ች ሁ ን አ ዘ ን ብ ሉ ወደ እኔ ም ቅ ረ ቡ፤ ስ መ ሰ ው ነ ታ ች ሁ ም በ ሕ ይ ወ ት ት ኖ ራ ለ ች፤ የ ታ መ ነ ች ይ ቱ ን የ ዳ ዊ ት ን ም ሕ ረ ት፥ የ ዘ ላ ለ ም ን ቃል ኪ ዳ ን ከ እ ና ን ተ ጋ ር አ ደ ር ጋ ለ ሁ።

4፤ እነ ሆ፥ ለ አ ሕ ዝ ብ ም ሰ ክ ር፥ ለ መ ን ኖ ች ም አ ለ ቃ ና አ ዛ ዥ እ ን ዲ ሆ ን ሰ ጥ ቼ ዋ ለ ሁ።

5፤ እነ ሆ፥ የ ሜ ታ ወ ቀ ህ ን ሕ ዝ ብ ት ጠ ራ ለ ህ፥ የ እ ስ ራ ኤ ል ም ቅ ዱ ስ አ ክ ብ ሮ ሃ ል ና ስ ለ አ ም ላ ክ ህ ስ ለ እግዚአብሔር የ ሜ ያ ወ ቁ ህ ሕ ዝ ብ ወደ አ ን ተ ይ ሮ ጣ ሉ።

6፤ እግዚአብሔር በ ሚ ኝ በት ጊ ዜ ፈ ል ጉ ት፥ ቀ ር ቦ ም ሳ ለ ጥ ሩ ት፤

7፤ ክ ፉ ሰ ው ሜ ን ገ ዱ ን በ ደ ለ ኛ ም አ ሳ ቡ ን ይ ተ ው፤ ወደ እግዚአብሔር ም ይ መ ለ ስ እ ር ሱ ም ይ ም ረ ዋ ል፥ ይ ቅ ር ታ ው ም ብ ዙ ነ ው ና ወደ አ ም ላ ካ ች ን ይ መ ለ ስ።

8፤ አሳቤ እንደ አሳባችሁ መንገዳችሁም እንደ መንገዴ አይደለምና ይላል እግዚአብሔር።

9፤ ሰማይ ከምድር ከፍ እንደሚል፥ እንዲሁ መንገዴ ከመንገዳችሁ አሳቤም ከአሳባችሁ ከፍ ያለ ነው።

10፤ ዝናብና በረዶ ከሰማይ እንደሚወርድ፥ ምድርን እንደሚያረካት፥ ታብቅልና ታፈራም ዘንድ እንደሚያደርጋት፥ ዘርንም ለሚዘራ እንጀራንም ለሚላ እንደሚሆ እንጂ ወደ ሰማይ እንደሚመለስ፥

11፤ ከአፌ የሚወጣ ቃሌ እንዲሁ ይሆናል፤ የምሻውን ያደርጋል የላክሁትንም ይፈጽማል እንጂ ወደ እኔ በከንቱ አይመለስም።

12፤ እናንተም በደስታ ትወጣላችሁ በሰላምም ትሸኛላችሁ፤ ተራሮችና ኮረብቶች በፊታችሁ እልልታ ያደርጋሉ፥ የሜዳም ዛፎች ሁሉ ያጨበጭባሉ።

13፤ በእሾህ ምፋንታ ጥድ በኩርንችት ምፋንታ ባርሰነት ይበቅላል፤ ለእግዚአብሔር መታሰቢያን ለዘላለም የማይጠፋ፥ ምልክት ይሆናል።

ምዕራፍ 56።

1፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ማዳኔ ሊመጣ ጽድቄም ሊገለጥ ቀርቦአልና ፍርድን ጠብቁ ጽድቅንም አድርጉ።

2፤ ይህን የሚያደርግ ሰው ይህንንም የሚይዝ የሰውልጅ፥ እንዳያረክሰውሰንበትንም የሚጠብቅ እጁንም ክፋት ከማድረግ የሚጠብቅ ብፁዕ ነው።

3፤ ወደ እግዚአብሔርም የተጠጋ መጻተኛ። በእውነት እግዚአብሔር ከሕዝቡ ይለየኛል አይበል፤ ጃንደረባም፡ እነሆ፥ እኔ ደረቅ ዛፍ ነኝ አይበል።

4፤ እግዚአብሔር ሰንበቴን ስለሚጠብቁ ደስ የሚሰኘኝንም ነገር ስለሚመርጡ ቃል ኪዳኔንም ስለሚይዙ ጃንደረቦች እንዲህ ይላልና።

5፤ በቤቴና በቅጥሬ ወስጥ ከወንዶችና ከሴቶች ልጆች ይልቅ የሚልጥ መታሰቢያና ስምእሰጣቸዋለሁ፤ የማይጠፋም የዘላለምስምእሰጣቸዋለሁ።

6፤ ያገለግሉት ዘንድ የእግዚአብሔርንም ስምይወድዱ ዘንድ ባሪያዎቹም ይሆኑ ዘንድ ወደ እግዚአብሔር የሚጡትንም መጻተኞች፥ እንዳያረክሱት ሰንበትን የሚጠበቁትን ቃል ኪዳኔንም የሚይዙትን ሁሉ፥

7፤ ወደ ተቀደሰ ተራራዬ አመጣቸዋለሁ፥ በጸሎቴም ቤት ደስ አሰኛቸዋለሁ፤ ቤቴ ለአሕዛብ ሁሉ የሚሆን የጸሎት ቤት ይባላልና የሚቃጠለውን መሥዋዕታቸውንና ሌላ መሥዋዕታቸውን በመሠዊያዬ ላይ እቀበላለሁ።

8፤ ከእስራኤል የተበተኑትን የሚበስብ ጌታ እግዚአብሔር። ወደ ተሰበሰቡት ዘንድ ሌሎችን እሰበስባለታለሁ ይላል።

9፤ እናንተ የምድረ በዳ አራዊት ሁሉ፥ እናንተምየዱር አራዊት ሁሉ፥ ትበሉ ዘንድ ቅረቡ።

10፤ ጉበኞቹ ዕውሮች ናቸው፥ ሁሉ ያለ እውቀት ናቸው፤ ሁሉምዲዳ የሆኑ ወሾች ናቸውይጮኽም ዘንድ አይችሉም፤ ሕልምን ያልማሉ፤ ይተኛሉ፤ ማንቀላፋትንም ይወድዳሉ።

11፤ መበል ወዳጆች ከቶ የሚጠባቡ ወሮች ናቸው፥ እነ ርሱም ያስተወሉ ዘንድ የሚችሉ እረኞች ናቸው፤ ሁሉ ወደ መንገዳቸው፥ ከፊተኛውእስከ ኋለኛውድረስ ሁሉ፥ እያንዳንዳቸውወደ ጥቅማቸውዘወር ብለዋል።

12፤ ኑ የወይን ጠጅ እንወሰድ፥ በሚያሰክርምሣጥ እንርካ፤ ዛሬምእንደ ሆነ እንዲሁ ነገ ይሆናል፥ ከዛሬም ይልቅ እጅግ ይበልጣል ይላሉ።

ምዕራፍ 57።

1፤ ጻድቅ ይሞታል፥ በልቡምነገሩን የሚኖር የለም፤ ምሕረተኞችም ይወገዳሉ፥ ጽድቅምከክፋት ፊት እንደ ተወገደ ማንምአያስተውልምሥ።

2፤ ወደ ሰላምይገባል፤ በቅንነት የሄደ በአልጋውላይ ያርፋል።

3፤ እናንተ የአስማተኛይቱ ልጆች፥ የአመንዝራውና የጋለሞታይቱ ዘር፥ ወደዚህ ቅረቡ።

4፤ በማን ታላገጣላችሁ? በማንስ ላይ አፋችሁን ታላቅቃላችሁ? ምላሳችሁንስ በማን ላይ ታስረዝማላችሁ?

5፤ እናንተ በአድባር ዛፎች መካከል በለመለመምዛፍ ሁሉ በታች በፍትወት የምትቃጠሉ፥ እናንተምበሸለቆች ወስጥ በዓለትምስንጣቂዎች በታች ሕፃናትን የምታርዱ፥ የዓመፅ ልጆችና የሐሰት ዘር አይደላችሁምን?

6፤ በሸለቆውወስጥ ያሉየለዘቡድንጋዮች እድል ፈንታሽ ናቸው፥ እነ ርሱምዕጣሽ ናቸው፤ ለእነ ርሱምየሚጥ ቀፎባን አፍስሰሻል፥ የእህልንምቀፎባን አቅርበሻል። እንግዲህ በዚህ ነገር አልቈጣምን?

7፤ ከፍ ባለውምበረዘመመምተራራ ላይ መኝታሽን አደረግሽ፥ መሥዋዕትንምትሠዊ ዘንድ ወደዚያ ወጣሽ።

8፤ ከመዝጊያውና ከመቃኑ በኋላ መታሰቢያሽን አደረግሽ፤ እኔን ትተሽ ለሌላ ተገልጠሽል፥ ወጥተሽ መኝታሽን አስፍተሻል፤ ቃል ኪዳንምተጋባሻቸው፥ ባየ ሽበትምስፍራ ሁሉ መኝታቸውን ወደድሽ።

9፤ ዘይትምይዘሽ ወደ ንጉሥሄድሽ፥ ሽቱሽንምአበዛሽ፥ መልእክተኞችሽንምወደ ሩቅ ላክሽ፥ እስከ ሲኦልም ድረስ ተዋረድሽ።

10፤ በመንገድሽምብዛት ደክምሻ፥ ነገር ግን። ተስፋ የለምአላልሽም፤ የጕልበትን መታደስ አገኘሽ፥ ስለዚህምአልዛልሽም።

11፤ ሐሰትን የተናገርሽውእኔንምያላሰብሽውበልብሽምነገሩን ያላኖርሽውማንን ሰግተሽ ነው? ማንስ ፈርተሽ ነው? እኔ ብዙ ጊዜ ዝምአልሁ፥ አንቺምአልፈራሽም።

12፤ እኔ ጽድቅሽን እናገራለሁ፥ ሥራሽምአይረባሽም።

13፤ ወደ አንቺ የሰበሰብሻቸውበፈቀሽ ጊዜ ይታደጉሽ፤ ንፋስ ግን ይወስዳቸዋል ሽወሽወታምሁሉን ያስወግዳቸዋል። በእኔ የታመነ ግን ምድሪቱን ይገዛል፥ የተቀደሰውንምተራራዬን ይወርሳል።

14፤ እርሱም። ጥረጉ፥ መንገድን አዘጋጁ፥ ከሕዝቤምመንገድዕንቅፋትን አውጡይላል።

15፤ ለዘላለምየሚር ስመቅዱስ የሆነ ፥ ከፍ ያለውልዐል እንዲህ ይላል። የተዋረዳትን ሰዎች መንፈስ ሕያውአደርግ ዘንድ፥ የተቀጠቀጠውንምልብሕያውአደርግ ዘንድ፥ የተቀጠቀጠ የተዋረደ መንፈስ ካለውጋር በከፍታና በተቀደሰ ስፍራ እቀመጣለሁ።

16፤ መንፈስምየፈጠርሁትምነ ፍስ ከፊቴ እንዳይዝል ለዘላለምአልጣላም፥ ሁልጊዜምአልቈጣም።

17፤ ስለ ኃጢኣቱ ጥቂት ጊዜ ተቈጥቼ ቀሠፍሁት፥ ፊቴን ሰወሬ ተቈጣሁ፤ እርሱምበልቡ መንገድ እያፈገፈገ ሄደ።

18፤ መንገዱን አይቻለሁ እፈወሰውማለሁ፥ እመራውማለሁ፥ ለእርሱና ስለ እርሱምለሚያለቅሱ መጽናናትን እመልሳለሁ።

19፤ የከንፈሮችን ፍሬ እፈጥራለሁ፤ በሩቅምበቅርብምላለውሰላምሰላምይሁን ፥ እፈወሰውማለሁ፥ ይላል እግዚአብሔር።

20፤ ክፉዎች ግን እንደሚቀሳቀስ ባሕር ናቸው፤ ጸጥ ይል ዘንድ አይችልምና ፥ ውኆቹምጭቃና ጉድፍ ያወጣሉና።

21፤ ለክፉዎች ሰላምየላቸውምይላል አምላኬ።

ምዕራፍ 58።

1፤ በኃይልህ ጩኽ፥ አትቈጥብ፥ ድምፅህን እንደ መለከት አንሣ፥ ለሕዝቤ መተላለፋቸውን ለያዕቆብ ቤትም ኃጢኣታቸውን ንገር።

2፤ ነገር ግን ዕለት ዕለት ይሹኛል መንገዴንምያውቁ ዘንድ ይወድዳሉ፤ ጽድቅን እንዳደረጉ የአምላካቸውንም ፍርድ እንዳልተዉሕዝብእወነ ተኛውን ፍርድ ይለምኑኛል፥ ወደ እግዚአብሔርምለመቅረብ ይወድዳሉ።

3፤ ስለ ምን ጾምን ፥ አንተምአልተመለከትሽንም? ሰውነ ታቸንንስ ስለ ምን አዋረድን ፥ አንተምአላወቅህም? ይላሉ። እነ ሆ፥ በጾማቸሁ ቀን ፈቃዳችሁን ታደርጋላችሁ፥ ሠራተኞቻቸሁንምሁሉ ታስጨንቃላችሁ።

4፤ እነ ሆ፥ ለጥልና ለከርከር ትጾማላችሁ በግፍ ጡጫም ትመታላችሁ፤ ድምፃችሁንምወደ ላይ ታሰሙዘንድ ዛሬ እንደምትጾሙት አትጾሙም።

5፤ እኔ የመረጥሁት ጾምይህ ነውን? ሰውስ ነፍሱን የሚዋርደውእንደዚህ ባለ ቀን ነውን? በውኑ ራሱን እንደ እንግጫዝቅ ያደርግ ዘንድ ማቅንና አመድንምበበታቹ ያነ ጥፍ ዘንድ ነውን? በውኑ ይህን ጾም በእግዚአብሔርምዘንድየ ተወደደ ቀን ትለዋለህን?

6፤ እኔስ የመረጥሁት ጾምይህ አይደለምን? የበደልን እስራት ትፈቱ ዘንድ፥ የቀንበርንስ ጠፍር ትለቅቁ ዘንድ፥ የተገፉትንስ አርነ ት ትሰድዱ ዘንድ፥ ቀንበሩንስ ሁሉ ትሰብሩ ዘንድ አይደለምን?

7፤ እንጀራህንስ ለተራብ ትቈርስ ዘንድ፥ ስደተኞቹን ደሆች ወደ ቤትህ ታገባ ዘንድ፥ የተራቈተውንስ ብታይ ታለብሰውዘንድ፥ ከሥጋ ዘምድህ እንዳትሸሸግ አይደለምን?

8፤ የዚያን ጊዜ ብርሃንህ እንደ ንጋት ይበራል፥ ፈወስህምፈጥኖ ይበቅላል፥ ጽድቅህምበፊትህ ይሄዳል፥ የእግዚአብሔርምክብር በኋላህ ሆኖ ይጠበቅሃል።

9፤ የዚያን ጊዜ ትጠራለህ እግዚአብሔርምይሰማል፤ ትጮኻለህ እርሱም፡ እነ ሆኝ ይላል። ከመካከልህ ቀንበርን ብታርቅ፥ ጣትህንምመጥቀስ ብትተው፥

10፤ ባታንጉራጕርም፡ ነፍስህንምለተራበ ብታፈስስ፥ የተጨቈቀውንምነ ፍስ ብታጠግብ፥ ብርሃንህ በጨለማ ይወጣል ጨለማህምእንደ ቀትር ይሆናል።

11፤ እግዚአብሔርምሁልጊዜ ይመራሃል፤ ነ ፍስህንምበሚኻካምነ ገር ያጠግባል አጥንትህንምያጠፍል፤ አንተም እንደሚጠጣገ ነ ት፥ ውኃወምእንደሚያቋርጥ ምንጭትሆናለህ።

12፤ ከዳሮ ዘመን የፈረሱት ስፍራዎች ይሠራሉ፥ የ ብዙ ትውልድምመሠረት ይታነጻል፤ አንተም፡ ሰባራውን ጠጋኝ፥ የ መኖሪያ መንገ ድን አዳሽ ትባላለህ።

13፤ ፈቃድህን በተቀደሰውቀኔ ከሚድረግ እግርህን ከሰንበት ብትመልስ፥ ሰንበትንምደስታ፥ እግዚአብሔርም የቀደሰወን ክቡር ብትለው፥ የ ገዛ መንገ ድህንምከሚድረግ ፈቃድህንምከማገኘት ከንቱ ነ ገር ንምከመናገር ተከልክለህ ብታከብረው፥

14፤ በዚያን ጊዜ በእግዚአብሔር ደስ ይልሃል፥ በምድርምከፍታዎች ላይ አወጣሃለሁ፥ የአባትህንም የያዕቆብን ርስት አበላሃለሁ፤ የእግዚአብሔር አፍ ተናግሮአልና።

ምዕራፍ 59።

1፤ እነ ሆ፥ የእግዚአብሔር እጅ ከማዳን አላጠረችም፡ ጆሮውምከመስማት አልደነ ቈረችም፤

2፤ ነ ገር ግን በደላችሁ በእናንተና በአምላካችሁ መካከል ለይታለች፥ እንዳይሰማምኃጢአታችሁ ፊቱን ከእናንተ ሰውሮታል።

3፤ እጃችሁ በደምጣታችሁምበበደል ረክሳለች፥ ከንፈራችሁምሐሰትን ተናግሮአል፥ ምላሳችሁምኃጢአትን አሰምቶአል።

4፤ በጽድቅ የሚከራ በእውነ ትምየ ሚፈርድ የለም፤ በምናምንቴ ነ ገር ታምነ ዋል ሐሰትንምተናግረዋል፤ ጉዳትን ፀንሰዋል በደልንምወልደዋል፤

5፤ የእባብን እንቁላል ቀፈቀፉ፥ የሸረሪትንምድር አደሩ፤ እንቁላላቸውንምየ ሚበላ ሰውይሞታል፥ እንቁላሉምሲሰበር እፉኝት ይወጣል።

6፤ ድሮቻቸውምልብስ አይሆኑላቸውም፡ በሥራቸውምአይሸፈኑም፤ ሥራቸውምየ በደል ሥራ ነ ው፥ የግፍምሥራ በእጃቸውነ ው።

7፤ እግሮቻቸውወደ ክፋት ይሮጣሉ፥ ንጹሑን ደምለማፍሰስ ይፈጥናሉ፤ አሳባቸውየ ኃጢአት አሳብ ነ ው፥ ጉስቁልናና ቅጥቃጤበመንገ ዳቸውአለ።

8፤ የሰላምን መንገድ አያውቁምና፥ በአካሄዳቸውምፍርድ የለም፤ መንገዳቸውን አጣምመዋል፥ የሚሄድበትምሁሉ ሰላምን አያውቅም።

9፤ ስለዚህ ፍርድ ከእኛ ዘንድ ርቆአል፥ ጽድቅምአላገኘንም፤ ብርሃንን በተስፋ እንጠበቅ ነበር፥ እነሆም፥ ጨለማሆነ ፤ ጸዳልን በተስፋ እንጠበቅ ነበር፥ ነገር ግን በጨለማሄድን።

10፤ እንደ ዕውሮች ወደ ቅጥሩ ተርመሰመስን፥ ዓይን እንደሌላቸውተርመሰመስን፤ በቀትር ጊዜ በድግዝግዝታ እንዳለ ሰውተሰናከልን፥ እንደ መቃን በጨለማስፍራ ነን።

11፤ ሁላችን እንደ ድቦች እንጮኻለን፥ እንደ ርግብእንለቃቀሳለን፤ ፍርድን በተስፋ እንጠበቅ ነበር እርሱምየለም፤ መዳንምከእኛ ዘንድ ርቆአል።

12፤ ዓመፃችን በአንተ ፊት በዝቶአልና፥ ኃጢአታችን መስክሮብናልና፥ ዓመፃችን ከእኛ ጋር ነውና፥ በደላችንን እናውቃለንና።

13፤ ዐምፀናል፥ ሐሰትን ተናግረናል፥ አምላካችንንምከመከተል ተመልሰናል፤ ግፍንና ዓመፅንምተናግረናል፥ የኃጢአት ቃልንምፀንሰን ከልብአወጥተናል።

14፤ ፍርድምወደ ኋላ ተመልሶአል፥ ጽድቅምበሩቅ ቆሟልና፤ እውነትምበአደባባይ ላይ ወድቆአልና፥ ቅንነትም ሊገባ አልቻለምና።

15፤ እውነትምታጥቶአል፥ ከክፋትምየራቀ ሰውለብዝበዛ ሆኖአል።

እግዚአብሔርምአየ ፥ ፍርድምስለሌለ ተከፋ።

16፤ ሰውምእንደሌለ አየ ፥ ወደ እርሱየሚማልድእንደሌለ ተረዳ ተደነቀም፤ ስለዚህ የገዛ ክንዱመድኃኒት አመጣለት፥ ጽድቁምአገዘው።

17፤ ጽድቅንምእንደ ጥሩር ለበሰ፥ በራሱምላይየማዳንን ራስ ቁር አደረገ ፤ የበቀልንምልብስ ለበሰ፥ በቅንዓትምመሐረጃለያ ተጐናጸፈ።

18፤ እንደ ሥራቸውመጠን እንዲሁ ቀጣን ለባላጋራዎቹ፥ ፍዳንምለጠላቶቹ ይከፍላል፤ ለደሴቶችምፍዳቸውን ይከፍላል።

19፤ እርሱየእግዚአብሔር ነፋስ እንደሚዳውእንደ ጉርፍ ፈሳሽ ይመጣልና በምዕራብ ያሉት የእግዚአብሔርን ስም፥ በፀሐይ መውጫምያሉት ክብሩን ይፈራሉ።

20፤ ለጽዮን ታዳጊ ይመጣል፥ በያዕቆብምዘንድ ከኃጢአት ለሚቁ፥ ይላል እግዚአብሔር።

21፤ ከእርሱ ጋር ያለውቃል ኪዳኔ ይህ ነውይላል እግዚአብሔር፥ በአንተ ላይ ያለውመንፈሴ በአፍህምወስጥ ያደረግሁት ቃሌ ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዘላለምድረስ ከአፍህ ከዘርህምአፍ ከዘር ዘርህምአፍ አያልፍም፥ ይላል እግዚአብሔር።

ምዕራፍ 60።

1፤ ብርሃንሽ መጥቶአልና፥ የእግዚአብሔርምክብር ወጥቶልሻልና ተነሺ፥ አብሪ።

2፤ እነሆ፥ ጨለማምድርን ድቅድቅ ጨለማምአሕዛብን ይሸፍናል፤ ነገር ግን በአንቺ ላይ እግዚአብሔር ይወጣል ክብሩምበአንቺ ላይ ይታያል፤

3፤ አሕዛብምወደ ብርሃንሽ ነገሥትምወደ መውጫሽ ጸዳል ይመጣሉ።

4፤ ዓይኖችሽን አንሥተሽ በዙሪያሽ ተመልከቺ፤ እነዚህ ሁሉ ተሰብስበውወደ አንቺ ይመጣሉ፤ ወንዶች ልጆችሽ ከሩቅ ይመጣሉ፥ ሴቶች ልጆችሽንምበጫንቃላይ ይሸከማሉቸዋል።

5፤ በዚያን ጊዜ የባሕሩ በረከት ወደ አንቺ ስለሚሻስ፥ የአሕዛብምብልጥግና ወደ አንቺ ስለሚመጣ፥ አይተሽ ደስ ይልሻል፥ ልብሽምይደነ ቃል ይሰፋሜል።

6፤ የግመሎች ብዛት፥ የምድያምና የጌፌር ግመሎች፥ ይሸፍኑሻል፤ ሁሉ ከሳባ ይመጣሉ፥ ወርቅንና ዕጣንን ያመጣሉ የእግዚአብሔርንምስጋና ያወራሉ።

7፤ የቄዳር መንጎች ሁሉ ወደ አንቺ ይሰበሰባሉ የነባዮትምአወራ በጎች ያገለግሉሻል፤ እኔን ደስ ሊያሰኙ በመሠዊያዬ ላይ ይወጣሉ፥ የክብሬንምቤት አከብራለሁ።

8፤ ርግቦች ወደ ቤታቸውእንደሚበርሩ፥ እነዚህ እንደ ደመና የሚበርሩ እነማን ናቸው?

9፤ እርሱ አክብሮሻልና ለአምላክሽ ለእግዚአብሔር ስምና ለእስራኤል ቅዱስ ልጆችሽን ከሩቅ ከእነርሱ ጋርም ብራቸውንና ወርቃቸውን ያመጡዘንድ ደሴቶች የተርሴስ መርከቦችምአስቀድመውይጠበቁኛል።

10፤ በቀጣዬ ቀሥፌበፍቅሬ ምሬሻለሁና መጻተኞች ቅጥርሽን ይሠራሉ፥ ነገሥቶቻቸውምያገለግሉሻል።

11፤ በሮችሽምሁልጊዜ ይከፈታሉ፤ ሰዎች የአሕዛብን ብልጥግና የተማረኩትንምነገሥቶቻቸውን ወደ አንቺ ያመጡዘንድ ሌሊትና ቀን አይዘጉሙ።

12፤ ለአንቺምየማይገዛ ሕዝብና መንግሥት ይጠፉል፥ እነዚያ አሕዛብምፈጽመውይጠፉሉ።

13፤ የመቅደሴንምስፍራ ያስጌጠዘንድየሊባኖስ ክብር፥ ጥዱና አስታውባርሰነቱም፥ ወደ አንቺ ይመጣሉ፥ የእግሬንምስፍራ አከብራለሁ።

14፤ የአስጨቋኞችሽምልጆች አንገታቸውን ደፍተውወደ አንቺ ይመጣሉ፥ የናቁሽምሁሉ ወደ እግርሽ ጫማ ይሰግዳሉ፤ የእግዚአብሔርምከተማ የእስራኤል ቅዱስ የሆንሽ ጽዮን ይሉሻል።

15፤ ከሰውምማንምእስከማይልፍብሽ ድረስ የተተወሽና የተጠላሽ ነበርሽ፤ ነገር ግን የዘላለምትምካሕትና የልጅ ልጅ ደስታአደርግሻለሁ።

16፤ የአሕዛብንምውተት ትጠጪልሽ የነገሥትንምጡት ትጠቢያለሽ፤ እኔምእግዚአብሔር የያዕቆብኃይል፥ መድኃኒትሽና ታዳጊሽ እንደ ሆንሁ ታውቂያለሽ።

17፤ በናስ ፋንታ ወርቅን፥ በብረትምፋንታ ብርን፥ በእንጨትምፋንታ ናስን፥ በድንጋይምፋንታ ብረትን አመጣለሁ። አለቆችሽንምሰላም፥ የበላይ ገዢዎችሽንምጽድቅ አደርጋለሁ፤

18፤ ከዚያ በኋላ በምድርሽ ወስጥ ግፍ፥ በዳርቻሽምወስጥ ጉስቁልናና ቅጥቃጤአይሰሙም፤ ቅጥርሽን መዳን በሮችሽንምምስጋና ብለሽ ትጠሪያለሽ

19፤ ከዚያ በኋላ እግዚአብሔር የዘላለምብርሃንሽ፥ አምላክሽምክብርሽ ይሆናልና ፀሐይ በቀን ብርሃን አይሆንልሽም፥ የጨረቃምብርሃን በሌሊት አይበራልሽም።

20፤ እግዚአብሔር የዘላለምብርሃንሽ ይሆናልና፥ የልቅሶሽምወራት ታልቃለችና ፀሐይሽ ከዚያ በኋላ አትጠልቅምጨረቃሽምአይቋረጥም።

21፤ ሕዝብሽምሁሉ ጻድቃን ይሆናሉ፤ እኔምእከብር ዘንድየአታክልቴን ቡቃያ፥ የእጄ ሥራ የምትሆን ምድሪቱንምለዘላለምይወርሳሉ።

22፤ ታናሹ ለሺህ የሁሉምታናሹ ለብርቱ ሕዝብ ይሆናል፤ እኔ እግዚአብሔር በዘጭ ይህን አፋጥነ ዋለሁ።

ምዕራፍ 61።

1፤ የጌታየእግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ላይ ነው፥ ለድሆች የምሥራችን እሰብክ ዘንድእግዚአብሔር ቀቡኝናልና፤ ልባቸውየ ተሰበረውን እጠግን ዘንድ፥ ለተማረኩትምነጻነትን ለታሰሩትምመፈታትን እናገር ዘንድ ልኮኛል።

2፤ የተወደደችውን የእግዚአብሔርን ዓመት አምላካችንምየሚቀልበትን ቀን እናገር ዘንድ፥ የሚያለቅሱትንም ሁሉ አጽናና ዘንድ፤

3፤ እግዚአብሔር ለከብሩ የተከላቸውየጽድቅ ዛፎች እንዲባሉ ለጽዮን አልቅሾች አደርግላቸውዘንድ፥ በአመድ ፋንታ አክሊልን፥ በልቅሶምፋንታየደስታን ዘይት፥ በኀዘንምመንፈስ ፋንታየምስጋናን መጐናጸፊያ እሰጣቸው ዘንድ ልኮኛል።

4፤ ከጥንትምጀምሮ ባድማየነበሩትን ይሠራሉ ከቀደሞየ ፈረሱትንምያቆማሉ፤ ባድማየነበሩትንና ከብዙ ትወልድበፊት የፈረሱትን ከተሞች እንደገና ይሠራሉ።

5፤ መጻተኞችምቆመውበጎቻሁን ያሰማራሉ፥ ሌሎች ወገኖችምአራሾችና ወይምጠበቂዎች ይሆኑላችኋል።

6፤ እናንተ ግን የእግዚአብሔር ካህናት ትባላላችሁ፥ ሰዎቹምየአምላካችን አገልጋዮች ብለውይጠሩአችኋል፤ የአሕዛብን ሀብት ትበላላችሁ፥ በክብራቸውምትመካላችሁ።

7፤ በእፍረታችሁ ፋንታ ሀለት እጥፍ ይሆንላችኋል፥ በመፎደታችሁምፋንታ ዕድል ፈንታችሁ ደስ ይላቸዋል፤ ስለዚህ በምድራቸውሁሉ እጥፍ ይገዛሉ፥ የዘላለምምደስታ ይሆንላቸዋል።

8፤ እኔ እግዚአብሔር ፍርድን የምወድድ ስርቆትንና በደልን የምጠላ ነኝ፤ ፍዳቸውንምበእውነት እሰጣቸዋለሁ፥ ከእነርሱምጋር የዘላለምቃል ኪዳን አደርጋለሁ።

9፤ ዘራቸውምበአሕዛብመካከል፥ ልጆቻቸውምበወገኖች መካከል የታወቁ ይሆናሉ፤ ያያቸውሁሉ እግዚአብሔር የባረካቸውዘር እንደ ሆኑ ይገነዘባል።

10፤ አከለልን እንደ ለበሰ ሙሽራ፥ በጌጥ ሽልማት ዋምእንዳጌጠች ሙሽራ፥ የ ማዳንን ልብስ አልብሶኛልና፥ የ ጽድቅን ምመጫና ጸፊያ ደርቦልኛልና በእግዚአብሔር እጅግ ደስ ይለኛል፥ ነ ፍሴምበአምላኬ ሐሤት ታደር ጋለች።

11፤ ምድርምቡቃያዋን እንደምታወጣ፥ ገነ ትምዘሩን እንደሚያበቅል፥ እንዲሁ ጌታእግዚአብሔር ጽድቅንና ምስጋናን በአሕዛብ ሁሉ ፊት ያበቅላል።

ምዕራፍ 62።

1፤ ስለ ጽዮን ዝምአልልም፥ ስለ ኢያ ሩሳሌምምጸ ጥ አልልም፥ ጽድቅዋ እንደ ጸዳል መዳንዋምእንደሚቃ ፋና እስኪወጣድረስ።

2፤ አሕዛብምጽድቅሽን ነ ገሥታትምሁሉ ክብርሽን ያያሉ፤ የ እግዚአብሔርምአፍ በሚሰይበት በአዲሱ ስም ትጠሪያለሽ።

3፤ በእግዚአብሔር እጅ የ ክብር አክሊል፥ በአምላክሽምእጅ የ መንግሥት ዘውድ ትሆኛለሽ።

4፤ ከእንግዲህ ወዲህ። የ ተተውች አትባዪም፤ ምድርሽምከእንግዲህ ወዲህ። ወድማአትባልም፤ ነ ገር ግን እግዚአብሔር በአንቺ ደስ ብሎታልና፥ ምድርሽምባል ታገ ባለችና አንቺ። ደስታዬ የ ሚፐርባት ትባያለሽ ምድርሽም። ባል ያገ ባች ትባላለች።

5፤ ጉልማሳ ምድንግሊቱን እንደሚገ ባ፥ እንዲሁ ልጆችሽ ያገ በሻል፤ መሸራምበመሸራይቱ ደስ እንደሚል ው፥ እንዲሁ አምላክሽ በአንቺ ደስ ይለዋል።

6፤ 7፤ ኢያ ሩሳሌምሆይ፥ ጉበኞችን በቅጥርሽ ላይ አቁሜለሁ፤ ቀንና ሌሊት ከቶ ዝምአይሉም፤ እናንተ እግዚአብሔርን የ ምታሳስቡ፥ ኢያ ሩሳሌምን እስኪያጸና በምድርምላይ ምስጋና እስኪያደርጋት ድረስ አትረፉ ለእርሱምዕረፍት አትስጡ።

8፤ እግዚአብሔር። ከእንግዲህ ወዲህ በእርግጥ ለጠላቶችሽ መበል ይሆን ዘንድ እህልሽን አልሰጥም፥ መጻተኞችምየ ደከምሽበትን ወይንሽን አይጠጡም፤

9፤ ነ ገር ግን የ ሰበሰቡት ይበሉታል እግዚአብሔርንምያመሰግናሉ፥ ያከማቹትምበመቅደሴ አደባባይ ላይ ይጠጡታል ብሎበቀኘና በኃይሉ ክንድ ምሎአል።

10፤ እለፉ፥ በበሮች በኩል እለፉ፤ የ ሕዝቡንምመንገ ድ ጥረጉ፤ አዘጋጁ፥ ጉዳናውን አዘጋጁ፥ ድንጋዮቹንም አስወግዱ፤ ለአሕዛብምዓለማአንሡ።

11፤ እነ ሆ፥ እግዚአብሔር ለምድር ዳርቻ አዋጅ እንዲህ ብሎነ ግሮአል። ለጽዮን ልጅ። እነ ሆ፥ መድኃኒትሽ ይመጣል፤ እነ ሆ፥ ዋጋውከእርሱ ጋር ሥራውምበፊቱ አለ በሉአት።

12፤ እግዚአብሔር። የ ተቤዣቸው፥ የ ተቀደሰ ሕዝብ ብለውይጠሩአቸዋል፤ አንቺም። የ ተፈለገ ች ያልተተወችም ከተማትባያለሽ።

ምዕራፍ 63።

1፤ ይህ ከኤዶምያስ፥ ልብሱምየ ቀላ ከባሶራ የሚመጣ፥ አለባበሱ ያማረ፥ በጕልበቱ ጽናት የሚራመድ ማን ነ ው? በጽድቅ የምና ገ ር ለማዳንምየ ምጠረታእኔ ነ ኝ።

2፤ ቀሚህ ስለ ምን ቀላ? ልብስህስ በወይን መጭመቂያ እንደሚ ግጥ ሰውልብስ ስለ ምን ማነ ለ?

3፤ መጭመቂያወን ብቻዬን ረግጫለሁ፥ ከአሕዛብምአንድ ሰውከእኔ ጋር አልነ በረም፤ በቁጣዬ ረገ ጥኋቸው በመዓቴምቀጠቀጥኋቸው፤ ደማቸውምበልብሴ ላይ ተረጨቶአል፥ ልብሴንምሁሉ አስደፈአለሁ።

4፤ የ ምበቀልበት ቀን በልቤ ነ ውና፥ የ ምቤዠበትምዓመት ደርሶአልና።

5፤ ተመለከትሁ፥ የ ሚረዳምአልተገ ኘም፤ የ ሚያግዝምአልነ በረምና ተደነ ቅሁ፤ ስለዚህ የ ገ ዛ ክንዴመድኃኒ ት አመጣልኝ፥ ቁጣዬምእርሱ አገ ዘኝ።

6፤ በቁጣዬምአሕዛብን ረገ ጥሁ በመዓቴምቀጠቀጥኋቸው፥ ደማቸውን ምወደ ምድር አፈሰስሁት።

7፤ እግዚአብሔር እንደ ሰጠን ሁሉ፥ የእግዚአብሔርን ቸርነ ትና የእግዚአብሔርን ምስጋና፥ እንደ ምሕረቱና እንደ ቸርነ ቱምብዛት ለእስራኤል ቤት የ ሰጠውን ትልቅ በጎ ነ ት አሳስባለሁ።

8፤ እርሱም፡ በእውነ ት ሕዝቤ፥ ሐሰትን የ ሚ ደርጉ ልጆች፥ ናቸውአለ፤ መድኃኒ ትምሆነ ላቸው።

9፤ በጭን ቃቸውሁሉ እርሱ ተጨነ ቀ፥ የ ፊቱምመልአክ አዳናቸው፤ በፍቅሩና በርኅራኄውምተቤዣቸው፥ በቀደመውምዘመን ሁሉ አንሥቶ ተሸከማቸው።

10፤ እነ ርሱ ግን ዐመጹ ቅዱስ መንፈሱንምአስመረሩ፤ ስለዚህ ተመልሶ ጠላ ት ሆኖ ቸው፥ እርሱምተዋጋቸው።

11፤ እርሱምእንዲህ ብሎየ ቀደመውን ዘመን አሰበ። የ በጎ ቹን እረኛ ከባሕሩ ያወጣውወዴት ነ ውያለ? ቅዱስ መንፈሱንምበመካከላቸውያኖረ ወዴት ነ ውያለ?

12፤ የ ከበረወንምክንድ በሚ ቀኝ ያስሄደ፥ ለራሱምየ ዘላለምን ስምያደርግ ዘንድ ውኃውን በፊታቸው የ ከፈለ፥

13፤ በምድረ በዳምእንደሚ ልፍ ፈረስ፥ በቀላይ ወስጥ ያለ ዕንቅፋት ያሳለፋቸውወዴት ነ ውያለ?

14፤ ወደ ሸለቆ እንደሚወርዱ ከብቶች፥ እንዲሁ የእግዚአብሔር መንፈስ ወደ ዕረፍት አመጣቸው፤ እንዲሁም ለራስህ የ ከበረ ስምታደርግ ዘንድ ሕዝብን መራህ።

15፤ ከሰማይ ተመልከት፥ ከቅዱስነ ትህና ከክብርህምሞሪያ ጉብኝ፤ ቅንዓትህና ኃይልህስ ወዴት ነ ው? ለእኔም የ ሆነ ውየ ልብህ ናፍቆትና ርኅራኄህ ተከለከለ።

16፤ አብርሃምባያወቀን እስራኤልምባይገ ነ ዘበን አንተ አባታችን ነ ህ፤ አቤቱ፥ አንተ አባታችን ነ ህ፥ ስምህምከዘላለምታዳጊያችን ነ ው።

17፤ አቤቱ፥ ከመንገ ድህ ለምን አሳትኸን? እንዳንፈራህምልባችንን ለምን አጸናህብን? ስለ ባሪያዎችህ ስለ ርስትህ ነ ገ ዶች ተመለስ።

18፤ የ ተቀደሰውሕዝብህ መቅደስህን ጥቂት ጊዜ ወረሱት፤ ጠላቶቻችንምረግጠውታል።

19፤ ከዘላለምእንዳልገዛኸን በስምህምእንዳልተጠራን ሆነ ናል።

ምዕራፍ 64።

1፤ ሰማዮችን ቀድደህ ምኅ ውረትወርድ! ተራሮችምምኅ ውቢናወጡ

2፤ እሳት ጭራሮውን እንደሚያቃጥል፥ እሳትምውኃውን እንደሚያፈላ፥ ስምህ ለጠላቶችህ ይገለጥ ዘንድ፥ አሕዛብምበፊትህ ይንቀጠቀጠዘንድ።

3፤ ያልተጠበቅነ ውን የ ክብርህን ሥራ ባደረግህ ጊዜ፥ ወረድህ ተራሮችምበፊትህ ተንቀጠቀጡ።

4፤ ሰዎች ከጥንት ጀምሮ ለሚጠብቁህ ከምትሠራላቸውከአንተ በቀር ሌላ አምላክን አልሰሙምበጆሮአቸውም አልተቀበሉምዓይንምአላየ ችም።

5፤ ጽድቅን የ ሚያደርገ ውን በመንገ ዶችህምየ ሚያስበህን ትገናኛቸዋለህ። እነ ሆ፥ እነ ተ ተቈጣህ እኛም ኃጢኣት ሠራን፤ ስለዚህምተሳሳትን።

6፤ ሁላችን እንደ ርኩስ ሰውሆነ ናል፥ ጽድቃችንምሁሉ እንደ ሚገ ምፀፍቅ ነ ው፤ ሁላችንምእንደ ቅጠል ረግፈናል፥ በደላችንምእንደ ነ ፋስ ወስዶናል።

7፤ ስምህንምየ ሚጠራ፥ አንተንምሊይዝ የ ሚያስብ የለም፤ ፊትህንምከእኛ ሰወረሃል፥ በኃጢኣታችንም አጥፍተኸናል።

8፤ አሁን ግን፥ አቤቱ፥ አንተ አባታችን ነ ህ፤ እኛ ጭቃ ነ ን አንተምሠሪያችን ነ ህ፥ እኛምሁላችን የ እጅህ ሥራ ነ ን።

9፤ አቤቱ፥ እጅግ አትቈጣ፥ ለዘላለምምኃጢኣትን አታስብ፤ እነ ሆ፥ እባክህ፥ ተመልከት፥ እኛ ሁላችን ሕዝብህ ነ ን።

10፤ የ ተቀደሱ ከተሞችህ ምድረ በዳ ሆነ ዋል፤ ጽዮን ምድረ በዳ ኢያ ሩሳሌምምወድማሆናለች።

11፤ አባቶቻችን አንተን ያመሰገ ኑበት የ ተቀደሰና የ ተዋበ ቤታችን በእሳት ተቃጥሎአል፥ ያሚወ ዱምስፍራችን ሁሉ ፈርሶአል።

12፤ አቤቱ፥ በውኑ በዚህ ነ ገር ትታገ ሣለህን? ዝምት ትላለህን? አጥብቀህስ ታስጨ ቀናለህን?

ምዕራፍ 65።

1፤ ላልጠየ ቁኝ ተገ ለጥሁ፥ ላልፈለጉኝምተገ ኘሁ፤ በስሜምያልተጠራውን ሕዝብ። እነ ሆኝ፥ እነ ሆኝ አልሁት።

2፤ ሚልካምባልሆነ ውመንገ ድ፥ አሳባቸውን እየ ተከተሉ፥ ወደሚፈ ውደ ዓመፃ ኛ ሕዝብ ቀኑን ሁሉ እጆቼን ዘረጋሁ።

3፤ ይህ ሕዝብ ዘወትር የሚያስቈጣኝ ናቸው፤ እነ ርሱ በአትክልት ወስጥ የሚሠዉበጡበያምላይ የሚያጥኑ፥

4፤ በመቃብርምመካከል የሚቀመጡ፥ በስወሮምስፍራ የሚያድሩ፥ የእሪያ ሥጋምየሚበሉ ናቸው። የረከሰውመረቅ በዕቃቸውወስጥ አለ።

5፤ እነ ርሱም፡ ለራስህ ቁም፥ እኔ ከአንተ ይልቅ ቅዱስ ነኝና ወደ እኔ አትቅረብ ይላሉ፤ እነ ዚህ በአፍንጫዬ ዘንድ ጢስ ቀኑንምሁሉ የምትነ ድድ እሳት ናቸው።

6፤ እነ ሆ፥ በፊቴ ተጽፎአል። ኃጢአታቸሁና የአባቶቻቸሁን ኃጢአት በአንድ ላይ ወደ ብቢታቸውፍዳ አደርጌ አመልሳለሁ እንጂ ዝምአልልም፥ ይላል እግዚአብሔር፤

7፤ በተራሮችምላይ ስላጠኑ፥ በኮረብቶችምላይ ስለ ሰደቡኝ፥ ስለዚህ አስቀድመውየሠሩትን ሥራቸወን በብቢታቸውእሰፍራለሁ።

8፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ወይን በዘለላውበተገኘች ጊዜ። በረከት በእርስዋ ላይ አለና አታጥፉት እንደሚለው፥ ሁሉን እንዳላጠፉ ስለባሪያዎቼ እንዲሁ አደርጋለሁ።

9፤ ከያዕቆብ ዘርን ከይሁዳምተራሮቼን የሚወርሰውን አወጣለሁ፤ እኔ ምየ መረጥኋቸውይወርሱአታል፥ ባሪያዎቼምበዚያ ይኖራሉ።

10፤ ሳሮንምየበጎች ማሰማርያ፥ የአኮርምሸለቆ የላሞች መማሰግያ ለፈልጉኝ ሕዝቤ ይሆናል።

11፤ እናንተን ግን እግዚአብሔርን የተዋችሁትን፥ ቅዱሱንምተራራዬን የረሳችሁትን፥ ጉድ ለተባለ ጣዖትም ማጅ ያዘጋጃችሁትን፥ እድል ለተባለ ጣዖትምየ ወይን ጠጅ ለማጠጥ ቀርባን የቀዳችሁትን፥

12፤ እድላችሁን ለሰይፍ አደርገዋለሁ፥ ሁላችሁምለመታረድ ትጐነበሳላችሁ፤ በፊቴምክፉ ነገርን አደረጋችሁ፥ ያልወደድኩትንምመረጣችሁ እንጂ በጠራሁ ጊዜ አልመለሳችሁልኝምና፥ በተናገርሁም ጊዜ አልሰማችሁኝምና።

13፤ ስለዚህ ጌታእግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እነ ሆ፥ ባሪያዎቼ ይበላሉ እናንተ ግን ትራባላችሁ፤ እነ ሆ፥ ባሪያዎቼ ይጠጣሉ እናንተ ግን ትጠማላችሁ፤ እነ ሆ፥ ባሪያዎቼ ደስ ይላቸዋል እናንተ ግን ታፍራላችሁ፤

14፤ እነ ሆ፥ ባሪያዎቼ ከልባቸውደስታየ ተነ ሣ ይዘምራሉ፥ እናንተ ግን ከልባችሁ ኀዘን የ ተነ ሣ ትጮኻላችሁ፥ መንፈሳችሁምስለ ተሰበረ ወዮ ትላላችሁ።

15፤ ስማችሁንምለተመረጡት ሕዝቤእርግማን አድርጋችሁ ትተዋላችሁ፥ ጌታ እግዚአብሔርምይገ ድላችኋል፥ ባሪያዎቹንምበሌላ ስምይጠራቸዋል።

16፤ እንዲሁምበምድር ላይ የተባረከ በእውነት አምላክ ይባረካል፥ በምድርምላይ የሚ በእውነት አምላክ ይምላል፤ የቀድሞውጭንቀት ተረስቶአልና፥ ከዓይኔምተሰወሮአልና።

17፤ እነ ሆ፥ አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር እፈጥራለሁና፤ የቀደመትምአይታሰበም፥ ወደ ልብምአይገ በም።

18፤ ነገር ግን በፈጠርሁት ደስ ይበላችሁ ለዘላለምምሐሤት አድርጉ፤ እነ ሆ፥ ኢያሩሳሌምን ለሐሤት፥ ሕዝብዋንምለደስታ እፈጥራለሁና።

19፤ እኔ ምበአያ ሩሳሌምሐዝት አደርጋለሁ በሕዝቤምደስ ይለኛል፤ ከዚያምወዲያ የልቅሶ ድምፅና የዋይታ ድምፅ አይሰማበትም።

20፤ ከዚያምወዲያ ጥቂት ዘመን ብቻ የሚኖር ሕፃን፥ ወይምዕድሜውን ያልፈጸመሽማግሌ አይገኝም፤ ጕልማሳው የመቶ ዓመት ሆኖት ይሞታልና፥ ኃጢኣተኛውምየመቶ ዓመት ሆኖት የተረገመይሆናልና።

21፤ ቤቶችንምይሠራሉ ይቀመጡባቸውማል፤ ወይኑንምይተክላሉ ፍሬውንምይበላሉ።

22፤ ሌላ እንዲቀመጥበት አይሠሩም፥ ሌላምእንዲበላውአይተክሉም፤ የሕዝቤዕድሜእንደ ዛፍ ዕድሜ ይሆናልና፥ እኔምየመረጥኋቸውበእጃቸውሥራ ረጅምዘመን ደስ ይላቸዋልና።

23፤ እነርሱ ከነልጆቻቸውየእግዚአብሔር በሩካን ዘር ናቸውና በከንቱ አይደክሙምለጥፋትምአይወልዱምና፤

24፤ እንዲህምይሆናል፤ ሳይጠሩ አመልስላቸዋለሁ፥ ገናምሲናገሩ እሰማለሁ።

25፤ ተኵላና ጠቦት በአንድነት ይሰማራሉ፥ አንበሳምእንደ በሬገለባ ይበላል፥ የእባብምመባል ትቢያ ይሆናል። በተቀደሰውተራራዬ ሁሉ አይጐዱም፥ አያጠፉምም፥ ይላል እግዚአብሔር።

ምዕራፍ 66።

1፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ሰማይ ዙፋኔ ነው፥ ምድርምየእግሬ መረገጫናት፤ የምትሠሩልኝ ቤት ምን ዓይነት ነው? የማርፍበትስ ስፍራ ምንድር ነው?

2፤ እነዚህን ሁሉእጄ ሠርታለችና እነዚህ ሁሉየእኔ ናቸውይላል እግዚአብሔር፤ ነገር ግን ወደዚህ ወደ ትሑት፥ መንፈሱምወደ ተሰበረ፥ በቃሌምወደሚቀጠቀጥ ሰውእመለከታለሁ።

3፤ በሬን የሚገድልኝ ሰውን እንደሚያደል ነው፤ ጠቦትንምየሚሠዋ የወሻውን አንገት እንደሚሰብር ነው፤ የእህልን ቁርባን የሚቀርብየእርያን ደምእንደሚቀርብ ነው፤ ዕጣንን የሚጥን ጣዖትን እንደሚባርክ ነው። እነዚህ የገዛ መንገዳቸውን መረጡ፤ ነፍሳቸውምበርኩሰታቸውደስ ይላታል፤

4፤ እኔ ደግሞየተሳለቀባቸውን እመርጣለሁ፥ የፈሩትንምነገር አመጣቸዋለሁ፤ በፊቴ ክፉ ነገርን አደረጉ፥ ያልወደደህትንምመረጡእንጂ በጠራሁ ጊዜ አልመለሱልኝምና፥ በተናገርሁምጊዜ አልሰሙኝምና።

5፤ በቃሉ የምትንቀጠቀጡሆይ፥ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፥ የጠሉአችሁ ስለ ስሜምያባረሩአችሁ ወንድሞቻችሁ። ደስታችሁን እናይዘንድ እግዚአብሔር ይክበር ብለዋል፤ ነገር ግን ያፍራሉ።

6፤ የጩኸት ድምፅ ከከተማ ድምፅምከመቅደስ፥ በጠላቶቹ ላይ ፍዳን የሚመጣየእግዚአብሔር ድምፅ ተሰምቶአል።

7፤ ሳታምጥ ወለደች፤ ምጥምሳያገኛት ወንድ ልጅን ወለደች።

8፤ ከቶ እንዲህ ያለ ነገር ማን ሰምቶአል? እንዲህስ ያለ ነገር ማን አይቶአል? በውኑ አገር በአንድ ቀን ታምጣለችን? ወይስ በአንድ ጊዜ ሕዝብ ይወለዳልን? ጽዮን እንዳማጠች ወዲያውልጆችዋን ወልዳለችና።

9፤ በውኑ ወደ መመለድየ ሞድርስ እኔ አላስወልድምን? ይላል እግዚአብሔር፤ የሚአወልደስ ማነፀንን እኔ እዘጋለሁን? ይላል አምላክሽ።

10፤ እናንተ የምትወድዳአት ሁሉ፥ ከኢያሩሳሌምጋር ሐሤቱን አድርጉ፥ ስለ እርስዋምደስ ይበላችሁ፤ እናንተምየ ምታለቅሱላት ሁሉ፥ ከእርስዋ ጋር በደስታ ሐሤቱን አድርጉ፥

11፤ ትጠቡዘንድ ከሞጭናናትዋምጠቱ ትጠግቡዘንድ፤ እጅግ ጠጥታችሁ በክብርዋ ማላት ደስ ይላችሁዘንድ።

12፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና። እነሆ፥ ሰላምን እንደ ወንዝ፥ የአሕዛብንምክብር እንደሚፈርፍ ፈሳሽ እመልስላታለሁ፤ ከዚያምትጠባላችሁ፥ በጫቃላይ ይሸከማችኋል በጉልበትምላይ እያስቀማጡ ያቀማጥሉአችኋል።

13፤ እናት ልጅዋን እንደምታጽናና እንዲሁ አጽናናችኋለሁ፥ በኢያሩሳሌምምወሰጥ ትጽናናላችሁ።

14፤ ታያላችሁ፥ ልባችሁምሐሤት ታደርጋለች፥ አጥንታችሁምእንደ ለምለምሣር ትበቅላለች፤ የእግዚአብሔርም እጅ ለሜሩት ትታወቃለች፥ በጠላቶቹምላይ ይቈጣል።

15፤ እነሆ፥ እግዚአብሔር መጣቱን በቀጣቹ ዘለፋውንምበእሳት ነ በልባል ይመልስ ዘንድ ከእሳት ጋር ይመጣል፥ ሰረገለቹምእንደ ዐወሎነ ፋስ ይሆናሉ።

16፤ እግዚአብሔርምበሥጋ ለባሽ ሁሉ ላይ በእሳትና በሰይፉ ይፈርዳል፤ በእግዚአብሔርምተወግተውየ ሞቱት ይበዛሉ።

17፤ በመካከላቸውያለውን አንዱን ተከትለውወደ ገነቱ ይገቡዘንድ ሰውነ ታቸውን የ ሚቀድሱና የ ሚነጹ፥ የእሪያንምሥጋ አስጸያፊ ነገርንምአይጥንምየ ሚበሉ በአንድነ ት ይጠፉሉ፥ ይላል እግዚአብሔር።

18፤ ሥራቸውንና አሳባቸውን አውቄአለሁና፤ አሕዛብንና ልሳናትን ሁሉ የ ምከበስብበት ጊዜ ይደርሳል፥ እነ ርሱምይመጣሉ ክብሬንምያያሉ።

19፤ በመካከላቸውምምልክት አደርጋለሁ፥ ከእነ ርሱምየ ዳኑትን ዝናዬን ወዳልሰሙ ክብሬንምወዳላዩ ወደ አሕዛብ ወደ ተርሴስ ወደ ፉጥ ወደ ሉድ ወደ ሞሳሕ ወደ ቶቤል ወደ ያዋን በሩቅ ወዳሉ ደሴቶች እልካቸዋለሁ፥ በአሕዛብምመካከል ክብሬንምይናገራሉ።

20፤ የእስራኤል ልጆች ቁሮባናቸውን በጥሩ ዕቃአድርገውወደ እግዚአብሔር ቤት እንደሚያመጡ፥ እንዲሁ ለእግዚአብሔር ቁሮባን ይሆን ዘንድ ወንድማቻቹሁን ሁሉ፥ በፈረሶችና በሰረገለቶች፥ በአልጋዎችና በበቅሎች በጠየር ግመሎችምላይ አድርገው፥ ከአሕዛብ ሁሉ ወደ ተቀደሰውተራራዬ ወደ ኢያሩሳሌምያመጡአቸዋል፥ ይላል እግዚአብሔር።

21፤ ካህናትና ሌዋውያን እንዲሆኑ ከእነ ርሱ እወስዳለሁ፥ ይላል እግዚአብሔር።

22፤ እኔ የምሠራቸውአዲስ ሰማይና አዲስ ምድር ከፊቴ ጸንተውእንደሚኖሩ፥ እንዲሁ ዘራችሁና ስማቹሁ ጸንተውይኖራሉ፥ ይላል እግዚአብሔር።

23፤ እንዲህ ይሆናል፤ በየ መባቻውና በየ ሰንበቱ ሥጋ ለባሽ ሁሉ በፊቴ ይሰግድ ዘንድ ዘወትር ይመጣል፥ ይላል እግዚአብሔር።

24፤ ወጥተውምበእኔ ያመፁብኝን ሰዎች ሬሳቸውን ያያሉ፤ ትላቸውአይሞትምና፥ እሳታቸውምአይጠፋምና፤
ለሥጋ ለባሽምሁሉ አስጸያፊ ነገር ይሆናሉ።